

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

3 IZ OBČINE

Sprejeta Celostna prometna strategija Občine Renče-Vogrsko

10 IZ OBČINE

Slavna seja in podelitev občinskih priznanj za leto 2024

18 ŠOLA IN VRTEC

Dobrodelna prireditev Šola ima talent 2024 v vsestransko veselje

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	4
Občina praznuje	stran	10
Šola in vrtec	stran	18
Šport in rekreacija	stran	30
Kultura	stran	36
Društva	stran	40
Povedali so nam	stran	47
Dogodki	stran	51
Razvedrilo	stran	54
Obvestila	stran	55
Dogodki	stran	56

Županova beseda

Spoštovane občanke in spoštovani občani,

hitro se izteka prva polovica leta 2024 in blizu smo poletnemu solsticiju, pojavu, ko je dan najdaljši in noč najkrajša. To je trenutek v letu, ko je aktivne sončne energije največ, ko vse v naravi hitro raste in se razvija oziroma že daje prve sadove. Vzporednice lahko potegnem tudi z vzdušjem v občini.

Dobro delo občinske uprave je prve sadove prineslo že konec aprila, ko smo se razveselili rezultatov razpisa Interreg Italija-Slovenija, kjer smo se skupaj s še štirimi projektnimi partnerji uspešno prijaviли na razpis s projektom Karst Adapt v skupni vrednosti dobrega milijona evrov. Prijavo je vzpodbudila izkušnja požara julija 2022, ki je pustošil na obeh straneh meje in ob kateri smo složno stopili skupaj in sodelovali pod geslom »Sodelujemo, zmoremo!« tako znotraj občine kakor tudi med občinami znotraj Slovenije ter s sosednjo Italijo. Pomoč smo kasneje dobili tudi iz drugih evropskih držav.

Za še večjo pripravljenost v primeru naravnih nesreč in izboljšanje varnosti in reševanja bo naša občina v projektu Karst Adapt pridobila skoraj 200 tisoč evrov, s čimer bomo okrepili opremo svoje civilne zaščite z nabavo večnamenskega kombija za prevoz oseb in živali v primeru naravnih nesreč, posebej v primerih evakuacij. Izboljšali bomo tudi protipoplavno opremo, posebno z novo črpalko za prečrpavanje velikih količin vode v primeru poplav s kapaciteto pretoka več kot 10 m³/s. V projektu je poleg omenjenih investicij v vozilo in opremo predvidenega tudi veliko vlaganja v čezmejno sodelovanje in usposabljanje gasilskih enot ter sestavov civilnih zaščit na obeh straneh meje, kar bo povečalo sposobnost sodelovanja in pripomoglo k oblikovanju čezmejnih protokolov in praks, ki bodo dvignile sposobnosti soočanja z naravnimi nesrečami v obmejnem goriškem prostoru.

Drugi sad, ki ga prinaša pozna pomlad, je bil uspešno izveden razpis za prodajo

Spoštovani bralec

In pride dan,

ko žvrgolet ptic izpod meglic oblakov vleče sončne žarke, kot da bi nam želele pričarati novo podobo življenja, nova doživetja, nova spoznanja. Popki dreves razprostirajo dlani v želji predati se nevideni veličini in kličejo k razumevanju lepote cvetic v njihovi edinstvenosti, ko omama lepote cveta kliče na pot. Drobni kamenčki stkanih misli se pogrezajo v lepoti turobe zimske dremavice in zapuščeni brlogi pletejo nova gnezda ter vabijo pod perut v krik upanju »zaživeti naše najdrznejše sanje«. In tiho, prav počasi pride čas, ko vrata živo zelene barve počasi zaklepajo svoje sokove ter skrivnostno trosijo peščene sipine neznanega in brezskrbnega otroškega hrepenečega klica; hura, hura, počitnice so tu.

 Irena Rovar

Spoštovani,

čas počitnic in dopustov je tu. Vzemimo si čas in razbremenimo svoj um in telo. Naj nam v modrini neba uspe zaživeti sanje, naj pero napiše nove zgodbe, pa naj si bodo to besede trenutka, ure, dneva ali kamna spotike. Čas in kraj naj bosta brezpogojni nedoločnik, saj pomembno je *živeti čar življenja*.

Vaš uredniški odbor. •

OBČINA RENČE-VOGRSKO

zemljišč, namenjenih izgradnji igralnega salona, hotela in restavracije ob jezeru v Volčji Dragi. Po dveh letih od prve predstavitve pobude na občinskem svetu in po številnih usklajevanjih ter tudi manj prijetnih blokadah in »nagajanjih« nekaterih »opozicijskih« svetnikov je občinska uprava konec aprila objavila razpis in tako smo potencialnim investitorjem odprli možnosti za prijave. Uspešno sklenjena prodaja zemljišč in podpis pogodbe bi Občini Renče-Vogrsko zagotovila, da bi še v tem mandatu investitor na območju ob jezeru začel z največjo zasebno gospodarsko investicijo od ustanovitve občine, kar bi pomenilo nov mejnik v njenem razvoju. Investicija v igralni salon je toliko pomembnejša tudi zaradi koncesije od iger na srečo, ki jo prejme občina v občinski proračun in s katero lahko generiramo nov razvoj družbeno koristnih projektov in infrastrukture. Koncesija od iger na srečo je v prvih mandatih že predstavljala pomemben vir za razvoj občine, saj je denimo v prvih štirih letih obstoja naše občine dohodek od iger na srečo znašal kar dobra dva milijona in pol (2.562.600 evrov). Za primerjavo, v preteklem štiriletнем man-

datu je občina iz naslova koncesije iz iger na srečo prejela le slabih 372 tisoč evrov, kar je skoraj sedemkrat manj kot v prvem mandatu in kar je očitno dokaz tega, da je dotrajan igralniški produkt (Igralni salon Paquito s hotelom in restavracijo) postal nekonkurenčen. Z upanjem in dobri mi mislimi si želim, da bi občina lahko podobne dohodke kot v prvem mandatu kmalu ponovila na novi lokaciji ob jezeru.

Nedavno nas je razveselila tudi novica, da je po nekaj letih zatišja ponoven zagon dobilo tudi **Društvo Mladi Renče-Vogrsko**. Na občnem zboru 13. aprila je skoraj trideset novih članov izvolilo svoje novo vodstvo in nadejamo se, da bo nove sile v društvu kmalu zaznati tudi v obuditvi in novi vzpostavitvi številnih mladinskih dejavnosti v občini. Nova ekipa mladih iz društva se je že izkazala v sodelovanju pri organizaciji občinskega praznovanja in zabave 30. aprila na Vogrskem, tako da verjamemo, da nas bodo mladi še velikokrat razveselili s poučnimi in zabavnimi dogodki za mlajše in starejše občane ter tako kot v preteklosti ponovno poskrbeli za dobro voljo in dobro vzdušje, še posebej v času poletnih počitnic.

Pozna pomlad in zgodnje poletje prinašata tudi prve sadove na projektu vkopa električnega daljnovoda, kjer so zaposleni ELES-a odstranili odslužene električne stebre, prebivalci Britofa se bodo lahko kmalu razveselili novega optičnega internetnega omrežja, zelo dobro pa potekajo tudi pridobitve dovoljenj in dokumentacije ter podpisi pogodb, na podlagi katerih bomo lahko jeseni izvedli razpis za izbiro izvajalca del protipoplavnih ukrepov na področju porečja reke Vipave.

Za konec naj izpostavim še eno izpolnjeno predvolilno obljubo, ki me osebno zelo veseli in bo, verjamem, prinesla še več transparentnosti in angažiranosti občanov v odnosu do občinske politike. Svetniki so namreč na majski redni seji občinskega sveta potrdili spremembe poslovnika, ki prinašajo med drugim tudi javen prenos občinskih sej. Tako bodo lahko vsi občani že na naslednji seji po poletju v živo spremljali občinsko sejo in tako neposredno v svojih domovih prisostvovali razpravam in odločitvam njihovih izvoljenih predstavnikov. Verjamem, da je to tudi korak naprej v višjem nivoju kulture dialoga znotraj občinskega sveta in dobra popotnica za sodelovanje med vsemi svetniškimi skupinami.

Hvaležni za darove pozne pomladi tako počasi pozdravljamo prihod poletja in brezskrbnih dopustniških dni. Vsem občanom želim obilico sprostitve in počitka, najmlajšim pa posebej lepe in razigrane poletne počitnice. Z nekaterimi se bomo konec avgusta srečali na Viniščah, na že tradicionalnem Taboru preživetja v naravi, ki ga organizirajo člani **Civilne zaščite Občine Renče-Vogrsko**. Letos bo še posebej zanimivo, saj se bomo tehnik preživetja učili od svetovno uveljavljenega inštruktorja, znanega tudi s TV zaslonov, **Braneta Červeka**.

Želim vam srečno in vse dobro. •

vaš župan
Tarik Žigon

Sprejeta Celostna prometna strategija Občine Renče-Vogrsko

Občinski svet Občine Renče-Vogrsko je v torek, 26. marca, na 10. redni seji soglasno sprejel Celostno prometno strategijo Občine Renče-Vogrsko (CPS). S sprejemom CPS se zaključuje proces priprave tega dokumenta in **Občina Renče-Vogrsko** bo z njegovim izvajanjem v prihodnjih letih vzpostavila prakso celostnega in trajnostnega načrtovanja prometa. Proces priprave in uresničitve CPS odlikujejo trajnosten, integriran, uravnotežen in vključujoč pristop, jasna vizija in osredotočenost na doseganje merljivih ciljev, spremljanje in vrednotenje, strokovnost in kakovost. CPS Občine Renče-Vogrsko je prva CPS v Sloveniji, pripravljena v skladu z novimi smernicami Ministrstva za okolje, prostor in energijo.

Z vključujočim procesom in strokovnim delom izdelovalca CPS so se kot ključni izzivi pri urejanju mobilnosti in dostopnosti v občini Renče-Vogrsko izkazali:

- visoka odvisnost od osebnih motornih vozil,
- visoke vozne hitrosti,
- pomanjkanje alternativ na relaciji Nova Gorica–občina Renče-Vogrsko,
- veliko pomanjkanje infrastrukture za hojo in kolesarjenje.

Priložnosti za izboljšanje pogojev za raznovrstno mobilnost in dostopnost se kažejo predvsem v naslednjih dejstvih:

- petina zaposlenih živi na razdalji manj kot 5 km od svojega delovnega mesta;
- glavne delovne migracije so na relaciji med občinama Nova Gorica in Renče-Vogrsko oz. na razdalji 10 km, ki je primerna za uporabo alternativ;
- razporeditev naselij in prostorske danosti imajo velik potencial za ureditev varnih in direktnih peš in kolesarskih povezav med naselji;
- sosednje občine izvajajo ukrepe trajnostne mobilnosti, ki bi jih bilo možno razširiti tudi na občino Renče-Vogrsko.

CPS v sedemletnem obdobju predvideva pet strateških področij ukrepanja.

Nabor ukrepov se odmika od osredotočenosti na gradnjo cestne infrastrukture in poudarja vrsto naložbenih in okoljsko bolj vzdržnih ukrepov. Ukrepi so podani po naslednjih strateških stebrih:

- celostno načrtovanje mobilnosti z ukrepi za nadgradnjo obstoječe načrtovalske prakse: intenzivnejše obveščanje javnosti, sodelovanje občin v regiji na področju urejanja prometa, sodelovanje z deležniki, izvajanje aktivnosti promocije, vključevanje v kampanje in uravnoteženo načrtovanje;
- kakovostne razmere za hojo z ukrepi za izboljšanje pogojev za hojo: gradnja pločnikov, pešpoti in sprehajalnih poti, ureditev dodatnih peš prehodov, umirjanje prometa, urejanje javnih površin, opremljanje površin za pešce, ureditve za enakovredno vključenost v promet vseh uporabnikov ne glede na njihove sposobnosti;
- urejeni pogoji za kolesarjenje z ukrepi za ureditev pogojev za kolesarjenje: vzpostavitev omrežja varnih kolesarskih povezav z gradnjo kolesarskih stez in kolesarskih poti ter njihovim opremljanjem, ureditev odstavnih mest za kolesa, vzpostavitev javnega sistema izposoje koles, ki bo združljiv s sistemom sosednjih občin;
- privlačnejši javni potniški prevoz z ukrepi izboljšanja ponudbe javnega potniškega prometa: povezava s sosednjimi občinami in v okviru pristojnosti zagotovitev najbolj optimalnega javnega prevoza, pobuda za prioritarno nadgradnjo obstoječe železniške proge in ureditev železniške postaje v Volčji Dragi, opremljanje avtobusnih postajališč in proučitev možnosti uporabe šolskega prevoza za vse občane;

- upravljan motorni promet z ukrepi optimizacije motornega prometa: umirjanja prometa v naseljih, odpravljanje črnih točk na cestnem omrežju z vidika vseh uporabnikov prometnih površin, celovita ureditev okolice osnovne šole v Renčah, upravljanje s parkirnimi površinami, ureditev varnih križišč in priključkov ter ustrezne signalizacije in razsvetljave.

Za uspešno uresničevanje CPS je ključen sedemletni akcijski načrt, ki za nabor ukrepov podaja okvirne stroške, odgovornost za izvedbo, obdobje izvedbe in vire financiranja. V prihodnje se bo Občina v okviru uresničevanja CPS intenzivno prijavljala na razpise pristojnih ministrstev, razpise za vključitev v evropske projekte in razpise drugih virov financiranja.

Celoten dokument Celostne prometne strategije Občine Renče-Vogrsko je dostopen na spletni strani Občine Renče-Vogrsko: <https://www.rence-vogrsko.si/za-obcane/celostna-prometna-strategija-obcine-rence-vogrsko/>.

 in Občinska uprava

Slavnostni dvig zastave ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Občina Renče-Vogrsko in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica sta 22. decembra lani na ploščadi pred Kulturnim domom Bukovica v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti pripravila tradicionalno prireditev Slavnostni dvig zastave.

Slovenski narod 26. decembra praznuje dan samostojnosti in enotnosti. Ob tem velikem državnem prazniku se spominjamo razglasitve izidov plebiscita 26. decembra 1990 – mejnika, s katerim se je začela pot do samostojne Slovenije.

Za samostojno Slovenijo se je takrat odločilo 95 odstotkov vseh, ki so se udeležili plebiscita, teh pa je bilo dobrih 93 odstotkov vseh volilnih upravičencev. Slovenski narod je torej enotno rekel »da« samo-

stojni in neodvisni Sloveniji in tako postavil temelj za vzpostavitev lastne samostojne države.

Župan **Tarik Žigon** je najprej spregovoril o vlogi in pomenu praznovanja dneva samostojnosti in enotnosti ter poudaril, da mora slavnostno dvigovanje zastave v naši občini tudi v prihodnje ostati pomemben opomnik spoštovanja državnih simbolov in praznikov.

Čast dviga slovenske zastave pod vodstvom društva »Veteran« je bila tokrat dodeljena županu Tariku Žigonu in podžupanu **Marku Švari**.

Za kulturni program je poskrbel **Trio Veteran** v sestavi **Vladka Gal Janeš** (vokal), **Robert Peršolja** (kitara) in **Egon Prinčič** (harmonika), ki je izvedel več domoljubnih pesmi. •

 Občinska uprava
 arhiv OZVVS »VETERAN« Nova Gorica

DOS postanek tudi v Občini Renče-Vogrsko

DOS – Dirka okrog Slovenije – je največji vseslovenski humanitarni kolesarski dogodek, ko **Dami Zupi** in 30 drugih kolesarjev s cestnim kolesom prekolesari traso okrog celotne Slovenije. Namen dogodka je zbiranje sredstev za nakup koles otrokom iz socialno ogroženih družin. Na vsakem postanku, kjer imajo vnaprej dogovorjen sprejem, podarijo kolo nemu otroku.

V sredo, 8. maja, so se ustavili tudi v naši občini. Občina jim je pripravila sprejem in ponudila prostor za kosilo, ki ga je pripravilo in postreglo prijazno osebje **NOE bara**, saj je tudi podjetje **Spintec d.o.o.** sponzor dogodka. Župan **Tarik Žigon** je prisotne pozdravil in povedal, da se bosta letos kolesa razveselila kar dva otroka iz občine, nemu so ga podarili kolesarji DOS, drugi pa je kolo dobil iz akcije, ki jo je pred časom organiziral **AMZS**.

Občina Renče-Vogrsko je podeželska občina, ki nudi veliko možnosti za zunanjo

rekreacijo. Poleg tega se tudi ponosno zavzema za dobrobit svojih občanov. Zavedajoč se stisk, s katerimi se lahko sreča kdor koli, se v občini aktivno podpira dobrotelost. Vsakemu, ki potrebuje pomoč, se mu to ponudi, kolikor je v moči lokalne skupnosti.

Številna društva predstavljajo neprecenljiv del našega skupnega življenja, saj so s svojim delovanjem podaljšana roka občine. S svojo predanostjo skrbijo za bogat utrip veselja, druženja in sproščenosti na vseh področjih družbenega življenja.

Veseli smo, da je njihovo delovanje tako raznoliko in obsežno, zato jih s ponosom podpiramo v njihovih prizadevanjih.

V srcu svojega delovanja se občina posveča temu, da njeni prebivalci živijo v zdravem in urejenem okolju, kjer lahko kakovostno preživljajo svoj prosti čas. To ni le kraj, ampak dom, kjer se povezanost med ljudmi in skrb za skupno dobro zrcalita na vsakem koraku. •

 in Občinska uprava

Nova igrala na POŠ Vogrsko

Z velikim veseljem sporočamo, da je bil pregled igral uspešno opravljen in izdan je bil certifikat za varno uporabo igral.

Nova igrala bodo zagotovo prispevala k še boljšemu razvoju otrok in spodbujanju njihovega kreativnega razmišljanja. Otroci bodo

lahko preizkušali svoje motorične spretnosti, se igrali, gradili prijateljske vezi in razvijali domišljijo. Vsem malčkom želimo sproščeno igro in prijetno druženje s prijatelji.

Igrala je dobavilo in postavilo podjetje **Taurus Šport d.o.o.**, ki se mu najlepše zahvaljujemo za korektno sodelovanje in hitro izvedbo.

Za nova igrala je **Občina Renče-Vogrsko** namenila približno 10.000 evrov.

Poleg novih igral se je zamenjalo tudi gole na zunanjem igrišču. •

 in Marko Švara

Izbrano je županovo vino Občine Renče-Vogrsko za leto 2024

V Občini Renče-Vogrsko smo tudi v letu 2024 pristopili k izboru županovega vina. Konec leta 2023 je bil objavljen natečaj za izbor županovega vina Občine Renče-Vogrsko za leto 2024. Zahvaljujemo se vsem vinarjem iz naše občine za sodelovanje na natečaju.

Povabilo vinarjem v obliki javnega natečaja je bilo na voljo do vključno 19. januarja,

ko smo na Občinsko upravo prejeli vzorce štirih vinarjev iz občine. Skupno je bilo dostavljenih sedem vzorcev vina, ki so bili nato dostavljeni strokovni ocenjevalni komisiji **Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica**. Ocenjevalna degustacijska komisija se je sestala 22. februarja in ocenila prejete vzorce vin po 100-točkovni metodi. Vino, ki na osnovi točkovanja degustatorjev ocenjevalne komisije doseže najvišje število točk, se razglasi za Županovo vino 2024.

Ta laskavi naslov Županovo vino 2024 je prejel zeleni sauvignon Frlanov letnik 2021, **Vina Bric (Žan Bric)**. Poleg naziva Županovo vino 2024, odkupa najmanj 100 steklenic po 0,75 l in 100 kosov obešank prejme dobitnik naziva tudi posebno priznanje v trajno last.

Na podlagi doseženega števila točk se ostalim sodelujočim na natečaju podeli zlato, srebrno ali bronasto odličje ali zahvalo za sodelovanje.

Priznanje/plaketa Županovega vina Občine Renče-Vogrsko za leto 2024 je bila podeljena na skupni prireditvi v kleti Vipava 20. marca, kjer se je v letošnjem letu poleg treh občin soustanoviteljic Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina dogodku pridružila tudi Občina Vipava. Na svečanem dogodku so **župani Mestne občine Nova Gorica, Občine Ajdovščina, Občine Vipava in Občine Renče-Vogrsko** razglasili županova vina za leto 2024.

Iskrene čestitke in na zdravje. •

 in Občinska uprava

Slavnostno obeleženje mobilizacijsko-taktične vaje Premik 91 na Vogrskem

Občina Renče-Vogrsko in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »VETERAN« Nova Gorica sta 22. marca v sodelovanju s **Pehotnim polkom 1. brigade Slovenske vojske in Združenjem veteranov »SEVER« Severno Primorske** pripravila, organizirala in izvedla spominsko slovesnost v počastitev uspešno izvedene mobilizacijsko-taktične vaje Premik 91 na Vogrskem.

V vajo, ki je potekala v času od 22. do 24. marca 1991, so bili vključeni 1. bataljon 12. brigade Teritorialne obrambe, Oddelek vojaške policije 12. brigade Teritorialne obrambe in Vod 1. brigade Teritorialne obrambe. Odziv pripadnikov bataljona na mobilizacijski poziv je bil 91,6 odsoten. Enota je uspešno izvedla vse dodeljene naloge in se v opredeljenem času vrnila v izhodišni rajon.

Območno združenje vsako leto skupaj z Občino Renče-Vogrsko in drugimi sodelujočimi organizira slovesnost v počastitev tega dogodka. Tradicionalno pri izvedbi slovesnosti sodeluje tudi **Podružnična osnovna šola Vogrsko** s pristrčnim programom.

Letos so slovesnost s svojo prisotnostjo počastili: načelnik štaba 1. brigade Slovenske vojske podpolkovnik **Aleš Avsec**, župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, podpredsednik policijskih veteranskih društev »SEVER« Slovenije **Angel Vidmar**, pomočnik ravnateljice Osnovne šole Ivana Roba Šempeter pri Gorici **Aleksander Popit** in vodja Podružnične osnovne šole Vogrsko **Nadja Pahor Bizjak**.

Program so sooblikovali učenci in učenke Podružnične osnovne šole Vogrsko. Pod vodstvom zborovodkinje **Helene Hvala Prah** so na začetku slovesnosti najprej zapeli slovensko himno, v nadaljevanju pa še pesmi Tri čebele in Sijaj, sijaj sončece. Vsem prisotnim so pripravili veliko presenečenje, saj so recitali tudi pesmi iz knjige *Pesmi in misli vojaka - bojevnika - Lisjaka* avtorja Srečka Lisjaka, predsednika Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo »VETERAN« Nova Gorica. Zelo doživeto so predstavili pesmi Goriški veterani, Tu živimo, Lepo je in Bojevnik ter spremljali pevski nastop **veteranskega dueta »VETERAN«** s pesmijo Tu sem doma. Program je povezovala predstavnica Občine Renče-Vogrsko **Vladka Gal Janeš**.

Prisotne je z lepimi mislimi najprej pozdravil župan Občine Renče-Vogrsko Tarik Žigon, nato pa še letošnji slavnostni govornik podpolkovnik Aleš Avsec, ki je Območnemu združenju veteranov vojne za Slovenijo »VETERAN« Nova Gorica tudi slavnostno izročil zlato plaketo 1. brigade Slovenske vojske z obrazložitvijo spodaj.

»Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »VETERAN« Nova Gorica deluje na območju domicilne odgovornosti Teritorialnega polka 1. brigade Slovenske vojske na prostoru Mestne občine Nova Gorica, Občine Šempeter-Vrtojba, Občine Renče-Vogrsko in Občine Miren-Kostanjevica.

Vodstvo OZVVS »VETERAN« Nova Gorica je Teritorialni polk 1. brigade takoj po formiranju v letu 2013 povabilo k sodelovanju. S skupnim organiziranjem in sodelovanjem na spominskih slovesnostih sta se močno povečala ugled in prepoznavnost Slovenske vojske in Teritorialnega polka 1. Brigade SV v okolju, kjer delujejo pripadniki polka. Vsako leto pripadniki polka tradicionalno sodelujejo na mnogih spominskih slovesnostih, katerih pobudnik in organizator je OZVVS »VETERAN« Nova Gorica.

Člani območnega združenja so močno vpeti tudi v promocijske aktivnosti Slovenske vojske. Bili so pobudniki predstavitev Slovenske vojske,

njihove opreme in oborožitve med vpisom nabornikov v vojaško evidenco v Novi Gorici in še vedno sodelujejo s pripadniki Teritorialnega polka 1. Brigade SV in Uprave za obrambo Postojna pri izvedbi dogodka. Poklic vojaka promovirajo tudi po osnovnih šolah.

Združenje je v različnih krajih postavilo več kot 20 spomenikov in spominskih plošč v spomin in zahvalo vsem pripadnikom TO in prebivalcem za odločnost, pogum ter delovanje pri obrambi slovenske poti v samostojnost. Spominska obeležja, ki jih člani združenja skrbno urejajo, med krajani krepijo ugled Slovenske vojske kot naslednice TO ter Teritorialnega polka 1. brigade kot naslednika 6. Pokrajinskega štaba TO Nova Gorica.

V letnih načrtih sodelovanja s Slovensko vojsko združenje ponuja strokovno predstavitev bojnih akcij v Rožni Dolini, Vrtojbi in Novi vasi ter ogled njihovega muzeja 1. svetovne vojne in vojne za samostojno Slovenijo v Šempetru pri Gorici.

OZVVS »VETERAN« Nova Gorica je s svojim več kot desetletnim uspešnim delom in sodelovanjem s Slovensko vojsko nedvomno prispeval k povečanju ugleda in prepoznavnosti 1. brigade v območju delovanja.« •

 Nada Škvarč, OZVVS »VETERAN« Nova Gorica, in **Vladka Gal Janeš**, Občina Renče-Vogrsko
 arhiv OZVVS »VETERAN« Nova Gorica

Prehod na sonaravno oskrbo s hrano – projekt sodelovanja LAS

Z namenom, da bi izboljšali šibko oskrbo s sonaravno pridelano lokalno hrano, se je šestnajst partnerjev povežalo v projekt sodelovanja LAS »Prehod na sonaravno oskrbo s hrano« z območja treh lokalnih akcijskih skupin iz goriške regije, in sicer iz **LAS Vipavska dolina**, **LAS V objemu sonca**, **LAS S CILjem**, skupaj z **LAG ZELENI TROKUT** iz Hrvaške.

Projekt sofinancirata Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republika Slovenija v okviru Programa razvoja podeželja 2014–2020/ukrep LEADER/podukrep 19.3. v višini 288.529,86 evra. Vodilni partnerji LAS z območja goriške regije so: **Regijska razvojna agencija ROD Ajdovščina**, **RRA Severne Primorske Regijska razvojna agencija d. o. o. Nova Gorica** in **Idrijsko-Cerkljanska razvojna agencija d. o. o. Idrija**.

Na območju Lokalne akcijske skupine (LAS) V objemu sonca, ki vključuje pet goriških občin – Nova Gorica, Brda, Miren-Kostanjevica, Renče-Vogrsko in Šempeter-Vrtojba, se odvijajo številne aktivnosti v smeri spodbujanja trajnostnega razvoja, predvsem v sektorju ekološkega kmetijstva.

Direktor razvojne agencije, vodilnega partnerja LAS V objemu sonca, **Črtomir Špacapan** poudarja: »Skupaj s partnerjema **Mestno občino Nova Gorica** in **Občino Renče-Vogrsko** smo za promocijo razgibane območja ter raznolike lokalne in ekološke ponudbe domačih ponudnikov pripravili atraktivna kratka promocijska filma. Parterji v projektu smo skupaj pripravili analizo stanja pridelave ekološke hrane, potrošnje ekološke hrane in koristi ekološkega kmetovanja, ki so ključna osnova pri pripravi poslovnega modela oskrbe z ekološko hrano in didaktične kmetije.«

Poleg tega se na terenu dogajajo tudi konkretni koraki za ohranjanje naravne dediščine. Na primer, v vasi Pedrovo se ureja didaktični poligon, ki bo služil kot prostor za ohranjanje naravne dediščine, hkrati pa potekajo priprave na ureditev vasi na Pedrovem po vzoru ekoloških vasi.

Z namenom, da bi pri mladih generacijah spodbudili bolj prijazno kmetovanje, se je v projekt kot partner vključil tudi **Šolski center Nova Gorica, Biotehniška šola iz Šempetra pri Gorici**. Na šoli so kupili mehanizacijo za trajnostno obdelavo tal, medvrstni okopalnik, ki predstavlja le eno od sredstev, ki šoli omogočajo, da mlade spodbuja k razmišljanju bodočih pridelovalcev, ki se trudijo ohranjati čim bolj neokrnjeno naravo. Na tak način učitelji izvajajo različne izobraževalne programe, ki na šolskem posestvu združujejo teoretično znanje s praktičnimi prikazi, izkušnjami. Poleg tega šola spodbuja učitelje in učence k sodelovanju in vključevanju v razne strokovne dogodke, konference in delavnice. V sklopu šolskih programov so učni programi, obogateni s praktičnimi prikazi in usposabljanji ter terenskimi obiski dobrih praks ekoloških kmetij v Renčah – **Ekološka kmetija Nunci** – in na Pedrovem pri **Ekološki kmetiji Tončevi** in **Ekološki domačiji Čilčevi**. S sodelovanjem v tovrstnih LAS projektih in s povezovanjem z različnimi strokovnjaki šola aktivno spodbuja tudi inovativnost med svojimi učenci z uporabo sodobne mehanizacije za trajnostno obdelavo tal v kmetijstvu.

Partnerja Občina Renče-Vogrsko in Mestna občina Nova Gorica sta za namene promocije območja LAS V objemu sonca pripravila in posnela kratka promocijska filma na temo ekološkega kmetovanja in ozaveščanja javnosti o njegovih prednostih in možnostih. Promocijska filma, ki sta dostopna na spletnih straneh LAS in obeh občin, predstavljata slikovit prikaz lepote in potenciala za ekološko pridelavo hrane na terenu, s čimer želita občini dvigniti ozaveščenost prebivalcev ekološko pridelane hrane ter ustvarjati nove priložnosti kmetijskega turizma.

Didaktična kmetija

Občina Renče-Vogrsko je kot partner v projektu sodelovala tudi s pripravo poslovnega modela didaktične kmetije na izbrani kmetiji v Renčah.

Strokovna konferenca in lokalna tržnica na Gradu Rihemberk

V petek, 19. aprila, sta bili v okviru projekta izvedeni strokovna konferenca in tržnica z lokalno ponudbo na Gradu Rihemberk nad Branikom, kjer so govorniki z Biotehniške šole Šempetra pri Gorici, **Ekološke kmetije Ipavec z Brij** ter iz **Društva za biološko-dinamično gospodarjenje »Ajda« Goriška** posebej izpostavili pozornost okoljskim spremembam, certificiranju, pripravi smernic zagotavljanja proizvodnje ekološke hrane, ekološki biodinamiki ter predstavitvi doseženih rezultatov. Predstavljeni so bili promocijski videi, ki so nastali kot promocija ekološkega kmetovanja na območju Mestne občine Nova Gorica in Občine Renče-Vogrsko, ter nastajanje didaktičnega poligona za ohranjanje naravne dediščine na Pedrovem, natančneje na Ekološki domačiji Čilčevi iz Pedrovega. Kako se uspešno spoprijemajo z okoljskimi spremembami, so orisali učitelji Biotehniške šole iz Šempetra pri Gorici, učenci pa so praktično predstavili in ponudili prigrizke iz ekološko pridelanih kmetijskih pridelkov s šolskega posestva. Predstavljen je bil tudi poslovni model didaktične kmetije na izbrani kmetiji v Renčah. Po zaključku konference se je strokovni del pretopil v popoldansko pestro dogajanje na grajskem dvorišču s ponudbo ponudnikov ekoloških pridelkov in hrane ter drugih lokalno pridelanih dobrot na že skoraj tradicionalni tržnici.

Obiskovalci na gradu so imeli zelo bogato ponudbo doživetij, saj je večer ob zelo bogati ponudbi dobrot, ogledu gradu z različnimi predstavitvami in igrah lepo zaokrožila kantavtorica, pevka in skladateljica **Đitka**. •

in Občinska uprava

Že tretja Turistična pomlad s Turistično borzo Vipavska dolina

Po lanski uspešni izvedbi Turistične pomladi v Bukovici je **Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina** tudi letos za izvedbo tega poslovno turističnega dogodka izbral isto lokacijo. V kulturni dom v Bukovici so bili na letošnji dogodek, tretji po vrsti, povabljeni lokalni turistični ponudniki ter slovenski in tuji organizatorji turističnih potovanj. Svojo ponudbo so predstavile tudi sosednje turistične destinacije, v okviru strokovnega posveta pa so v ospredje postavili vprašanje, kako izboljšati kakovost v turizmu.

Poslovno turistični dogodek Turistična pomlad, ki ga je Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina zasnoval že pred leti in tokrat izvedel tretjič, je namenjen razvoju lokalnega turističnega gospodarstva. Kot eden od prvih tovrstnih dogodkov v Sloveniji na eni strani širi znanja in ponuja priložnosti za trženje sodobnih, trajnostno naravnanih turističnih produktov, hkrati pa spodbuja povezovanje turistične ponudbe na širšem območju zahodne Slovenije.

Slovenski turizem se kljub presenetljivo hitremu okrevanju po epidemiji covid-19 srečuje z veliko izzivi. Velike naravne nesreče so v Sloveniji znova opozorile na ranljivost te gospodarske panoge, ki ni odvisna le od spremenljivih ekonomskih razmer, ampak na njeno uspešnost vplivajo tudi številni drugi dejavniki. Velike spremembe v sodobni družbi spremlja tudi spreminjanje potovalnih navad in predvsem interesov, ki vplivajo na izbiro turističnih destinacij. Ponudniki turističnih produktov in z njimi turistične organizacije se morajo zato nenehno prilagajati novim razmeram in razvijati svojo ponudbo.

Erika Lojk, direktorica Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, je v predstavitvi dogodka poudarila: »Naš dogodek Turistična pomlad je naložba v razvoj turizma. Turističnim ponudnikom iz našega okolja, ne le iz naše destinacije, ampak tudi iz bližnjih destinacij mediteranske in kraške turistične regije ter sosednje Furlanije- Julijske krajine, želimo olajšati stik s slovenskimi in tujimi organizatorji turističnih potovanj. Zato smo v naše kraje tudi letos povabili številne turistične organizacije in njihovim predstavnikom v sodelovanju z destinacijami Kras, Brda in Furlanija- Julijska krajina organizirali študijsko turo med najpomembnejšimi kulturnimi znamenitostmi, omogočili pa smo jim tudi spoznavanje naših vin in kulinarike. Verjamem, da so naši gostje iz Slovenije in sedmih evropskih držav tudi ob obisku Turistične borze Vipavska dolina v Bukovici na več kot petdesetih stojnicah našli veliko koristnih informacij in zamisli za organizacijo potovanj v naše kraje, posebej v času, ki ga bo zaznamovala evropska prestolnica kulture. Za kulturni turizem je v Evropi vse več zanimanja, zato skušamo to priložnost čim bolj izkoristiti. Odziv naših ponudnikov, turističnih agencij in kar sedmih sosednjih turističnih destinacij me zelo veseli in je velika spodbuda za naprej.«

Izvedbo dogodka Turistična pomlad je s svojo prisotnostjo in pozdravnim nagovorom ob začetku strokovnega

posveta podprla **Dubravka Kalin**, generalna direktorica Direktorata za turizem na Ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport. Na strokovnem posvetu je tudi tokrat aktivno sodelovala **Slovenska turistična organizacija**. **Barbara Zmrzlikar**, vodja sektorja Raziskave in razvoj, je predstavila najnovejšo strategijo razvoja kulturnega turizma in ob tem izpostavila pomen evropske prestolnice kulture. Kot primer dobre prakse s področja t. i. **outdoor** turizma je **Katja Drobnič**, vodja **booking** centra Julijske Alpe, predstavila razvoj daljinske poti Juliana Trail, ki že žanje lepe uspehe. V drugem delu strokovnega posveta je bil v ospredje postavljen razvoj gastronomske ponudbe. Slovenska novinarka in publicistka **Kaja Sajovic**, ki jo poznamo po odličnih kulinarčnih reportažah in kot soavtorico knjige Ane Roš **Sonce in dež**, je udeležence posveta navdušila s predstavitvijo vrste uspešnih zgodb različnih svetovnih kulinarčnih destinacij. Za malce presenetljiv zaključek strokovnega posveta pa je poskrbela chefinja **Chiara Canzoneri** iz Gorice, ki je predstavila projekt oživljanja znamenite goriške ulice Raštel z novimi kulinarčnimi in turističnimi vsebinami.

V okviru letošnje Turistične borze Vipavska dolina se je na eni od več kot petdesetih stojnic predstavil tudi Javni zavod GO! 2025, ki je udeležencem ponudil številne koristne informacije o prihajajočih dogodkih na širšem območju evropske prestolnice kulture.

Dogodek Turistična pomlad, ki je ob podpori **Občine Renče-Vogrsko** potekal v Kulturnem domu Bukovica, je v predverju obogatila razstava ART CIRCLE, mednarodnega festivala vizualnih umetnosti. Nekatera razstavljenega dela so nastala v okviru umetniških rezidenc pri vinarjih v Vipavski dolini in so tako simbolno predstavljala prepletenost lokalnega okolja in kulture.

Turistična pomlad je doživela še eno uspešno izvedbo. Skupaj z dogodkom Vina županov Vipavske doline, ki je potekal dan prej v Vipavi in je poleg predstavitve najboljših vin iz občin Nova Gorica, Ajdovščina in Renče-Vogrsko prvič vključil tudi predstavitev najboljših vin iz občine Vipava, je Turistična pomlad na prvi pomladni dan uradno naznanila letošnjo turistično sezono. •

 in Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina

OBČINSKI PRAZNIK

Občine Renče-Vogrsko

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Slavnostna seja 2024 – slavnostni govor župana Občine Renče-Vogrsko Tarika Žigona

Lep pozdrav, spoštovane občanke in spoštovani občani Občine Renče-Vogrsko. Lep pozdrav podžupanoma Andražu Furlanu in Marku Švari ter vsem svetnicam in svetnikom. Med nami pozdravljam tudi župane sosednjih občin. Pozdravljam direktorico občinske uprave, poveljnika civilne zaščite, predsednika in poveljnika Prostovoljnega gasilskega društva Renče-Vogrsko, predsednico in oba predsednika krajevnih skupnosti, direktorje in predstavnike podjetij javno gospodarskih služb ter vse goste iz sosednjih občin. Posebej pa lep pozdrav današnjima nagrajencema – Ireni Komar in Draganu Zornu.

Spoštovani,

najprej bi nam, občanke in občani naše Občine Renče-Vogrsko, rad čestital za skupen praznik, saj je že 18. zapovrstjo. Danes postajamo polnoletni, zreli, odrasli,

skrbni ... A te lastnosti smo imeli že od prvega dne nastanka naše občine. Sedaj lahko rečemo, da bomo bolj prodorni, prepoznavni, razviti in v še večji ponos nam, ki tu živimo. Ta uspeh je posledica dobrega sodelovanja vseh občin, politične volje, sodelovanja krajevnih skupnosti in truda občinske uprave.

Izjemno sem počaščen, da sem lahko danes tukaj z vami in sodelujem pri obele-

ževanju občinskega praznika. Ta priložnost nam omogoča, da se spomnimo svoje bogate zgodovine in se hkrati ozremo v prihodnost. Rad bi vama čestital, današnja nagrajenca, za vajino delo in doprinos občini. Obenem naj bodo vajina dejanja navdih vsem ostalim občanom.

Ob občinskem prazniku je prav, da se zavedamo, kako pomembno vlogo ima občina v naši družbi in skupnosti. Svojim prebivalcem zagotavlja kakovostne storitve ter skrbi za razvoj in dobrobit vseh nas. Vsi, ki živimo in delamo v tem čudovitem kraju, se lahko počutimo ponosne. Vsak občan prispeva k še večjemu razvoju in doprinosu, zato se vam zahvaljujem in z veseljem ugotavljam, da v tem trenutku zares izpolnjujemo politične zaveze, in sicer – da sodelujemo in zato zmoremo in da širimo dobro.

Zahvala gre tudi občinskim delavcem in občinskim svetnicam, svetnikom, članom delovnih teles in krajevnih skupnosti za njihov trud in zavzetost pri delu. Hkrati bi se rad zahvalil tudi vsem društvom in organizacijam, ki prispevajo k bogatitvi kulturnega, zgodovinskega, športnega in družabnega življenja.

Danes praznujemo našo skupno zgodovino in dosežke. Občina Renče-Vogrsko je zgodovinsko in kulturno bogata, polna čudovitih krajev, kjer se prepletajo narava, umetnost, šport, tradicija, zgodovina in sodobnost. Prepričan sem, da vsak izmed nas lahko najde v tej pestri paleti nekaj zase.

Na tej točki je smiselno omeniti tudi načrte za prihodnost. Projekt obnove vodovoda in izgradnje kanalizacije je v končni fazi, a nas v prihodnje čaka še nekaj popravkov, preden prevzamemo objekt in ga predamo v funkcijo. Na cesti Bilje–Bukovica skupaj z DRSI gradimo

pomočjo državnih sredstev bomo obnovili in na novo postavili hidratno omrežje na požarno ogroženih območjih. Nadaljujemo s projektiranjem večnamenske dvorane na Vogrskem in intervencijskega centra Občine Renče-Vogrsko. Uredili bomo vaška jedra in šolske okoliše na podlagi pravkar sprejete prve celostne prometne strategije občine. Pri mrliški vežici na Vogrskem bo postavljen nadstrešek, v Bukovici pa žarno pokopališče. Nadaljujemo s projekti za celostno ureditev športnega parka v Volčji Dragi. V prostorih in okolici Kulturnega doma Bukovica bomo pričeli z urejanjem parka

pločnik in avtobusno postajališče ter javno razsvetljavo. Ta projekt bo zaključen v letošnjem letu. Na Vogrskem bomo pričeli s prenovo javne razsvetljave. Prenova se bo nadaljevala po celotni občini in trajala do konca leta 2025. Obnovili bomo nekatere učne in sprehajalne poti. S

Zorana Mušiča in postavitevijo multimedijske razstave prav na tem odru. V Renčah bomo obnovili kuhinjo osnovne šole, ob koncu leta pa začeli s pripravljalnimi deli za razširitev telovadnice OŠ Renče.

Sledil bo nov največji projekt v zgodovini naše občine – v vrednosti 5 milijonov evrov nas letos čaka pridobitev gradbenega dovoljenja in izbor izvajalca za protipoplavne ukrepe na porečju reke Vipave v Renčah in Bukovici.

Postavili smo si velike cilje, ki so skladni s strategijo razvoja Občine Renče-Vogrsko.

Spoštovani, čestitam vsem občankam in občanom za praznik naše občine. Obenem čestitam tudi za praznik ob dnevu ustanovitve Osvobodilne fronte za organizacijo upora proti okupatorju in za prihajajoči praznik dela.

Dragi občanke in občani, naj bo današnji dan poln veselja, ponosa in povezanosti. Še naprej ostanimo zvesti naši občini in s skupnimi močmi ustvarimo boljši in še svetlejši biser ob reki Vipavi. Hvala. •

✍️ župan Tarik Žigon
📷 Jože Ropoša

Slavnostna seja in podelitev občinskih priznanj za leto 2024

V torek, 25. aprila, je v Dvorani Angela Mlečnika v kulturnem domu v Bukovici potekala šestnajsta slavnostna seja **Občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko** ob obeležitvi občinskega praznika naše občine, na kateri sta bili podeljeni dve občinski priznanji: plaketa za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko, in plaketa za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.

Letošnji kulturni program so oblikovale učenke **Godbeniške šole Vogrsko**. **Kvartet saksofonov** je najprej s himno otvoril slavnostno sejo in jo nato zaključil s skladbo *New York, New York*, **Trio prečnih flavt** pa se je predstavil s skladbama Fanfara in Jupiter.

Župan naše občine **Tarik Žigon** je v slavnostnem nagovoru najprej izpostavil, da občanke in občani ob 18. obletnici nastanka naše občine postajajo polnoletni, zreli, odrasli, skrbni ... a da so te lastnosti imeli že od prvega dne nastanka naše občine. Po izrečenih zahvalah vsem, ki kakor koli prispevajo k bogatitvi političnega, kulturnega, zgodovinskega, športnega in družabnega življenja, je v nadaljevanju med drugim predstavil projekte v delu na področjih urejanja infrastrukture, turizma, gospodarstva in prostora, nato pa je

izpostavil večje občinske projekte, ki jih občina načrtuje v prihodnosti.

Podelitev priznanj

Župan je nato podelil občinski priznanji za leto 2024, ki ju je na predlog Komisije za

mandatna vprašanja, volitve in imenovanja podelil Občinski svet Občine Renče-Vogrsko, in sicer:

- plaketo za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti, ki jo je prejel mag. **Dragan Zorn**;
- plaketo za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko, ki jo je prejela **Irena Komar**.

Kaj so o obeh nagrajencih povedali njihovi predlagatelji?

Dragan Zorn

Predlog za podelitev občinskega priznanja mag. Draganu Zornu sta podala **Prostovoljno gasilsko društvo Renče-Vogrsko** in **Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga**. Obe obrazložitvi navajata dosežke, zaradi katerih si nagrajenec zasluži prejem občinskega priznanja.

Dragan Zorn je bil že kot dijak in kasneje študent, torej med letoma 1975 in 1984, zelo aktiven v prostoru Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga. Bil je namreč pomemben član Prireditvenega odbora za plesne in druge dejavnosti, ki je bedel nad vso organizacijo plesnih prireditev v kulturnem domu v Bukovici. Izkupiček prireditev je bil namenjen kraju: izboljšanju infrastrukture, predvsem urejanju krajevnih poti, gradnji vodovoda in gradnji otroškega vrtca v Bukovici. V istem obdobju je bil aktiven tudi v mladinski organizaciji (nekdanja Zveza socialistične mladine Slovenije), v okviru katere so delovali foto krožek, igralska in literarna skupina ter mladinska nogometna ekipa, izdajali pa so tudi krajevno glasilo **19. september**.

V začetku novega tisočletja so se začele aktivnosti za nastanek nove, manjše občine, ki bi za naše kraje imela več posluha kot Mestna občina Nova Gorica. Tako je bil v prvi polovici leta 2001 izdelan »Elaborat o utemeljenosti ustanovitve občine Renče-Vogrsko, ki ga je v sodelovanju s predsedniki krajevnih skupnosti, Osnovno šolo Renče in drugimi posamezniki pripravil prav Dragan Zorn« (citat iz zbornika *Iztrgano iz spomina*). Posodobljen elaborat je bil del gradiva tudi v drugem poskusu ustanovitve nove občine v obdobju med letoma 2005 in 2006, ki je bil zaradi drugačne politične situacije uspešen.

V novi občini je bil Dragan Zorn v mandatu 2010–2014 občinski svetnik, poleg tega je bil tri mandate član Odbora za gospodarstvo in proračun, v prejšnjem mandatu pa tudi član Odbora za okolje in prostor.

Dva mandata (v obdobjih 2014–2018 in 2018–2022) je bil tudi član in podpredsednik Sveta KS Bukovica-Volčja Draga. V tem obdobju je poleg ostalih zadolžitev v okviru Sveta KS na svoja ramena prevzel tudi breme izdaje zbornika *Iztrgano iz spomina* (Zbornik prispevkov o Bukovici in Volčji Dragi). Skupaj z urednico **Katjušo Arčon Batič** in uredniškim odborom ter ob podpori Sveta Krajevne skupnosti je bilo zbrano gradivo večkrat pregledano, popravljeno, dopolnjeno ter na koncu na novo tehnično urejeno. Zbornik je izšel leta 2017.

Dragan Zorn je bil nekaj let aktiven tudi v Športnem društvu Partizan Renče. V tem obdobju je kot predsednik društva poskrbel za usklajevanje aktov društva z novo zakonodajo, za finančno konsolidacijo društva in zagotovitev načina in virov financiranja društva v skladu z zakonom.

Bil je tudi ustanovni član Kulturno, turistično in športnega društva Bukovica-Volčja Draga. Leta 2018 je postal pred-

sednik Prostovoljnega gasilskega društva Renče-Vogrsko. Kot predsednik gasilcev, če bi se izrazili bolj po domače, sicer ni v prvih bojnih vrstah ob požaru, poplavi ali na odkriti strehi; njegova naloga je drugačna, a nič manj pomembna. O njegovi vlogi in načinu delovanja ter zadolžitvah bi seveda več povedali gasilci sami, vendar bi bila potem utemeljitev predloga predolga.

Na podlagi naštetega in predlogov Prostovoljnega gasilskega društva Renče-Vogrsko in Sveta Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga je Občinski svet Občine Renče-Vogrsko sprejel predlog, da se Draganu Zornu podeli plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.

Irena Komar

Predlog za podelitev občinskega priznanja Ireni Komar je podala **Krajevna skupnost Renče**. V utemeljitvi za dodelitev občinskega priznanja so zapisali: Irena Komar živi v Renčah že skoraj 40 let, domačini jo poznajo kot uspešno podjetnico, mamo, nono, amatersko slikarko in – kar je za našo občino najbolj pomembno – borko za vkop daljnovoda skozi naselje Renče.

Kaj pomeni vkop daljnovoda? Zgodba z daljnovodom je že dolga. Vse se je začelo leta 2006 z namero ELES-a za postavitve novega daljnovoda skozi Renče – njegova moč bi bila 2 x 110 KW (izmenično). Takrat se je skupina krajanov skupaj z Ireno na čelu začela dobivati na neformalnih sestankih, kjer je beseda tekla o škodljivih vplivih takega projekta na sam kraj in o pomembnosti, da se daljnovod vkoplje.

Skupina krajanov je ustanovila odbor civilne iniciative, ki je zbral več kot 700 podpisov krajanov Krajevne skupnosti Renče, obveščal javnost o posledicah takega

projekta, vodil vse razgovore z ministrstvi, ELES-om in drugimi pristojnimi službami z enim samim ciljem – vkopom daljnovoda. Po letih sporov, dogovarjanja, razlastitev, ur na sodiščih in ministrstvih ter vložitvi veliko lastnih sredstev je posijal žarek upanja o vkopu daljnovoda. Vkop daljnovoda se bo zgodil letos, leta 2024, torej je bilo za vkop potrebnih dolgih 18 let.

Z vkopom daljnovoda je največ pridobil kraj oziroma njegovi krajan. Vkop pomeni znatno zmanjšanje negativnih vplivov elektromagnetnega sevanja na naravo in ljudi, iz česar izhaja, da bomo mi in naši otroci v Renčah živeli lepše in bolj zdravo življenje.

Zakaj nagrada za Ireno Komar? Za Ireno Komar nobena prepreka ni bila previsoka; s svojo vztrajnostjo, znanjem in trudom je najbolj zaslužna, da se bo daljnovod v Renčah dokončno vkopal. Bila je začetnica in gonilna sila civilne iniciative, ki po mnogih neuspelih poizkusih in preprekah ni odnehala ter je vztrajala v bitki za dobro vseh nas. Pri tem je skrbela za sestanke, pogovore, dogovore, obrambo in finančno plat. Kljub temu da so mnogi na tej dolgi poti obupali, je ona z željo, da svojim otrokom, drugim občanom in vsem, ki bodo v naši občini bivali za nami, omogoči

boljšo prihodnost, vztrajala vsa ta leta in končno dobila bitko za vse nas; gradbeniki so namreč v tem letu že začeli z vkopom daljnovoda.

Zaradi navedenih razlogov je Svet Krajevne skupnosti Renče mnenja, da je Irena Komar s svojo požrtvovalnostjo zaslužna za velik doprinos k sami kvaliteti življenja v KS Renče, zato je podal predlog, naj ji Občinski svet Občine Renče-Vogrsko podeli plaketo Občine Renče-Vogrsko za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko.

Zahvala prejemnikov občinskih priznanj

Občinskemu svetu in županu se je za prejeti priznanji v imenu obeh prejemnikov priznanj zahvalil mag. Dragan Zorn. Uvodoma je poudaril, da mu je pripadla čast, da se je lahko za podelitev plaket Občine Renče-Vogrsko zahvalil v imenu obeh prejemnikov plakete. V nadaljevanju se je zahvalil še predlagateljem, ki so prepoznali njuno delo in aktivnosti, ki jih izvajata za dobrobit občanov. Tako se je v imenu Irene Komar za predlog zahvalil Krajevni skupnosti Renče, v svojem imenu pa predlagateljema Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga in PGD Renče-Vogrsko, pa tudi **KTŠD Bukovica-Volčja Draga**, ki je podprlo predlog za podelitev občinskega priznanja. Ker je v PGD Renče-Vogrsko še vedno aktiven, je svojo zahvalo zaključil z gasilskim pozdravom: »V službi ljudstva – Na pomoč!«

Podelitev posebne zahvale

Podelitvi občinskih priznanj je sledila še podelitev posebne zahvale; župan Tarik Žigon in predsednik Krajevne skupnosti Renče **Alan Čoha** sta namreč podelila skupno zahvalo Občine Renče-Vogrsko in Krajevne skupnosti Renče **Riccardu Marchesanu**, županu Občine Štarančan, za pomemben prispevek k utrjevanju in poglobljanju stikov med prebivalci Renč in Štarančana, ki bo dobra popotnica in dediščina tudi za nadaljnje sodelovanje tako med obema krajema kot med obema občinama. Župan Marchesan je poleg odličnega sodelovanja s krajevno skupnostjo in občino izkazal tudi svojo srčnost in požrtvovalnost v času covid in divjanja požarov na Krasu nad Renčami, ko je naši občini ponudil pomoč pri reševanju te naravne nesreče in k temu spodbudil tudi nevladne organizacije in društva onkraj meje.

Koncert Rudija Bučarja

Zaključku slavnostne seje je sledila prava glasbena poslastica sproščenih, pristnih melodij v interpretaciji edinstvenega glasbenega ustvarjalca, ki mu pravijo istrski trubadur, kantavtor, vsestranski glasbenik s pristno umetniško dušo, predvsem pa izjemen folk glasbenik s prepoznavno interpretacijo, ki s svojim glasbenim ustvarjanjem ohranja in plemeniti istrsko in primorsko kulturno dediščino. Ja, obiskal nas je **Rudi Bučar**, ki nas je s svojo očarljivostjo in pozitivno energijo takoj osvojil in s prisotnimi vzpostavil sproščen in pristen prijateljski odnos, ki je še dodatno oplemenitil pomen občinskega praznika. Čutiti je bilo, da smo vsi skupaj »tisti ljudje, ki smo s soncem obsijani in gledamo naprej«.

Prireditev je povezovala **Nina Klaut**. •

 Občinska uprava
 Jože Ropoša

OBČINSKI PRAZNIK

Občine Renče-Vogrsko

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Prireditve ob občinskem prazniku:

17. ŠKULJADA OB OBČINSKEM PRAZNIKU in 4. ŠKULJADA ZA POKAL SLOVENIJE

20. 4. ob 10.00 pri Dvorcu Vogrsko
(v primeru dežja odpade)

JURJEVANJE – BLAGOSLOV KONJENIKOV IN KOČIJAŽEV

21. 4. ob 12.00 na ploščadi pred
kulturnim domom v Bukovici
(v primeru dežja v Cerkvi Sv. Lovrenca)

SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA S PODELITVIJO OBČINSKIH PRIZNANJ

25. 4. ob 18.00 v Dvorani Angela Mlečnika
v kulturnem domu v Bukovici

Kulturni program:

Instrumentalni sestav Godbeniške šole Vogrsko in Rudi Bučar

ŠPORTNE IGRE NA TRSTELJU

27. 4. ob 11.00 pri koči na Trstelju
(v primeru dežja odpade)

TRADICIONALNO KRESOVANJE NA VOGRSKEM

30. 4. okolica Zadrúžnega doma Vogrsko
- ob 18.30: Program za otroke z Ansambлом ČUKI
- ob 20.00: Dvig mlaja
- ob 20.45: Prižig kresa
- ob 21.30: Koncert Ansambla ČUKI

(v primeru dežja bo program za otroke in večerni koncert
Ansambla ČUKI v kletnih prostorih Kulturnega doma Bukovica)

VINO S'POD MOSTA

11. 5. prizorišče pri mlinu v Renčah
- ob 15.00: Vino s'pod mosta
- ob 20.00: koncert Big Band NOVA z vokalnimi solistkami
Nino Sirk, Mojco Rusjan in Mijo Istenič
(v primeru dežja odpade)

17. Občinska škuljada v sklopu občinskega praznika Občine Renče-Vogrsko

V soboto, 20. aprila, se je na Vogrskem pri Dvorcu Vogrsko v sklopu občinskega praznika odvijala že 17. Občinska škuljada. Istočasno se je odvijala tudi škuljada, ki je štela za Pokal Slovenije. Na škuljadi je sodelovalo enajst ekip iz Slovenije in Hrvaške.

Velika zahvala, da se je dogodek izvedel, gre sponzorjem, in sicer Občini Renče-Vogrsko, Vintoli (Volčja Draga), Steklarstvu Nemeč (Volčja Draga), Dvorcu Vogrsko in A.B.C. d.o.o., ter seveda tudi vsem članom in članicam **ŠD Škulja Vogrsko**.

 Simon Šuligoj
 ahiv ŠD Škulja Vogrsko

Kresovanje s Čuki

V torek, 30. aprila, je v okviru občinskega praznika Občine Renče-Vogrsko potekal dogodek Kresovanje na Vogrskem s skupino Čuki. Celotno dogajanje je potekalo pri zadružnem domu oz. pri gostilni Padelca. Gostili smo skupino **Čuki**.

Dogodek je bil razdeljen na dva dela, najprej otroški program, kasneje po prižigu kresa pa še koncert. Odziv je bil fenomenalen, množica vseh generacij se je zabavala pozno v večer. Med samim koncertom sta zbrane pozdravila podžupan **Marko Švara** in župan **Tarik Žigon**.

Dogodek je organizirala **Občina Renče-Vogrsko** skupaj z mladimi iz **Društva Mladi Renče-Vogrsko** in s podporo gostilne **Padelca** z Vogrskega. Zahvala pa gre tudi **Krajevni skupnosti Vogrsko** za vso podporo in logistično pomoč.

Organizacija takega dogodka zahteva veliko prostovoljnega dela in truda, potrebno je omeniti, da so Mladi Renče-Vogrsko poskrbeli za organizacijo parkirnih mest, redarstva, postavljanje in spravljanje prizorišča. To je bil prvi dogodek novega

upravnega odpora društva in delovali so odlično.

Positivni odzivi nad dogodkom ženejo vse vpete v organizacijskem odboru z veliko zagona naprej. Veselimo se poletja in

novih izzivov, s katerimi se bomo na tej poti srečevali. •

 Društvo Mladi Renče-Vogrsko
 Luka Mavri, Neja Podgornik in FB-strani društev

Kresovanje na Vogrskem

Na predvečer praznika dela še precej hladen večer razsvetli in ogreje na tisoče kresov. V soju svetlobe, ki jo oddaja ogenj, pa se v višino bohotijo mogočni mlaji in skoraj ni vasi, ki je ne bi v tem prazničnem času krasil praznični mlaj. In tudi na Vogrskem je tako.

Korenine kresovanja segajo daleč v zgodovino, in sicer še v poganske čase, ko so ljudje kurili kresove kot simbolno dejanje v čast soncu. Kasneje so kresovi služili kot signalizacija, saj so opozarjali na nevarnost turških vpadov. Kresovanja so zatem nosila še en povsem drugačen pomen, ki nam je vsem bolj poznan – delavci so ob prazniku dela poudarjali svojo pomembnost v družbi in glasno opozarjali na svoje pravice – ne le s kurjenjem kresov, pač pa tudi s shodi, govori in transparenti. Kresovanja v takšni obliki, kot jih poznamo danes, pa imajo predvsem pomen druženja.

Tudi postavljanje mlaja ima v Sloveniji svojo tradicijo. Po nekaterih razlagah naj bi s postavitvijo mlaja ljudje častili proces obnavljanja dreves po obdobju zime, ampak se je pozneje ta prvotni namen izgubil v času. Danes mlaji nosijo simbolni pomen praznovanja, najpogosteje ob prazniku dela.

Na Vogrskem sta kresovanje in dvig mlaja res prava tradicija in krajani smo na ta dogodek zelo ponosni. Ta dogodek na

kup spravi čisto vse krajane oziroma vse tiste, ki za prvomajske praznike ostanejo v domačem kraju, in soglasni smo si, da je to eden najlepših in najbolj obiskanih dogodkov v našem kraju, ki na kup združi vse, mlado in staro, ter vsako leto privabi tudi vse več obiskovalcev iz drugih krajev.

Na ta dogodek se skrbno pripravljajo naša društva, ki s skupnimi močmi poskrbijo, da ob glavni cesti vsako leto zagori tako velik in mogočen kres, ob avtobusnem postajališču pa visoko v nebo sega čudovit in bogato okrašen mlaj, na katerem v vetru ponosno plapola slovenska zastava. Za bogat spremljevalni program vsako leto poskrbijo naša društva: **Pihalni orkester Vogrsko** s številčno zasedbo, **Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko** in **Vokalna skupina Vogrinke**. Njihov program predstavlja velik kulturni doprinos in vsako

leto lepo popestri dogajanje pred dvigom mlaja in prižigom kresa. Letos pa je bilo na Vogrskem še posebej živahno, saj smo gostili priljubljeno skupino **Čuki**, ki je privabila tudi kar lepo število obiskovalcev iz sosednjih krajev. Čuki so najprej pripravili krasno dogajanje za naše najmlajše, po

tradicionalnem programu naših društev in prižigu kresa pa je sledil še koncert, ki je obiskovalce razveseljeval vse do poznih ur. Ko smo se iz tega lepega praznovanja odpravljali proti svojim domovom, se nam je pogled ustavil na še zadnjih plamenih našega kresa in čisto vsi smo se strinjali, da je bilo to kresovanje zares posebno in nam bo še dolgo ostalo v lepem spominu.

Na tem mestu še posebna zahvala vsem sodelujočim, ki se vsako leto trudijo pri pripravi mlaja, postavitvi kresa, pripra-

vi spremljevalnega programa in organizaciji dogodka ter nenazadnje tudi **Občini Renče-Vogrsko**, ki nas je razveselila s tem, ko je v naš kraj pripeljala skupino Čuki. •

 Neja Podgornik
 Neja Podgornik in
FB-strani društev

Konjeniško društvo Soča

Konjeniško društvo Soča je 8. maja praznovalo 27. rojstni dan. Program, ki smo si ga zadali za letos, do sedaj poteka aktivno. V marcu smo ob jezeru v Volčji Dragi organizirali 11. družabno dobrodelno srečanje. Vsak je s seboj prinesel nekaj za jesti in popiti. Druženje je bilo prijetno, kakor tudi vreme. Tudi cilj dobrodelnosti je bil dosežen in zbrali smo kar nekaj denarja. Dogovorili smo se, da ga podarimo **Oddelku za invalidno mladino in rehabilitacijo Stara Gora**. Dogovorili smo se tudi, da se spet srečamo na Jurjevanju v Bukovici.

V nedeljo, 21. aprila, smo se člani društva zbrali v Bukovici na 14. Jurjevanju. Medse smo povabili prijatelje in ljubitelje konjev in narave, namreč sveti Jurij je zavetnik konjenikov, kočijažev in kovačev. Predsednik društva **Srečko Špacapan** je pozdravil vse prisotne. **Veronika Polanc** je spregovorila o pomenu blagoslova ob svetem Juriju. Župnik **Vojc Žakelj** je opravil obred blagoslova prisotnih. Blagoslovil je kruh in sol za

konje ter vino za udeležence. Medse smo povabili predstavnika Oddelka za invalidno mladino in rehabilitacijo Stara Gora. Pridružila se nam je višja medicinska sestra **Martina Lisjak**, ki smo ji izročili plaketo o podarjenih sredstvih in spominček na blagoslov – podkovičico. Denar smo nakazali Fundaciji Vrabček upanja, v maju pa bomo s konjički pojahali v Staro Goro in razveselili njihove paciente in osebje. Vsak konjenik je na Jurjevanju dobil spominček – podkovičico – in blagoslovljeno vino.

Od 27. aprila do 1. maja smo organizirali tretji Pohod ob reki združitve od izvira do izliva reke Soče. Leta 2004 smo člani Konjeniškega društva Soča v sodelovanju s **Konjeniškim klubom Remuda** iz Italije v aprilu organizirali pohod od izvira do izliva reke Soče, poimenovan Pohod ob reki združitve. Namreč, 30. aprila je bila pred občinsko stavbo v Novi Gorici prireditev ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo, na kateri smo sodelovali. Pohoda se je udeležilo 73 konjenikov iz Italije, Hrvaške in Slovenije. Takrat smo imeli postanek v vsaki občini ob Soči. Župani so podpisali poslanico, jo shranili v spominsko torbo, ki smo jo v hrambo predali Mestni občini Novi Gorici.

Leta 2014 smo po desetih letih v manjšem številu ponovno organizirali Pohod ob reki združitve.

Letos, po dvajsetih letih, smo pohod ponovili. Medse smo povabili prijatelje, da skupaj obeležimo dvajsetletnico pohoda ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo. V soboto, 27. aprila, smo konjičke in opremo prepeljali v Trento. Naslednji dan smo zajahali konjičke in se podali na pot od izvira Soče mimo Trente v Bovec, Čezsočo do Kobarida, kjer smo prenočili. Pot smo 29. aprila nadaljevali mimo Tolmina, Sotočja do Mosta na Soči, Avč skozi Kanal do Plav na prenočevanje. Nato 30. aprila iz Plav v Brda do mejnega prehoda Vipolže v Italijo, mimo Moše do nasipa Soče, Gradiške ob Soči in ob reki do Fiumincella (Rečice), kjer smo prenočili. V sredo, 1. maja, smo prišli do zastavljenega cilja, izliva Soče. Ob nasipu reke Soče smo jahali do naravnega rezervata. Predstavniki Isola della Cona- Foce dell Isonzo so nam predstavili pomen rezervata, živali in življenja v njem. Ogledali smo si rezervat in bili zadovoljni z doseženim ciljem. Vse dni nas je spremljalo lepo vreme. Poslovlili smo se z željo, da čez deset let Pohod ob reki združitve ponovimo. •

 Srečko Špacapan
 arhiv KD Soča in Jože Ropoša

Vino s'pod mosta – licitacija buteljk vinarjev Vipavske doline v dobrodelne namene

V soboto, 11. maja, je v Renčah pri jezu potekal sedaj že tradicionalen dogodek **Vino s'pod mosta**, ki je privabil veliko obiskovalcev. Letošnja tretja edicija festivala je pomenila nadgradnjo prejšnjih let, saj so se dogodku pridružili novi vinarji iz Vipavske doline. Prav tako sta k dogodku pristopila tudi **Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina** ter aktualna Vinška kraljica Slovenije **Sanja Ferjančič** s Planine nad Ajdovščino.

Na letošnjem dogodku **Vino s'pod mosta** je sodelovalo 14 vinarjev (**Jožko Štrukelj, Guštin, Mlečnik, Fornazarič, Vina Bric, Aldo Mozetič, Vilan, Vina de Adami, Profesorjevi, Saksida estate, Posestvo Berce, Vina Lisjak 1956, Vina Zgonik in Posestvo Ferjančič**). Ob dvigu vina iz reke Vipave se je za naslednje leto v reko spustilo okrog 200 buteljk vina, zapečatenih s čebeljim voskom. Te bodo počivale na dnu reke na konstantni temperaturi in

vlagi, kjer bodo počakale na nov dogodek v letu 2025.

Po dvigu vina in čiščenju ter označitvi buteljk s posebno obešanko je sledila licitacija, celoten izkupiček v višini dobrih 2.350 evrov pa je bil namenjen ureditvi

prostorov **Razvojne ambulante s centrom za zgodnjo obravnavo Oddelka za invalidno mladiho Stara Gora**.

V sklopu celotnega dogajanja je potekala degustacija vin z vinarji. Večer pa se je v okviru občinskega praznika ob dobri hrani in prvovrstni kapljici nadaljeval z

glasbo. Sofinancerja dogodka sta **Občina Renče-Vogrsko** in Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina.

Veseli smo, da je bil odziv obiskovalcev tako dober. Hvala tudi vsem sodelujočim vinarjem. Zahvaljujemo se tudi poklicni enoti gasilcev iz Nove Gorice in **PGD Renče-Vogrsko** za pomoč. Prav posebna zahvala pa gre potapljačem **DPD Soča Nova Gorica**.

in ekipa **Vino s'pod mosta Društvo KUL-TU-RA Renče Občina Renče-Vogrsko Krajevna skupnost Renče DPD Soča Nova Gorica Vinoteka Bariq Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina**

Dobrodelna prireditev Šola ima talent 2024 v vsestransko veselje

Ekipa, ki organizira dogodek Šola ima talent, je že tako profesionalna, da ni več nobeno preseenečenje, da jim uspe prirediti res enkratno in vrhunsko dogodivščino, polno presenečenj in odličnih vsebin. Ne gre le za odlično priložnost, ki učenkam in učencem **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** omogoča, da predstavijo svoje talente in s tem urijo svoj javni nastop pred široko publiko, ampak za dobrodelen dogodek, na katerega je lahko Občina Renče-Vogrsko iskreno ponosna. Ne samo, da je **Šolski sklad OŠ Renče** bogatejši za 860,50 EUR, ampak vsi, ki smo uživali v večeru, smo doživeli vrhunski kulturni dogodek, ki je lahko vsem v ponos.

Organizacijski odbor prireditve Šola ima talent je na čelu s predsednikom Upravnega odbora Šolskega sklada OŠ Renče **Petrom Gorjanom** občinstvu ponudil spektakularen večer, ki je Dvorano Angela Mlečnika Kulturnega doma Bukovica napolnil do zadnjega kotička. Preden so oder zavzeli otroci s svojimi samozavestnimi in izvirnimi nastopi, je ozračje ogrela neponovljiva **Anika Horvat**, ki je z učiteljico in pevko **Niko Kodrič** zapela uspešnico Do roba in čez. Do solz ganjena pa je Anika Horvat skupaj s pevskim zborom OŠ Renče in **POŠ Bukovica** na izjemno svež način preoblekla svojo pesem Valovi. Odličen uvod v dogodek je zaključila s pomembnimi in modrimi besedami, ki si jih moramo vsi zapomniti:

»Ne tekmuje z nobenim drugim kot s sabo – pomembno je le to, da ste vedno boljši od samega sebe.« In prav to sodelujoči vedno dokažejo: ni cilj premagati svojih sošolcev, ampak samega sebe. Dokazati, da zmoreš, da navdušuješ in da – kar je nepomembnejše – uživaš v plodu svojega truda in uspehih svojih sotekmovalcev.

Tudi letošnja strokovna komisija je imela izjemno težko nalogo. Nastope je spremljala zelo odgovorno in zavzeto ter nastopajoče pospremila s spodbudnimi, prisrčnimi in duhovitimi komentarji. Za glasbeni del je poskrbel vrhunski slovenski harmonikar, virtuoz **Marko Hatlak**, za plesni del odlična in predana učiteljica plesa **Alice Stojko Saliu**, vse skupaj pa je s svojimi komičnimi in briljantnimi vložki v odrski nastop zaokrožil slovenski stand-up komik, voditelj in igralec s tisočerimi talenti **Žan Papič**. Odločitev ni bila lahka, a povsem prepričljiva – na zma-

govalni oder so letos stopili:

- 1. Valentina Mozetič** iz 5. razreda, ki je žirijo prepričala s svojim nežnim, zasanjanim in pravljicnim nastopom – lahko kot vila in z glasom prave morske deklice je odlično zapela pesem *Part of your world* in očarala tako občinstvo kot komisijo.
- 2. Taisa Simčič** iz 6. razreda; odru šolskih talentov že dobro poznana zmagovalka je svoj nesporen talent suvereno potrdila z interpretacijo pesmi *Lovely* (Billie Eilish & Khalid).
- 3. Kristina Taskov** iz 9. razreda; skupaj s soplesalcema **Dimitarjem Božikovim** in **Danielom Ilievskim** je komisijo prepričala s svojim usklajenim in ritmično izjemno zahtevnim makedonskim plesom *Sedenka*.

Letošnja edicija talentov pa je poskrbela za pomembno novost, saj je svoj glas dobilo

tudi občinstvo, ki je z naskokom na zmagovalni oder postavilo izjemno karizmatičnega in talentiranega bobnarja **Naja Bizjaka** iz 2. razreda, ki je z nepozabno frizuro in držo neizpodbitno talentiranega rokerja občinstvo pokonci ponesel z bobnanjem energične pesmi *Highway to hell* (AC/DC).

Ne samo tistim, ki ste posegli po najvišjih mestih, ampak tudi vsem, ki ste zmagali že s tem, da ste svoj nesporen talent delili s polno dvorano, čestitamo in želimo še mnogo navdušenih občinstev.

Srčno pa se zahvaljujemo tudi nadvse simpatični voditeljici **Kristini Furlan**, ki je na oder talentov prinesla sproščenost, duhovitost in prav posebno energijo. Nikoli pa ne razočara niti hišni pevski zbor učiteljic in učiteljev, ki so tokrat na oder pripeljali kar Rudija Bučarja, no, skoraj Rudija Bučarja, ki je z zborom zapel pesem *Tisti ljudje* – učitelj **Marko Juretič** bi lahko postal njegov dvojnik, saj na koncertu ne bi nihče opazil razlike. To je to, ko se na kup dajo tisti ljudje, s soncem obsijani, ki z neverjetno energijo začarajo trenutek, ki ostane za vedno nekje shranjen. Enega takšnih trenutkov sta podarila tudi **Savo Nardin**, ki je v objemu **Sabrina** pričaral pravi plesni ogenj strasti, in pevka **Kiti Krapež**, bivša učenka OŠ Renče, ki je občinstvo očarala s svojo čutno interpretacijo avtorske pesmi.

Vrhunski dogodek je zaokrožila himna tega krasnega tradicionalnega dogodka, pesem *To si ti*, ki jo je za dogodek Šola ima talent napisala **Alja Furlan**, uglasbila pa Nika Kodrič – vsi nastopajoči so skupaj s pevskim zborom OŠ Renče in POŠ Bukovica ganili

dvorano z odlično interpretacijo himne, ki se nastopajočim zahvali s prav posebnim poklonom: »... ti si dal svoj talent nam na dlan!« In to je tisto, kar ta dogodek sploh omogoča. Naši otroci, ki z delitvijo svoje zgodbe pišejo to krasno knjigo talentov. Hvala vsem.

Hvala tudi vsem tistim, ki ste podprli prireditev in s tem poleg mnogih užitkov omogočili, da bo lahko Šolski sklad tako posameznikom kot šoli omogoči stvari, ki jih drugače ne bi mogel. Hvala vsem sponzorjem, ki ste pomagali, da smo nastopajoče bogato nagradili, in hvala vsem, ki ste iz ozadja bdeli, da je vse potekalo gladko in na izjemno visokem nivoju. Dokaz, da je dogodek Šola ima talent postal pomemben del skupnosti, je tudi ta, da ga ne zamudijo niti bivše učence in učenci, ki pridejo z veseljem podpret svoje naslednike. Dogodek krepi povezanost in solidarnost, zato se ga splača podpreti. Kako lahko to storite tudi danes?

Svoj prispevek in s tem podporo lahko v šolski sklad OŠ Renče donirate na

TRR: 01401-600000018 s pripisom »ZA ŠOLSKI SKLAD«, poleg tega pa lahko skladu namenite do 1 % dohodnine. Že vnaprej hvala za to, da podpirate Šolski sklad in s tem učence in učence naše občine. Hvala. ●

Tina Krog
 Teja Lazar

Glasbeni koncert v Vrtcu Bukovica

Otroci se v vrtcu veselijo vsakega dneva posebej, pričakujejo nekaj novega, lepega in čarobnega. V petek, 16. februarja, sta nas

obiskala **Mijin oče Robert Dolanc** in **Sebastjan Elersič**. Oba sta člana glasbene skupine **Moonshine**. V avli vrtca smo zaslišali zvoke bobnov in

električne kitare. Polni pričakovanja smo komaj čakali, da se koncert prične. Robert in Sebastjan sta nam zaigrala skladbe, pri katerih smo prepevali in plesali. Njihove instrumente sta predstavila na hudomušen način. Otroci so se ob glasbi zabavali, najpogumnejši pa so prijeli v roke bobnarske paličice in tudi sami glasno zaigrali.

Strokovni delavci in otroci Vrtca Bukovica se za čudovit glasbeni dan obema najlepše zahvaljujemo. ●

in Mojca Črnologar Merljak

Pri Metuljih po dobrotah diši

Projekt Turizem in vrtec – Okusni zakladi: Lokalni kulinarčni spominiki s trajnostnim pridihom smo v skupini Metulji v Vrtcu Bukovica podnaslovili z naslovom Pri Metuljih po dobrotah diši.

Namen našega projekta je bil spoznavanje lokalne hrane, ki je del kulture kraja. Otrokom smo želeli predstaviti lokalna živila in spoznavanje raznolikosti hrane, ki je pridelana v naši okolici.

V jesenskem času so otroci v bližnjem sadovnjaku nabirali grozdje in jabolka. Iz sadja smo si pripravili kompot. Spoznavali so, kako nastaneta sok in vino. Z okusnimi jabolki smo spekli jabolčni zavitek – štrudelj. Nekaj jabolk smo tudi posušili.

V prazničnem decembrskem času je naš vrtec zadišal po piškotih in čaju. Tega smo

sladkali z domačim medom, ki nam ga je podaril čebelar.

Spomladi smo z otroki na sprehodu nabrali cvetoče vejice bezge in iz njih naredili bezgov sirup. Pri pripravi nam je pomagala kuharica.

Otroke smo v tem času spodbujali k trajnostnemu razmišljanju o pridelavi hrane in njenem vplivu na okolje in družbo, kar spodbuja k odgovornemu in trajnostnemu razmišljanju že v otroštvu. Poleg tega pa so spoznali tudi pomen lokalne kulinarike. •

 in Mojca Črnologar Merljak

Poglejte, TO SEM JAZ

Sreda, 8. maja, je bila obarvana s smehom, ustvarjalnostjo in glasbo, saj smo z otroki Vrtca Bukovica otvorili razstavo otrok Vrtca Renče in Vrtca Bukovica z naslovom Poglejte, TO SEM JAZ.

Ob prihodu na občino, kjer je postavljena razstava, je bilo težko spregledati veselje in radovednost otrok, ki so z navdušenjem opazovali svoje umetnine, ustvarjene pod vodstvom vzgojiteljev. Da je bila otvoritev še dodatno umetniško obarvana, so otroci skupine Čebele nastopili z deklamacijo Jaz in otroško pesmijo Slika.

Župan Tarik Žigon je izrazil svoje veselje nad kreativnostjo in predanostjo otrok ter

jim na koncu v zahvalo razdelil bombone.

Razstava Poglejte, TO SEM JAZ je tako pustila pečat v srcih vseh udeležencev, saj je bila priložnost za izražanje otroške kreativnosti in skupinsko povezanje.

Vljudno vabljeni na ogled. •

 Taja Klančič
 arhiv POŠ Bukovica

Dan knjige v Vrtcu Renče in Vrtcu Bukovica

Ob svetovnem dnevu knjige 24. aprila smo se v **Vrtcu Renče** in **Vrtcu Bukovica** še posebej posvetili knjigi in poslušanju pravljic. Otroci iz mlajših skupin so prisluhnili pravljici Trije prašički, malo starejši otroci pa pravljici Kraljična na zrnju graha.

Skupine Mavrice, Oblački in Čebele so na ta dan v skupini gostile otroke iz **vrtev Miren, Bilje, Opatje Selo** in **Kostanjevica na Krasu**. Otroci so se ob poslušanju zgodbe poigrali s črkami, aktivno sodelovali, se za en dan prelevili v kraljične in kraljeviče, si izdelali krono,

se družili z vrstniki ter pri popoldanskem počitku kot prave kraljične in kraljeviči počivali na zrnju graha. Vsak otrok je ob koncu druženja v dar dobil knjižno kazalo, otroci iz gostujočih vrtev pa še lonček presenečenja, ki ga bodo pridno zalivali in opazovali, kaj bo iz njega zraslo.

Knjižna izmenjevalnica

Starši in otroci so na ta dan dobili odlično priložnost, da v vrtcu zamenjajo knjigo, ki je njihovi otroci ne potrebujejo več oziroma so jo prerasli. Še posebej bi pohvalila skupini Mavrice in Čebele, kjer so se otroci v veliki večini odzvali na akcijo. V

vrtec so prinesli lepo ohranjene, rabljene knjige, ki so jih želeli z nekom deliti.

Kljub temu da smo izmenjevalnico knjig v vrtcu organizirali prvič, bi si želeli večjega odziva, saj se kot strokovni delavci zavedamo pomena branja predšolskim otrokom in kakovostnega preživljanja prostega časa.

»Če želite, da bodo vaši otroci inteligentni, jim berite pravljice. Če želite, da bodo še bolj inteligentni, jim berite še več pravljic.« (Albert Einstein) •

 Mateja Komac
 arhiv Vrtca Renče

Lepo je deliti ...

Otroci iz **skupine Mavrice** čez celo šolsko leto razveseljujejo občane in občanke Renč. Zanje pripravljajo domiselna in uporabna presenečenja, s katerimi želijo polepšati dan vsakemu posebej. Dobra dela nam pomaga deliti patronažna sestra **Monika Tratnik**, ki nas približno enkrat mesečno obiše v vrtcu.

Svetovni dan zdravja poteka vsako leto 7. aprila in zaznamuje obletnico ustanovitve Svetovne zdravstvene organizacije leta 1948. Letos je potekal pod geslom »Moje zdravje – moja pravica«. Otroci iz skupine Mavrice so bili povabljeni, da ob tej priložnosti izdelajo nekaj majhnih

darilc, ki so bila na voljo obiskovalcem Festivala zdravja v Novi Gorici. Otroci so izdelali unikatne vaze in spominke iz fimo mase.

Predvsem gre poudariti zavedanje vseh vpletenih, da za drugega naredimo nekaj lepega in dobrega. •

 Mateja Komac
 arhiv Vrtca Renče

Otroci iz Vrtca Renče v objemu sence doniranih dreves

Pa naj še kdo reče, da se z dobro voljo dobrih ljudi ne da začarati čudovitih stvari. **Upravni odbor Šolskega sklada OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** je sprejel pobudo vzgojiteljic **Vrtca Renče**, ki so že komaj čakale senco na igrišču za otroke. A pobude brez nesebičnega darovanja dreves našega skrivnega sponzorja, donatorja, ki ne želi biti imenovan, čeprav bi si glede na vse, kar je že naredil za Slovenijo, zaslužil še kaj več od omembe, ne bi mogli tako hitro in zlahka uresničiti.

Dobro delo sicer res govori samo zase in ne potrebuje ovacij, a smo mu lahko vseeno prav vsi zelo odkrito hvaležni. Ko so bila drevesa enkrat zagotovljena, ni bilo potrebno prav veliko za izpeljavo te uspešne akcije, saj je predsednik Šolskega sklada **Peter Gorjan** takoj zavihal rokave. S pomočjo nenadomestljive organizatorke uspešnih zgodb **Ingrid Heuffel Berginc** se je na prizorišču kmalu zaslislalo motorje bagerista **Nejca Marvina**, ki je prostovoljno daroval svoje ure in s kopačem omogočil zasaditev dreves. Da bodo zasajene murve lažje oblikovale svoje zlata vredne krošnje, je **Robi Žnidarčič** daroval podperne kole, da pa bodo drevesa lahko rasla na mehki, zeleni travici, je **Agraria**

Dornberk donirala seme za ozelenitev površin. Za prevoz dreves smo nadvse hvaležni **Občini Renče-Vogrsko** in hišniku OŠ Renče **Franku Cigliču**, ki je drevesa pripravil, da bodo lahko zasijala v vsej svoji veličini. Če to ni idealna ekipa dobrih ljudi, ki se zavedajo, da delajo prav takšne nesebične akcije ta svet lepši, kot je. Hvala vsem. Na koncu nam ni preostalo drugega kot to, da smo v odličnem vzdušju nazdravili z okrepčilom **Jelice Turel** in otrokom Vrtca Renče zaželeli še mnogo brezskrbne in nasmejane igre v objemu prekrasnih dreves, ki bodo še mnogim generacijam varna uteha pred soncem. Najlepša hvala vsem, ki ste kakor koli pripomogli k tej pomembni pridobitvi. Vzgojiteljice in otroci vam bodo večno hvaležni.

Vsem, ki ste darovali tako dobro voljo in svoj čas kot ves potreben material, se iskreno zahvaljujeta tako OŠ Renče kot tudi vrhunski in srčni ekipa Šolskega sklada, ki je akcijo speljala. Na še mnogo dobrih zgodb. •

in Tina Krog

Plavalni tečaj Vrtca Renče in Vrtca Bukovica

V začetku aprila so se predšolski otroci **vrtcev Renče in Bukovica** udeležili štiridnevnega plavalnega tečaja na bazenu v Ajdovščini. Otroke so na tečaju spremljali strokovni delavci vrtca, osnovnih elementov plavanja pa so jih učili vaditelji plavanja.

Na tečaju so otroci pridobivali osnovne plavalne veščine (prilagajanje na vodo in učenje osnovnih tehnik plavanja). Otroci so se glede na svoje predznanje učili potopiti, gledati pod vodo, izdihovati v vodo, drseti in ležati na vodi ter seveda plavati.

Samo doživetje je bila že vožnja z avtobusom do Ajdovščine in nazaj. Otroci so na tečaju nadgradili svoje znanje, za kar so prejeli nalepke morskih konjičkov in pri-

znanja za udeležbo na tečaju plavanja. •

Irena Jerovšek
 arhiv Vrtca Renče

Učenci 1. in 2. razreda POŠ Bukovica so zmagovalci »naj bralni kotiček« bralnega projekta Naša mala knjižnica

V kategoriji šol se je žirija po dolgem tehtanju, premišljevanju in kramljanju odločila nagraditi učenke **1. in 2. e razreda OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, POŠ Bukovica**, ki so ustvarili pravi bralni raj. Učenci nagrajenega razreda prejmejo knjigo *Mala zima* Kestutisa Kasparavičusa.

Kako pa izgleda naš bralni kotiček?

Naš topel bralni kotiček. Učilnica 1. in 2. e razreda je pred nekaj tedni zasijala v čisto drugačnem duhu. Učiteljici in učenci smo razredu vdahnili nov zagon in svežino. In to z najbolj prijetnim kotičkom, ki te popelje v deželo branja, bralnim kotičkom. Uredili

smo si prijeten bralni kotiček z mehкими blazinami, ki so jih učenci prinesli od doma. Z najrazličnejšo literaturo, ki premami vsakega učenca, četudi ni knjižni molj. Police krasijo čudovite knjige, najlepše pravljice in seveda tudi najljubše knjige naših učencev.

Stene kotička krasijo čudovito staro drevo, na katerem so pritrjene izdelane knjige z najljubšimi naslovi knjig. Pod drevesom smo postavili udoben kavč, ob njem pa svetilko, ki s toplo svetlobo osvetljuje bralni kotiček. S kavča poslušamo pripovedovanje pravljic in pesmic učencev, ki opravljajo bralno značko. Sošolci pa so udobno zleknjeni na blazinah, med knjigami in z radovednostjo prisluhnejo prav vsakemu sošolcu, ki pripoveduje zgodbo.

Pot proti znanju se zagotovo začne prav z obračanjem strani v dragocenih knjigah. Če nam kje to uspeva, nam zagotovo v našem prijetnem bralnem kotičku.

Ponosni učiteljici in mentorici 1. in 2. e razreda **Urška Žiberna** in **Nika Kodrič**.

 Nika Kodrič
 Urška Žiberna in Nika Kodrič

Vrtec v naravi; zbrali smo pogum in se odpravili na potep

Konec marca se je 17 predšolskih otrok iz **Vrtca Renče** in **Vrtca Bukovica** z avtobusom opravilo proti Dolenjski. Naše popotovanje se je začelo že v vrtcu, kjer so otroci staršem pomahali v slovo in se vsak s svojim kovčkom odpravili proti avtobusu. Otroci na avtobusu niso skrivali navdušenja pred novimi dogodivščinami.

Po dolgih dveh urah smo se pripeljali pred ČŠOD Čebelica v Veliki Loki. Otroci so poskakovali od veselja. Vedeli so, da gre sedaj čisto za res in da se začenja nepozabno doživetje. V domu so nas sprejeli prijazni učitelji, ki so otrokom skozi vse tri dni bivanja organizirali najrazličnejše dejavnosti na prostem in v domu. Otrokom ni bilo dolgčas – odpravili so se na sprehod po gozdni učni poti, kjer so spoznavali različne rastline in živali, spoznavali so igre, ki so se jih igrali dedki in babice, risali so na razglednice, ki so jih poslali svojim domačim, spoznavali

živali, ki živijo v domu, obiskali so gozd, se spremenili v gozdne glasbenike, škratku Čatežu so iz naravnih materialov gradili dom pred dežjem, iskali skriti zaklad, plezali po plezalni steni, se uredili in zaplesali na čisto pravem žuru ter doživeli še veliko drugih zanimivih stvari.

Čez dan časa za počitek skorajda ni bilo, saj so se v tem času igrali s svetilkami, razkazovali plišaste prijatelje, ki so jih prinesli s se-

boj, in počeli vragolije v novih sobah.

Otroci so bili ves čas bivanja aktivni, kar se je poznalo ob zaključku dneva, ko sta sledila tuš in zaslužen počitek. Trije dnevi so minili kot bi mignil, polni novih doživetij, vtisov in novih prijateljstev smo se v petek po kosilu odpravili proti domačim krajem. Pot domov se je vlekla še toliko bolj,

saj so otroci že nestrpno čakali, da stečejo svojim domačim v objem in jim zaupajo vse stvari, ki so se jim pripetile.

Otroci so izkusili nepozabno doživetje, ki je od njih terjalo veliko poguma, a jim bo ostalo v najlepšem spominu za vedno.

 Sara Marušič
 arhiv Vrtca Renče

Turizem in vrtec

V letošnjem šolskem letu smo štiri skupine **vrtev Renče** in **Bukovica** sodelovale v projektu Turizem in vrtec Turistične zveze Slovenije. Letošnja rdeča nit projekta je bila »Z igro do prvih turističnih korakov; OKUSNI ZAKLADI: Lokalni kulinarični spominki s trajnostnim pridihom!« Otroci so spoznavali živila, značilna za naš kraj, in pripravo nekaterih tradicionalnih jedi.

V **skupini Metulji** so otroci spoznavali jabolko in pripravo jedi iz jabolka. V jesenskem času so otroci v bližnjem sadovnjaku nabirali grozdje in jabolka. Iz sadja so si pripravili okusen kompot. Spoznavali so, kako nastaneta sok in vino. Zokusnimi jabolki so pripravili jabolčni zavitek – štrudelj. Nekaj jabolk so tudi posušili. V prazničnem decembrskem času je vrtec zadiljal po piškotih in čaju. Tega so otroci sladkali z domačim medom, ki jim ga je podaril čebelar. Spomladi so otroci na sprehodu opazili cvetoč bel grm. »Kaj je to?« so spraševali. Nabrali so nekaj vejic in iz njih naredili bezgov sirup. Pri pripravi jim je poleg vzgojiteljic pomagala tudi kuharica.

V **skupini Zvezdice** so otroci spoznavali jajca in pripravo jedi iz jajc. Na bližnji kmetiji so si otroci ogledali kokoši, na vrtu so

spoznavali zelenjavo in zelišča (radič, meliso, peteršilj ...). Pogovarjali so se o jedeh, ki se jih lahko pripravi iz jajc. Pripravili so preprosto pecivo Metka, radič z jajci in spomladansko frotljo.

V **skupini Mavrice** so otroci spoznavali izdelovanje **šalamov**. Obiskali so klet v Renškem podkraju in imeli priložnost okušati **šalam**. Otroci so bili nad obiskom navdušeni, kar so ubesedili kot »okusna dogodivščina«. Sodelovali so pri pripravi jabolčne čežane, peki piškotov, spoznavali so različne vrste živil, pripravi pomarančnega soka itd. Pri pripravi čokoladnega **šalama** so otroci spoznali, kaj pomeni recept, in ga tudi sami narisali in napisali. Sladki **šalam** je bil izvrsten.

V **skupini Oblački** so otroci spoznavali ohrovt in pripravo jedi iz ohrovt. Na sprehodih so opazovali vrtove in njive z zeljem in ohrovtom. V vrtcu so otroci sodelovali pri pripravi jedi iz ohrovt. Skuhali so prilogo iz ohrovt, ohrovtovo juho, štokalo, ohrovtovo pizzo ... Pri zbiranju receptov za različne jedi so pomagali

tudi starši, nekaj receptov so poiskali v kuharskih knjigah. Okus ohrovt ni bil všeč vsem, kljub temu pa so vsi otroci uživali v sestavljanju receptov in kuhanju.

Svoja doživetja v okviru pripravljenih dejavnosti so otroci upodobili tudi v svojih risbah, ki si jih lahko ogledate na razstavi likovnih izdelkov v prostorih Občine Renče-Vogrsko v Bukovici. •

 Neža Mozetič, Mojca Črnologar Merljak, Mateja Komac in Irena Jerovšek
 arhiv Vrtca Renče

Mesec družine v Vrtcu Zvezdica na Vogrskem

Marec je mesec, ko svoj dan obeležujejo tako žene, mame in none kot možje, očetje in nonoti.

V **skupini Lune** smo z ustvarjalno delavnico povezali vnuke, vnukinje in njihove stare starše. Prepletanje medgeneracijske povezanosti, ustvarjalnosti, topline vzdušja in sodelovanja je ustvarilo izjemne izdelke – torbe iz blaga.

Bile so presenečenje za starše, ki so jim jih otroci podarili na srečanju – nastopu za starše in stare starši, ki smo jih razveselili z rožico. •

 vzgojiteljici Mojca in Vanja
 arhiv POŠ Vogrsko

Skupina Mavrice je pomahala v svet

V šolskem letu 2023/24 sodelujejo otroci iz **skupine Mavrice** pod mentorstvom vzgojiteljice **Mateje Komac** v mednarodnem projektu Pomahajmo v svet – *Say hello to the world*, s katerim otroci iz **Vrtca Renče** spoznavajo otroke vrtca iz Litve. S projektom povezujemo otroke po video omrežju, kjer si lahko pomahajo, se vidijo v živo, spoznavajo nove jezike in se naučijo kakšno novo besedo.

Projekt deluje v 29 državah sveta, v njem pa sodeluje več kot 577 vrtcev in šol. Glavni namen projekta je otroke z različnimi dejavnostmi spodbujati k rahljanju stereotipov, predsodkov in nestrpnosti do drugače mislečih, tujcev, ljudi s posebnimi potrebami itd.

Program Pet prstov zajema pet tem, ki jih otroci spoznavajo mesečno: To sem jaz, Jaz in moja družina, Jaz in moj vrtec, Jaz in moje mesto, Jaz in moja država.

V sklopu četrtega prsta – prstanca – smo raziskovali Renče. Otroci so sami fotografirali zanimivosti in znamenitosti kraja ter jih po želji v skupini tudi naslikali z vodenimi barvicami. Nastale so unikatne umetnine, ki krasijo igralnico. Otroci so bili zelo aktivni tako v procesu raziskovanja kot tudi predavanja znanja naprej.

V skupino so otroci povabili tudi župana **Tarika Žigona**, ki nas je obiskal v petek, 26. aprila. Otroci so z županom prijetno poklepetali in mu zastavili nekaj vprašanj. Otrokom je na zelo preprost način razložil naloge župana ter jim pripovedoval o Dvorcu Špinjolišče in goriških zidarjih. Otroci so županu predstavili projekt Pomahajmo v svet in opisali kraje, kamor bi popeljali

tujca, ki še nikoli ni bil v Renčah. Otroci bi mu pokazali grad, reko Vipavo, stari in novi most, vodnjake, goriške opekarne, konje, platano, vago in še mnogo drugih koticov.

Županu se zahvaljujemo za obisk v skupini. •

 Mateja Komac
 arhiv Vrtca Renče

Naša mala knjižnica

Projekt naša mala knjižnica (KUD Sodobnost International) je namenjen predstavitvi avtorjev posameznih evropskih držav širšemu evropskemu trgu, obenem pa spodbujanju in razvoju bralne kulture otrok. Strokovne delavke v vrtcu se zavedamo, kako pomembno se je z otrokom pogovarjati, mu brati zgodbe, pravljice. Skozi različne dejavnosti, ki jih ponujamo v vrtcu, želimo otroke navajati na

življenje s knjigo ter branje predstaviti kot vrednoto.

V **skupini Oblački** smo v letošnjem šolskem letu izvedli veliko dejavnosti, v katerih so bili prisotni branje, poslušanje, pripovedovanje. Po knjigah smo skupaj z otroki posegali vsakodnevno, se ob njih družili, pogovarjali in se iz njih tudi veliko naučili.

Vsakodnevno smo brali pravljice pri počitku, otroci so bili vključeni v predšolsko bralno značko Palček Bralček, obiskovali

smo potujočo knjižnico in si v njej izposajali knjige za skupino, obiskali smo šolsko knjižnico in vaško knjižnico v Renčah, občasno so nam pravljice prihajali brat tudi učenci iz šole. Otroci so spoznavali različne knjige, kot so pravljice, zgodbe, priročniki za otroke, kuharske knjige ... Naslove knjig, ki smo jih prebrali ali so jih predstavili otroci sami, smo zapisali na bralni vlakec in ga izobesili na steno igralnice. Skupaj z otroki smo uredili knjižni kotiček, v katerem se otroci zelo radi zadržujejo in sami ali v družbi vsakodnevno listajo knjige, ki so jim na voljo. Po knjigi **Zvok** smo ustvarili knjižnega junaka Zvonka, ki

je otroke obiskoval tudi na domu in skupaj z njimi bral pravljice. Ob dnevu knjige smo se družili s prijatelji iz **Vrtca Miren** in spoznali pravljico Kraljična na zrnu graha. V sodelovanju s starši smo pripravili tudi knjižno izmenjevalnico. •

 Irena Jerovšek
 arhiv Vrtca Renče

Doživljajski spisi: Divaška jama

V torek, 23. aprila, smo s šolo odšli na športni dan v Divaško jamo.

Ob 8.10 smo se odpravili na avtobus. Čakala nas je ena ura vožnje po Krasu skozi Štanjel. Med potjo nam je učiteljica razlagala, kaj približno bomo tam počeli. Pokazala nam je tudi kraške pojave, opozorila nas je na razliko v arhitekturi, dimnikih in strehah med hišami v dolini (v Renčah) in na Krasu. Ko smo prišli, smo pojedli malico, ko pa je prišla vodička, smo odšli v jamo. Prvo smo se ustavili v plesni dvorani, kjer je vodička povedala, kako in kdo je odkril jamo in da so v tej dvorani včasih koncerti. Potem smo se odpravili v jamo in se vmes ustavili. Vodička nam je vmes pokazala različne kapnike in bakterije, ki dajejo zlato srebrn plašč na stropje jame. Povedala je tudi, da so po in pred drugo svetovno vojno v jamo trosili pepel, da bi uredili poti, a je nastalo blato in kapniki so postali sivi. Izvedeli smo, da kapnik potrebuje 100 let, da zraste en centimeter. Pokazala nam je tudi, da so stene jam in kapniki različnih barv. Izvedeli smo, da je Gregor Žiberna, ki je odkril jamo, imel veliko domišljije in je poimenoval različne stvari. Od vodičke smo se naučili, da so v jamah tri vrste kapnikov: cipresa, sveča in meduza oz. grmoda. Grozno je bilo slišati, da je po drugi svetovni vojni lahko v jamo odšel kdor koli, zato so nekateri lomili kapnike in se podpisovali na steno. Nekateri deli v jami so bili strmi in nevarni, zato so imeli ograjo in protizdrsní beton. Steze so bile urejene tudi z mostovi, npr. mostiček čez Pekel. Ograja je bila postavljena okoli udrtin v dvorani, kjer je bila tudi velika

jamska zavesa, ki je zgledala kot angelsko krilo. Vodička je z lučko posvetila tudi na pramene in čisto bele kapnike, na katere se je naložila bela siga. Kapniški stebri nastanejo iz stalagmita, ki raste od spodaj navzgor, in stalaktita, ki raste odzgoraj navzdol. Nekateri pa so le iz stalagmita, ki se začne širiti, ko zraste do stropa. Videli smo pa tudi le zevčice oz. špagete, ki rastejo s stropa. Tam pa je bil tudi kapnik, ki je spominjal na slanino. Na kapniku smo videli kristale, ki so se bleščali. Obiskali smo tudi dvorano Nebesa, ki še ni odprta za javnost, so pa na poti vanjo postavili mostiček, ker so tam potencialni pogoji za nastanek kapnikov ponvic. Vodička nam je na stropu pokazala tudi, kako je reka zavila zaradi tega, ker naravnost ni bilo več apnenca, da bi ga lahko raztapljala, zato je naredila ovinek v smer z apnencem. Se pa

v jami, ki je pod Divaško jamo, dogajajo raziskave. Tja hodijo astronauti za šest dni, da se pripravijo. Je pa Divaška jama dolga 700 metrov in je vhod tudi izhod. V jami so se dogajali tudi potresi in zato je nekaj kapnikov zvrnjenih ali zlomljenih. Kapnikov se nismo smeli dotikat, ker bi s tem zmotili njihovo rast.

V Divaški jami sem zelo uživala, najbolj so mi bili všeč kapniki v obliki slanine, a tudi tisti mali stalagmiti in stalaktiti niso bili slabi. Zagotovo bom rekla staršem, da jo obiščemo še enkrat. Bila je izjemna dogodivščina. •

 Metka Arčon
 arhiv OŠ Renče

V torek, 23. aprila, smo se učenci **razredov 5. a in 5. b** odpravili v Divaško jamo, ki spada pod kraške jame. Najprej smo se zbrali v učilnici in peš odšli do avtobusa.

Z avtobusom smo se odpeljali proti Divaški jami. Hoteli smo oditi po avtocesti, a je bila zaprta za avtobuse in kamione zaradi premočne burje. Odšli smo po kraški cesti. Vozili smo se približno eno uro. Ko smo prispeli, smo pojedli malico pod streho, ki je bila postavljena v vrtači. Po končani malici smo odšli po stopnicah, ki so peljale v Divaško jamo. Prišli smo v prostor, kjer nam je vodička povedala,

da vsako leto organizirajo čiščenje jame. Povedala nam je tudi, da v jami živijo netopirji. Jama je polna kapnikov, ki se jih ne smemo dotikati. Nato smo se odpravili globlje v jamo po še njih stopnicah, zraven katerih je bila pritrjena ograja. Tam je bilo veliko kapnikov. Stalaktiti so kapniki, ki rastejo z vrha navzdol, stalagmiti pa rastejo iz tal navzgor. Ko kapljice kapljajo na tla, izhlapijo in postanejo del kapnika. Kapnik zraste v 100 letih en centimeter. Nekateri kapniki so bili posekani zaradi ljudi, ki so jih hoteli prodati. Če kapnik posekaš, se posuši. Nekateri kapniki zrastejo tako veliki, da se dotaknejo stropa ali tal. To se imenuje steber. Ker ne more več rasti, se začne širiti. Ponekod v jami so tudi zavesa.

Če bi v jami še tekla reka Reka, bi lahko v njej živele človeške ribice. Vodička nam je tudi razložila, da je Divaško jamo odkril Gregor Žiberna, ki je vanjo postavil lesene tablice, na katerih je pisalo poimenovanje prostorov jam. Poimenoval je tudi kapnike. Na koncu smo odšli do Nebes, kjer je bilo zelo lepo videti različne kapnike. Nato smo se začeli odpravljati nazaj proti vrtači. Tam smo še malo pojedli in se zopet z avtobusom odpeljali proti šoli.

Divaška jama mi je bila zelo všeč, čeprav je bilo v njej zelo mrzlo. •

 Zala Špacapan

V torek, 23. aprila, smo se učenci 5. a in 5. b razreda odpravili v Divaško jamo.

Zbrali smo se v šoli ob 7.45, si vzeli malico in odšli na avtobus. Vozili smo se približno eno uro. Do tja smo se peljali po Krasu, ker je bila zaradi močne burje za avtobuse in kamione zaprta avtocesta. Tja smo prispeli približno ob 9.15. Pod streho v vrtači smo pojedli malico. Po jami nas je vodila vodička Katja. Najprej smo se po stopnicah spustili do vhoda v jamo. Odprla nam je vrata in približno deset metrov

smo hodili po betonskih stopnicah. Prišli smo v prvi del jame, poimenovan Plesna dvorana. Tam nam je vodička povedala, da je jamo odkril Gregor Žiberna, ki je kot prvi v skupini fantov vstopil vanjo. Iz jame je svojim prijateljem zaklical: »Fantje pridite dol, odkrili smo Ameriko.« Povedala je tudi, da so med 1. in 2. svetovno vojno pepel dali v jamo z namenom, da bi uredili poti. Seveda pa so pozabili na posledice. V jami je nastalo blato. Stene so ponekod še vedno črne. Med letoma 2000 in 2022 so iz jame očistili blato in uredili poti. Hodili smo in občudovali kapnike, kapniške stebre stalagmite in stalaktite. Izvedeli

smo tudi, da kapnik v stotih letih zraste en centimeter. Na koncu ogleda smo se odpravili v del jame, ki še ni odprt za javnost. Tam ni ograje oziroma ni pritrjena. Ta del jame se je imenoval Nebesa, imenovali pa so se še Pekel, Miklavž. Povzpeli smo se nazaj v vrtačo, kjer smo počakali na avtobus.

Pot nazaj je trajala približno eno uro. Ko smo se vrnili v šolo, smo se preobuli, nato pa odšli na kosilo. Bilo je zelo lepo in tako ekskurzijo bi še večkrat ponovila. •

 Tisa Turel, 5. a

Orientacijski pohod

V soboto, 6. aprila, smo se osmošolci OŠ Renče skupaj s četrtem in petim razredom podali na orientacijski pohod po Renčah, na katerem smo spoznavali kulturne in naravne znamenitosti kraja.

Zjutraj smo se ob 7.45 zbrali v jedilnici in se posedli. Dobili smo navodila in se zmenili, kako bo dan potekal. Izvedeli smo razpored skupin. V skupinah sta bila dva osmošolca, eden iz a razreda in eden iz b razreda. V skupinah pa so bili tudi trije ali dva učenca iz četrtega in petega razreda, tako da so imele skupine štiri ali pet učencev.

Ko smo bili razvrščeni po skupinah, so nam učiteljice rekle, naj vzamemo telefon in si naložimo aplikacijo ČŠOD MISIJA. Po postopkih so nam pokazale in razložile vse korake za pravilno delovanje aplikacije. Nekateri so z namestitvijo aplikacije imeli težave, vendar so nam učiteljice pomagale in na koncu je bilo vse urejeno. Ko smo imeli vse pripravljeno, smo odšli do garderobnih omarič in se preobuli.

Odšli smo na igrišče za šolo in se pripravljali za odhod. Odhajali smo v dve različni smeri, zato smo si tudi prej na aplikaciji naložili dva različna programa. Polovica skupin je v časovnem zamiku odšla v eno smer s ciljem na Gradišču, druga pa v drugo smer s ciljem pri Goriških opekarnah.

V aplikaciji smo imeli zemljevid, na katerem so bile označene različne točke,

do katerih smo morali priti. Ko smo se točki približali, so se v aplikaciji pojavile naloge, ki smo jih skupaj rešili. Na zemljevidu je bila ob vsaki točki ključavnica, ki pa je po koncu reševanja nalog izginila.

Med pohodom smo pri reševanju nalog morali sodelovati vsi. Naloge smo prebrali na glas in se med seboj posvetovali. Malo smo se tudi pogovarjali o šoli in drugih stvareh ter se med seboj spoznavali. Nekajkrat smo se tudi srečali z drugimi ekipami, se pozdravili in jih vprašali, kako jim gre.

Pohod je trajal približno dve uri. Po koncu pohoda smo se spet zbrali za šolo, igrali športne igre in počakali, da se vrnejo tudi ostale ekipe. Vsi pa smo morali biti tam ob 11.45. Med čakanjem smo se še malo pogovarjali in si izmenjali svoja mnenja o preteklem dnevu. Ko smo se zbrali vsi, so nam učitelji še povedali, da smo zmagovalci prav vsi, saj je bilo važno sodelovanje med različno starimi člani skupin in skrb za vse udeležence pohoda.

Na kulturnem dnevu smo izvedeli veliko novih in zanimivih stvari in informacij o našem kraju, za katere še nismo slišali. Najbolj pomembno pa je bilo to, da smo se imeli lepo. •

 Urška Furlan, 8. a, in Mateo Mikluž, 8. b, OŠ Renče
 arhiv OŠ Renče

Šah v Renčah

V vrtcu je otroke obiskal predsednik Šahovskega kluba Nova Gorica **Martjaž Lovišček**, ki je otrokom predstavil šah, figure in šahovnico ... Otroci so spoznali, kako se figure imenujejo in kako se premikajo po šahovnici. Napeto so poslušali in pripovedovali svoje izkušnje o šahu. Še posebej so otroke navdušile velike šahovske figure. Otroci so se tudi sami preizkusili v igranju šaha.

V šolski jedilnici so se med glavnim odmorom v igranju šaha preizkusili tudi učenci,

otroci pa so njihove dvoboje napeto opazovali. Šah je nekatere otroke tako navdušil, da so ga igrali več dni. Figure in šahovnico so otroci tudi narisali, njihovi izdelki pa so bili razstavljeni v Novi Gorici na šahovskem turnirju Hit Open 2024. •

 Irena Jerovšek
 arhiv Vrtača Renče

Obisk reševalca

Konec februarja nas je v **Vrtcu Bukovica** obiskal reševalec iz **Zdravstvenega doma Nova Gorica**. V tednu pred prihodom reševalca smo spoznali tudi položaj nezavestnega in temeljne postopke oživljanja. Za prikaz smo uporabili lutko, ki so nam jo prijazno posodili v ZD Nova Gorica.

Za otroke je bil seveda najbolj razburljiv prihod reševalnega vozila. Reševalec je otrokom pokazal, kaj vse ima reševalno vozilo, poizkusili so tudi izvleči stol in mizo iz vozila. Skupaj z reševalcem

so se pogovorili, kdaj kličejo reševalce, na katero številko kličejo v nujnih primerih in katere informacije povedo ob klicu. Vrhunec obiska je za otroke predstavljal vstop v reševalno vozilo, sedenje na voznikovem sedežu in samostojen vklop luči za nujno

vožnjo. Navdušenja otroci niso mogli skrivati, in večkrat se je slišal začuden in glasen »VAU«.

 Urban Kapušin
 arhiv POŠ Bukovica

Predstavitve glasbenih instrumentov na POŠ Bukovica

V zadnjem času se je na naši **POŠ Bukovica** zares veliko dogajalo.

Naj izpostavimo enega izmed najlepših dogodkov, ki se je zgodil na naši POŠ Bukovica. V sredo, 10. aprila, smo imeli pravi glasbeni nastop. Študentka pedagoške fakultete, ki je bila ravno na opravljanju

pedagoške prakse na naši šoli, nam je pripravila pravi glasbeni nastop o spoznavanju glasbenih instrumentov. S seboj je pripeljala tudi svojega brata, ki igra več instrumentov. **Neža** in **Matevž Podbersič** sta nam pripravila čudovite nastope, s katerimi smo spoznali glasbila in ponovili, v katero skupino glede na način izvajanja

sodijo. Učenci so nastopom sledili kulturno, z radovednostjo in navdušenjem, saj nekaterih glasbil še niso slišali v živo. Neža in Matevž sta nam navdušeno opisala instrumente, ki sta jih prinesla s seboj. Predstavila sta nam violino, saksofon, klarinet in diatonično harmoniko. Skupaj sta zaigrala na instrumente v duetu, kar je

bilo še bolj zanimivo za naše poslušalce. Za konec glasbenega nastopa je sledil najbolj zanimiv in zabaven instrument – diatonična harmonika. Matevž nam je zaigral nanjo, pri čemer so učenci prepoznali melodijo in začeli prepevati pesem Čebelar avtorja Lojzeta Slaka. Sledil je ples ob spremljavi harmonike in ob tem so učenci neizmerno uživali.

Polni novih doživetij so se učenci zahvalili Neži in Matevžu Podbersiču za čudovito

glasbeno popotovanje skozi glasbila in glasbeno doživetje.

Še nekaj misli, ki so jih ob dogodku utrnili in zapisali učenci:

»Matevž je lepo igral na instrumente. Neža je lepo igrala na violino. Ko sem potipala dekico od violine, je bila mehka. Najbolj smešno je bilo, ker se je harmonika klicala Lulijana. Najbolj je bil lep saksofon.«

»Matevž je igral na harmoniko in klarinet. Zaigral je tudi na bratov saksofon, in sicer pesem Kuža pazi. Izvedeli smo tudi, da je Matevž čebelar. Na harmoniko je zaigral pesem Čebelice. Njegova harmonika se imenuje Julijana. Neža igra na violino. Ugotovili smo, da na violini sta dve živali – polž in kobilica.«

 Nika Kodrič
 Ivo Podbersič

**GODBENIŠKA ŠOLA
VOGRSKO VABI K VPISU**

*V šolskem letu 2024/2025 vabimo k vpisu
za PIHALA, TOLKALA in TROBILA.*

**Kdo se lahko vpiše? Otroci stari nad 7.
let.**
**Kje poteka pouk? V združnem domu
na Vogrskem.**
Kdaj je vpis? do 30.6.2024
**Elektronska prijavnica in informacije:
www.godbeniskasolavogrsko.si**

Vabljeni k vpisu!

KTD Vogrsko
Godbeniška šola Vogrsko

Vpis je mogoč do zasedbe prostih mest.

**GODBENIŠKA ŠOLA
VOGRSKO VABI K VPISU V
GLASBENE URICE**

**Glasbene urice so namenjene otrokom starim 5 oz.
6 let in se bodo izvajale preko dejavnosti
poslušanja, izvajanja in ustvarjanja glasbe.
Potekale bodo v prostorih združnega doma na
Vogrskem oz. kolikor se bo dalo tudi v naravi.**

Kdaj je vpis? do 30.6.2024
**Elektronska prijavnica in informacije:
www.godbeniskasolavogrsko.si**

KTD Vogrsko
Godbeniška šola Vogrsko

Aktivnosti v Kotalkarskem klubu Renče v spomladanskem delu tekmovalne sezone

Tako kot vsako leto smo tudi letos takoj po božično-novoletni kotalkarski reviji ves trud posvetili treningom in utrjevanju programov ter vstopili v novo tekmovalno obdobje polni načrtov. Veselili smo se začetka in vseh novih izkušenj, ki nam jih bo sezona 2024 prinesla. Tako tekmovalci kot trenerji so vanjo vstopili pozitivno naravni in dobro pripravljeni. To se je odrazilo na čisto vseh tekmovanjih, kjer smo nastopili v tem obdobju, in tako že dosegli številne odlične uvrstitve. Na tej podlagi je bilo imenovanih kar šest naših tekmovalk in tekmovalcev v slovensko reprezentanco, ki bo nastopila na bližnjem mednarodnem tekmovanju za svetovni *grand prix* v Italiji.

Mednarodno tekmovanje Games of Rome

Letos smo sezono pričeli še nekoliko prej, že v februarju, saj smo se odzvali na povabilo klubov iz italijanskega glavnega mesta in se po nekaj letih odsotnosti ponovno udeležili mednarodnega tekmovanja *Games of Rome*.

Za nami je tako prvi pomemben mednarodni tekmovalni izziv te sezone, ki je bil hkrati tudi učna ura za naše tekmovalke. Osredotočili smo se na razvoj in utrditev določenih veščin za nadaljnje spopadanje s tekmovalnimi izzivi te sezone. Samo tekmovanje je zaradi velike števila udeležencev iz kar 26 držav in več kontinentov potekalo istočasno na štirih različnih prizoriščih, kar je od vseh terjalo veliko mero strpnosti in prilagoditve na neobičajne tekmovalne pogoje.

Naše tekmovalke so bile maksimalno osredotočene in mirne in so se kar uspešno prilagajale spreminjajočim se razmeram, učinkovito obvladovale pritisk in stres ter ohranjale visoko raven koncentracije. Uspeli so jim dobri nastopi in v knjigo spominov so zapisale novo športno izkušnjo. Ostali smo mirni in organizirani predvsem pa strpni in dobro tekmovali ne glede na vse okoliščine in tekmovalni čas čisto na začetku sezone.

Dosegli smo naslednje uvrstitve:

- *tots* 2015: prva **Ela Stibilj**, četrta **Špela Fornazarič**, peta **Emi Ferfolja**;
- *minis* 2014: peta **Keli Ludvik**, enajsta **Dana Testen**;
- *allievi regionali* A: enaindvajseta **Ela Ferfolja**, dvaindvajseta **Tais Ličen**, triindvajseta **Nika Fornazarič**;
- *allievi regionali* B: dvajseta **Emma Masten**, enaindvajseta **Sara Stibilj**;
- *allievi regionali* C: česta **Anea Zorn**, trinajsta **Nina Gruden**;
- *cadeti* 2010: peta **Luna Padovan**;
- *cadeti* 2009: dvanajsta **Sara Žbogar Fajt**;
- *youth*: druga **Maja Corsi**;
- *junior*: četrta **Ajda Pahor**;
- *senior solo dance*: trinajsta **Lana Pregelj**, petnajsta **Urška Furlani**.

Domov smo se vrnili z dvema kolajnama, ki sta nam predstavljali spodbudo za nadaljevanje sezone. Dokazali smo si, da »mirnost ni pasivnost, temveč moč v najboljšem pomenu besede«.

Veseli smo, da smo se tako številni ponovno hrabro odpravili največjim tekmovanjem naproti.

Mednarodno tekmovanje v Gradiški (Italija)

In začetek dobre sezone smo že konec februarja nadaljevali s še boljšimi dosežki, ko smo se udeležili tekmovanja v bližnjem italijanskem mestu Gradiška. Sodelovali smo na mednarodnem tekmovanju F. Paulin & v. Pugliese in se presenetljivo dobro odrezali, saj smo, kljub temu da smo nastopili le v nekaterih kategorijah, skupno osvojili tretje mesto med kar 40 sodelujočimi klubi.

Naše tekmovalke so se uvrstile na stopničke v najmlajši kategoriji, kjer je zmago slavila Ela Stibilj, sledili pa sta ji Ester Božič in Špela Fornazarič, takoj za stopničkami je stala naša tekmovalka Brina Munih. Z zmago smo

nadaljevali v kategoriji mlajših deklic, kjer je Keli Ludvik stala najvišje, njen uspeh sta dopolnili Dana Testen in **Žanet Šinigoj** s petim in sedmim mestom. Med mlajšimi dečki, rojenimi v letu 2013, je zmagal **Nace Blažica**, med deklicami je bila **Zaja Rusjan** peta. Starejše deklice so dosegle deseto in trinajsto mesto, ki sta ju osvojili **Tara Vončina** in Nika Fornazarič. V kategoriji kadetinj C je slavila Nina Gruden, med kadetinjami kategorije B pa sta bili Ema Masten in Sara Stibilj šesta in deveta. Skupina kadeti, rojeni v letu 2010, je prinesla uvrstitev na peto mesto Luni Padovan, med rojenimi leta 2009 pa srebrno kolajno **Kaji Bizjak**. V najstarejših kategorijah je med mlajšimi mladinkami prepričljivo slavila Maja Corsi, **Eni Zorn** je bila med starejšimi mladinkami peta.

Z dobrim začetkom, ki je plod učinkovitega načrtovanja, jasnih ciljev in pozitivne naravnosti, smo ustvarili trdno osnovo za uspeh in odprli vrata novim priložnostim in dosežkom. Izjemno veseli nad dosežki v februarju stopamo novim ciljem naproti s prepričanjem, da se »dobre sezone začnejo z dobrimi začetki«.

Mednarodno tekmovanje za 31. Pokal račk

Kot je bil to običaj že vsa leta, z izjemo covidnega obdobja, smo tudi letos z organizacijo mednarodnega tekmovanja za Pokal račk sezono slovenskih tekmovanj otvorili ravno pri nas v Renčah.

V času od 22. do 24. marca smo namreč v Renčah na 31. Pokalu račk gostili kar več kot 270 tekmovalcev iz Hrvaške, Italije in Slovenije. Njihove nastope so ocenjevali naši **Rollart** operaterji. Člani upravnega odbora in starši so organizirali lepo tekmovanje, ki smo ga zaradi velikega števila prijavljenih tekmovalcev morali podaljšati še za en tekmovalni dan. Naš trud je bil poplačan s čudovitimi nastopi naših tekmovalk, saj so posegle po številnih odličjih, predvsem pa očarale gledalce z za ta čas zelo dobro izpeljanimi programi.

Uspeh na tekmovanju je plod trdega dela in predanosti. Člani kluba pa smo tudi tokrat delovali združeni v skupnem cilju in vrednotah. Potrdili smo naše nezapisano pravilo: »Moč ekipe je v enotnosti njenih članov. Ko se vsak član kluba počuti del nečesa večjega od sebe, tudi soustvari nekaj pomembnega in predvsem neverjetne spomine.«

Na tekmovanju so naši člani osvojili sedem zlatih, tri srebrne in dve bronasti kolajni, 27 tekmovalcev pa je bilo uvrščenih med četrto in devetnajsto mesto in prejelo spominske kolajne.

Med mlajšimi kategorijami so nas še posebej razveselile deklice v skupini cicibank, saj kljub tako številni skupini čisto vse izjemno dobro trenirajo in so nas z izvedbo svojih programov, zagnanostjo in pravim športnim pristopom, pa čeprav so še tako majhne, ponovno zelo prijetno presenetile. Zmagala je Ela Stibilj, sledili pa sta ji Emi Ferfolja in Špela Fornazarič. V kategorijah mlajših dečkov in deklic – nadaljevalni nivo sta zmagala Nace Blažica in Žanet Šinigoj. Med starejšimi deklicami sta v skupinah osnovni in nadaljevalni nivo zmago slavili Nika Fornazarič in Ema Masten, med kadetinjami je v nadaljevalni skupini zmagala Anea Zorn, sledila ji je Nina Gruden, med najstarejšimi tekmovalkami pa je za ta čas izjemne predstave pokazala Maja Corsi, katere točkovni rezultati kažejo na možnosti po dobrih uvrstitvah tudi na mednarodnih tekmovanjih, ki so pred nami že v pomladanskem delu tekmovalne sezone, ko se v sosednjih krajih v Italiji odvija mednarodno tekmovanje svetovnih razsežnosti.

Čeprav je bilo zimsko pripravljalno obdobje za naše tekmovalce in trenerje zelo dolgo in naporno, so ga uspeli maksimalno izkoristiti. Poglobili smo medsebojno zaupanje in zato smo že na uvodu v novo sezono uspeli prikazati odlične nastope, ki nas navdihujejo z upanjem na še boljše nadaljevanje tekmovalne sezone. Hvaležni za dobre rezultate, močne vezi in nepozabne izkušnje že gledamo naprej.

Tekmovanje za Pokal Renč – Memorial Danila Stepančiča

Tradicionalno tekmovanje za Pokal Renč, ki ga običajno organiziramo v prvih dneh aprila, v zadnjih letih posvečamo spomenu na ustanovitelja in dolgoletnega predsednika Kotalkarskega kluba Renče **Danila Stepančiča**.

Danilova vizija vodenja kluba je vedno temeljila na treh velikih ciljih: zgraditi kotalkarski dom, v katerem se z željo po doseganju dobrih rezultatov na domačih in mednarodnih tekmovanjih vzgaja številne kotalkarje v športnem duhu in prijateljskem odnosu drug do drugega. Vsekakor njegova vizija živi, saj je naš dom vsakodnevno napolnjen z malimi in velikimi kotalkarji, ki potrpežljivo razvijajo svoje kotalkarske veščine, bodisi z namenom tekmovati bodisi se le malo razgibati in se poveseliti skupaj s prijatelji.

Začetek aprila je čas, ko se naši tekmovalci vsako leto s svojimi srčnimi nastopi zahvalijo Danilu za to, da lahko s kotalkami pišejo svoje zgodbe. Kotalkarska dvorana Danila Stepančiča je v nedeljo, 7. aprila, živela in dihala s kotalkanjem. Z nami je bila tudi Danilova družina – žena **Anka** ter hčerki **Veronika** in **Vlasta** – ki je podelila priznanja tekmovalcem za njihove čudovite nastope na tekmovanju, ki je štel kot prvo v nizu tekmovanj za Pokal Slovenije. Obiskal nas

je tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** in pozdravil nastopajoče in njihove spremljevalce.

Skupaj smo dosegli pet zlatih, štiri srebrne in štiri bronaste kolajne ter kar 21 uvrstitev med četrto in trinajsto mesto, za kar bi bil Danilo še kako ponosen na nas. Veseli nas, da so naši tekmovalci tako številčni in vsakodnevno tako odločni in predani temu športu. Pomirjeni in hvaležni načrtujemo nove izzive za naše tekmovalce. Danilu pa še enkrat velik hvala, da je postavil temelje za uresničitev naših sanj.

Ko smo v marcu in na začetku aprila zaključili s tekmovanji, ki smo jih v pretežni meri organizirali v domači dvorani, smo se odzvali na številna povabila, ki smo jih prejeli od organizatorjev drugih tekmovanj, in tako že nastopili na tekmovanjih, ki so se odvijala pri naših sosednjih klubih v Solkanu in Novi Gorici, v nadaljevanju pa nas bo pot popeljala še na medklubska mednarodna tekmovanja v Italijo in na Hrvaško.

Mednarodno tekmovanje za Pokal Solkana

Kotalkarski klub Solkan je 20. in 21. aprila prvič organiziral tekmovanje za Pokal Solkana, ki je tudi štel kot drugo v nizu organizacije tekmovanja za Pokal Slovenije.

To je bila za nas prva tekma v letošnji sezoni, ki se ni odvijala na domačem kotalkališču. Soočiti smo se morali z razmerami, ki jih sicer nismo navajeni, a to nas ni omejilo pri zastavljenih ciljih. Dokazali smo trden karakter, saj smo se pogumno postavili nasproti tako muhastemu aprilskemu vremenu kot tudi betonski podlagi. Za naše trenerje deževno

in hladno vreme ter betonska plošča nista dovolj zahteven zalogaj, zato so vsem tekmovalcem še otežili programe. S tem so jim zastavili izziv, da premagajo udobje varnega in se soočijo z novimi tveganji, saj se zavedajo, da brez tveganja ni napredovanja.

Tekmovalci so odreagirali dobro in zelo uspešno nastopali, nekateri prav izjemno, in ponovno smo potrdili eno izmed naših misli o izbiri poti. V vsakem trenutku imamo dve možnosti, da se po-

damo v novo in neznano ali da se umaknemo v udobno in znano. Kdor želi le naprej, se po drugi ne ozira.

Vsi tekmovalci so zaupali v svoje znanje in pokazali dobre nastope, za kar jim iskreno čestitamo. Dosegli smo naslednje uvrstitve: štiri zlate, eno srebrno in dve bronasti kolajni ter 12 uvrstitev med četrto in devetnajsto mesto.

Še posebej Maja Corsi in Ajda Pahor, naši zadnja leta najuspešnejši tekmovalki, sta nas s svojima odličnima nastopoma popeljali v čudovit svet vrhunskosti in zaslužno prejeli bučen aplavz občinstva. Lepo ju je bilo občudovati v njuni dovršenosti.

Mednarodno tekmovanje – Goriška vrtnica

Tradicionalno, že 43. Goriško vrtnico je organiziral **Klub za umetnostno kotalkanje Nova Gorica**. Mednarodno tekmovanje je potekalo 27. in 28. aprila v novogoriškem športnem parku. Kljub prazničnim dnevom smo na tekmovanju nastopili v zelo velikem številu in osvojili kar deset zlatih, šest srebrnih in šest bronastih odličij, enajst tekmovalk pa se je uvrstilo od četrtega do devetnajstega mesta.

Zlato kolajno so v svojih kategorijah osvojili od najmlajše kategorije dalje Ela Stibilj, Žanet Šinigoj, Nace Blažica, Ela Ferfolja, Sara Stibilj,

Nina Gruden, Maja Corsi v obeh tekmovalnih programih, Maša Bizjak in Ajda Pahor. Srebrno kolajno so si nadeli Leja Jerič, Ester Božič, Maja Nikolič, Ema Masten, Anea Zorn in **Sara Jerkovič**, tretjeuvrščene pa so postale Brina Munič, Nika Fornazarič, Belen Žorž, Kaja Bizjak, Melani Seljak in **Mia Krušec**.

Ne glede na osvojeno mesto pa je bilo znati veliko truda in zbranosti čisto pri vseh. Zato lahko, ko se ozremo nazaj, sklenemo, da smo s trdim delom postali bolj odločni. Naša predstava na tekmovanju odraža to prigarano samozavest, saj je pri čisto vseh zaznati napredek, vsi programi so boljše in lepše izvedeni. Skozi vsak posamezni trening postajamo močnejši in bolj pripravljeni na nove izzive.

Z vsem tem potrjujemo naše zlato pravilo: »Trening ustvarja samozavest. Samozavest ti daje moč.« In čestitamo čisto vsem tekmovalcem za razumevanje, doživljanje in pozitiven pristop, ki so ga pokazali na tem tekmovanju.

Še posebej pa lahko izpostavimo odlične nastope vseh naših najboljših tekmovalcev, s katerimi so le še upravičili svoje imenovanje v slovensko reprezentanco, ki bo nastopila na pomembnem mednarodnem tekmovanju **World Cup International - series Grand Prix** v Italiji. Član in članice slovenske reprezentance so Ela Stibilj, Ester Božič, Brina Munič in Špela Fornazarič med cici-bankami, med mlajšimi dečki Nace Blažica, v kategoriji mlajših mladink pa naša najboljša tekmovalka Maja Corsi. Še na zadnjem tekmovanju pred odhodom na svetovni pokal so odpeljali svoje programe odlično in le želimo si lahko, da bi jim to uspelo tudi na mednarodnem tekmovanju samem. Našim reprezentantkam in reprezentantu na mednarodnem tekmovanju svetovnih razsežnosti s prisotnostjo tekmovalcev in tekmovalk iz 30 držav privoščimo odlično izvedbo programov, veliko športne sreče in posledično realizacijo dobrih rezultatov. ●

 Kotalkarski klub Renče
 arhiv KK Renče

Pomladni utrip Nogometnega društva Renče

S prihodom pomladi je oživel tudi dogajanje na edinem nogometnem igrišču v Občini Renče-Vogrsko, v renškem Športnem parku, kjer od zgodnjih popoldanskih ur nogometno znanje pridobivajo mladi nogometaši in nogometnice, zvečer pa pod reflektorji trenirajo članska ekipa in veterani **ND Renče**.

Nogometna šola ND Renče

Nogometna šola pod vodstvo **Matevža Campolunghija** že vrsto let uspešno deluje in razvija mlade nogometaše in tudi nogometnice.

V srcu naše občine se odvija prava nogometna revolucija, kjer mladi talenti pod budnim vodstvom trenerjev gradijo temelje svoje športne poti. Mladinska šola nogometa s svojimi ekipami U7, U9, U11 in U13 navdušuje tako na domačih kot tujih igriščih.

Najmlajša ekipa U7 se pod taktirko **Ane Bucik** vsak teden zavzeto uči osnov motorike na našem nogometnem igrišču v Renčah. Njihov trud se odraža tudi na terenu, saj so spomladi s svojimi rdeče-belimi dresi blesteli na MNZ turnirjih v Brdih, Mirnu, Biljah, Šempasu in Ajdovščini.

Nič manj zagnani niso naši mladi nogometaši ekipe U9, ki trenirajo trikrat tedensko pod budnim očesom **Lucija Slokarja** in se prav tako udeležujejo turnirjev po vsej regiji. Skozi izkušnje, nabrane na turnir-

jih v Mirnu, Biljah, Šempasu, Ajdovščini in Komnu, rastejo in napredujejo kot pravi športni vitezi.

Združena ekipa U11 Renče/Adria navdušuje v regijski ligi. Njihovo srčnost in odločnost smo lahko občudovali na mednarodnih turnirjih v Mirnu, Pordenonu, Gorici in Piranu, kjer so s ponosom zastopali naše barve. Trenerja **Aljoša Kutin** in **Igor Gligorevič** iz tedna v teden navdušujeta številne domače navijače.

Trenerjem pomagajo tudi v Renčah vzgojene nogometnice, ki so ali še igrajo v prvi slovenski ligi, in sicer **Špela Bremec**, **Marigona Jahaj** in **Nika Žbogar Fajt**.

Prav tako so pomemben napredek v zadnjem letu pokazali fantje U13 Adria/Renče, ki svoje domače tekme izvajajo v sosednjem Mirnu, s katerim ND Renče plodno sodeluje že več let.

Mladinski nogomet v Renčah ni le športna dejavnost, temveč tudi priložnost za razvoj karakterja, timsko delo in pripadnost skupnosti. Verjamemo, da bodo naši mladi nogometaši še naprej krasili naše igrišče s svojim talentom, požrtvovalnostjo in športnim duhom.

Prisrčno vabimo dečke in deklice v starosti 5 let ali več, da se nam pridružijo v naj-

lepši in najpopularnejši igri na prostem. Starši lahko svoje otroke v nogometno šolo vpišejo kadar koli, tudi sredi šolskega leta, s preprostim obiskom naših treningov, ki so vsako popoldne v Športnem parku v Renčah, ali na kontaktih, ki so na naši spletni strani in Facebooku.

Članska ekipa ND Renče

Članska ekipa ND Renče pod vodstvom trenerja Lucija Slokarja nastopa v Enotni primorski ligi ter na zadnjih tekmah kaže odlično formo in dosega dobre rezultate in odmevne zmage. Gradimo ekipo za prihodnost, ki bo lahko uspešno nastopala tudi v višjih ligah.

Vodstvo ND renče

Nogometno društvo je v začetku letošnjega leta dobilo tudi novega predsednika. Vlogo najodgovornejšega člana društva je prevzel **Matjaž Vodopivec**, nekdanji

nogometaš ND Renče in eden najaktivnejših članov dosedanjega upravnega odbora. Skupaj z vodstvom kluba bo nadaljeval vizijo svojih predhodnikov in jo še nadgradil z lastnimi idejami, zavzetostjo in odločnostjo. Za njim stojijo celotno klubske vodstvo, številno članstvo in nepogrešljiva veteranska ekipa.

Igrišče v Športnem parku

ND Renče smo eno redkih nogometnih društev v Sloveniji, ki razpolaga le z enim samim igriščem. Na njem se stalno izmenjuje kar pet različnih selekcij, skupaj okoli 115 nogometašev in nogometašic. Za normalno delovanje kluba in razvoj naših otrok bi potrebovali še vsaj eno

pomožno igrišče z umetno travo, kjer bi lahko trenirali tudi pozimi in ob obilnem dežju. Klubske vodstvo se že nekaj let zavzema za izgradnjo omenjenega objekta, a zaenkrat ostaja le pri obljubah. Srčno upamo, da bodo pristojni resnično ukrepali.

Skupaj gradimo prihodnost, ki je rdeče-belih barv. ●

ND Renče

Odprto prvenstvo Bežigrada v skokih na veliki prožni ponjavi – trampolinu

Letošnja prva tekma v skokih na veliki prožni ponjavi je potekala 11. maja v Ljubljani. Na 16. odprtem prvenstvu Bežigrada so naše tekmovalke in tekmovalci dosegli res izjemne rezultate. Cicibanke so premagale vso konkurenco in se ekipno uvrstile na prvo mesto.

Zmagovalka med cicibankami je bila **Zala Rojc**, šesto mesto si je prislužila **Zoja Fornazarič**. Cicibani so bili ekipno tretji. Tudi pri mlajših dečkih smo prišli domov z zlato medaljo, ki jo je osvojil **Bojan Harej**. Na petem mestu je tekmovalje zaključil **Massimiliano Bon**. Ekipno so si mlajši dečki zaslužili srebrno medaljo. Mlajše deklice so ekipno zasedle četrto mesto. Še eno zlato medaljo med posamezniki si je v kategoriji starejših dečkov prislužil **Mark Martinuč**. Uspeh starejših dečkov je dopolnil **Emanuel Petrovič** na šestem mestu. Skupaj z rezultati ostalih tekmovalcev je bilo dovolj, da so bili najboljša ekipa v konkurenci starejših dečkov. Pri starejših deklicah smo imeli na stopničkah kar dve naši športnici, **Gajo Fabjan** na prvem in **Lano Saksida** na drugem mestu. To je seveda pomenilo tudi ekipno zmago starejših deklic. Tudi pri mladincih sta na stopničkah stala dva naša športnika: **Enej Lango** s srebrno medaljo in **Matic Bremec** z bronasto. **Gal Juretič** je zasedel peto mesto, kar je seveda pomenilo prvo mesto tudi za celo ekipo. Pri mladinkah je

Zarja Saksida osvojila srebrno medaljo, **Maruša Samec** pa šesto mesto. Ekipno so bile mladinke druge. Pri članih je meda-

ljo na četrtem mestu za las zgrešil **Aleks Hvala**. Čestitke vsem tekmovalcem in trenerjem. •

Igor Ferjančič
 Ivana Petrovič

Portugalska: Oeiras Trampoline Cup

V začetku marca je na Portugalskem potekalo odprto prvenstvo v skokih na veliki prožni ponjavi – trampolinu. Tekmovanja se je udeležilo 550 tekmovalcev iz cele Evrope. Iz našega društva sta se znotraj slovenske ekipe tekme udeležila **Matic Bremec** in **Mark Martinuč**.

Tekmovala sta v kategoriji junior. Matic se je s svojimi skoki uvrstil v prvo polovico tekmovalcev, Mark pa nekaj mest za njim.

Spremljala sta ju **Jurij Arčon** kot trener in **Urša Vrbec** kot sodnica. Urša je bila tokrat v vlogi glavne sodnice ene sodniške ekipe. •

in arhiv ŠD Partizan Renče

Gostovanje ŠD Škulja Vogrsko na škuljadi v Italiji (Polinago, Modena)

V soboto, 27. aprila, smo se odpravili na gostovanje v Italijo (Polinago, Modena), kjer se je odvijala škuljada za Pokal Alpe-Adria. Na škuljadi so sodelovale ekipe iz štirih držav, in sicer Slovenije, Italije, Hrvaške ter Bosne in Hercegovine.

Iz gostovanja smo se vrnili zadovoljni, saj sta naša člana **ŠD Škulja Vogrsko** dosegla lep rezultat, 6. mesto (**Jožef Hvalica**, **Davorin Petrovič**). Na škuljadi je bilo več kot trideset ekip. •

in Simon Šuligoj

Pater Stanislav Škrabec tako in drugače v Renčah

Letos mineva 180 let od rojstva enega najpomembnejših slovenskih jezikoslovcev, očeta slovenskega pravorečja in glasoslovja. Jezikoslovca, ki ga je **Vasilija Rupnik**, bibliotekarka Šolskega centra Nova Gorica in profesorica slovenščine, počastila s potujočo razstavo o patru Stanislavu Škrabcu. Občani in občanke so izjemno osebnost 19. in 20. stoletja tako in drugače spoznavali januarja v prostorih Društva upokojencev Renče.

Razstavo je **Slavistično društvo Nova Gorica** s predsednico **Ernesto Dejak Furlan** priredilo in odprlo v začetku januarja. Čeprav je bil pater Stanislav Škrabec rojen na Dolenjskem, v Hrovači pri Ribnici, je kasneje v naših krajih pustil močan pečat. Slovenščino je dolgo preučeval v samostanskem miru na Kostanjevici, kjer je služboval kot duhovnik. Niso ga cenili le kot preprostega, potrpežljivega in ponižnega frančiškanskega brata, ampak tudi kot doslednega učitelja in izjemnega vrtnarja, ki je med drugim poskrbel, da so se na Slovenskem razširile gladiole, cvetlice, ki simbolizirajo moč in ljubezen. Njegovo izjemno delo so lahko januarja spoznavali

obiskovalci potujoče razstave z naslovom Pater Stanislav Škrabec tako in drugače.

Odprtje potujoče razstave

Na odprtju je zbrane najprej pozdravil župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**. Predsednica Slavističnega društva

Nova Gorica **Ernesta Dejak Furlan**, ki je razstavo priredila, se je v nadaljevanju posvetila življenju in delu patra Škrabca in izpostavila izjemno pot, ki jo je potujoča razstava od leta 2018 že opravila. Občudovali so jo v Novi Gorici na več lokacijah, v samostanu na Kostanjevici, v Ribnici, Novem mestu, Gradcu, Celovcu, Trstu, Vidmu, letos se zanjo ogrevajo celo v Budimpešti.

Glavna beseda je pripadla avtorici **Vasiliji Rupnik**, ki je na zanimiv in poljuden način predstavila bogato zapuščino izjemnega jezikoslovca in postregla s številnimi manj znanimi podatki o njegovem delu, življenju in nazoru. Z obiskom sta odprtje razstave počastila tudi renški župnik **Marko Kos** in vodja Škrabčeve knjižnice na Kostanjevici **Mirjam Breclj**, ki je poskrbela tudi za posebno in še sveže jezikoslovno darilo – koledar s slikami dragocenih inkunabul (prvotiskov) iz Škrabčeve knjižnice. Dogodek je povezovala **Nina Klaut**, z glasbenimi vložki pa ga je spevno popestrila mlada violinistka **Ariana Ambrož**.

Jezikoslovec, duhovnik, učitelj, vrtnar

Razstava obsega osem panojev in patra Stanislava Škrabca predstavlja v štirih glavnih vlogah – kot jezikoslovca, duhovnika in redovnika, učitelja in vrtnarja. Vasilija Rupnik je v besedi prikazala njegovo življenje, značajske lastnosti, predanost frančiškanskemu redu, doslednost pri pouče-

vanju in konjiček – ukvarjanje s cvetlicami na samostanskem vrtu, kjer je gojil različne vrste rož, posebej so ga navduševale dalije in gladiole. Slednje je kasneje tudi razširil po slovenski deželi.

V samostanskem miru na Kostanjevici je preučeval slovenski jezik in njegovo zgodovino, povezano z narečji in slovstvom. Zahteval je, da se zaradi Trubarja in Prešerna naslonimo na dolensko in gorenjsko narečje, pri tem pa upoštevamo tudi sodobne govorne navade v osrednji Sloveniji, kar v pravorečju in glasoslovju velja še danes.

Pisal je na poljuden, vsem razumljiv način. Vneto je zagovarjal materni jezik in preganjal tujke. Vztrajal je pri pravilni uporabi slovenskega jezika v šolah in zavzemanju za slovenščino v bogoslužju. Omeniti velja tudi njegov poskus svetovnega jezika, imenovanega **evlalija** (blagglasna) – hotel je ustvariti jezik, ki ne bi bil babilonska mešanica, ampak pravi kulturni jezik, saj se mu je esperanto zdel pretrd.

Prepričan je bil, da Slovenci svoj jezik in sebe premalo cenimo, zato je rad ponavljal: »Naša slovenščina je eden najlepših jezikov na svetu.« S temi besedami se je zaključila predstavitev jezikoslovca patra Stanislava Škrabca. Potem pa je Mirjam Breclj predstavila nov kostanjeviški koledar, ki prikazuje inkunabule iz omenjene knjižnice. Vsi prisotni so ga dobili v dar, hkrati pa tudi povabilo, naj obišejo Kostanjevico. S tem se je dogodek, za izvedbo katerega je vrata velikodušno odprlo **Društvo upokojencev Renče**, zaključil in vsi obiskovalci so z zanimanjem uživali v razstavi. Razstava je bila na ogled še cel mesec, da so si jo ogledali tudi učenci in učitelji **OŠ Renče**. •

 Nina Klaut in Vasilija Rupnik
 Filip Rupnik

Mladi godbeniki navdušili občinstvo s projektom Postani glasbenik za en dan

Godbeništvo je v Sloveniji zelo razširjeno in lahko smo ponosni, da na Vogrskem že več kot 90 let to ljubiteljsko dejavnost uspešno predajamo mlajšim rodovom in jih navdušujemo za igranje v pihalnem orkestru. »Kako postaneš glasbenik in kako poteka izobraževanje? Zakaj so instrumenti tako različni, kako so sestavljeni in kakšne so njihove posebnosti? In kako v živo zgleda **Šolski pihalni orkester Vogrsko** in kako zveni, ko skupaj zaigrajo vsi instrumenti?« Dirigent **Nejc Kovačič** in učiteljji, ki poučujejo v **Godbeniški šoli Vogrsko**, so z veseljem odgovarjali na taka in drugačna vprašanja, ki so se porajala številnim poslušalcem, predvsem otrokom, ki so v petek, 19. aprila, prisluhnili mladim godbenikom, ki so svoja vrata ponovno odprli za širšo javnost, tokrat z izvedbo projekta Postani glasbenik za en dan.

V dopoldanskem času so izvedli program za otroke iz **Vrtca Vogrsko** in učence **POŠ Vogrsko**, v popoldanskem času pa je bilo glasbeno dogajanje daljše in intenzivnejše. Uvodoma so se pod vodstvom **Kristine Saksida** predstavili otroci iz glasbenih uric ter 1. in 2. razreda nauka o glasbi, nato pa se je program nadaljeval z različnimi glasbenimi točkami in nastopom šolskega pihalnega orkestra. Učenci so ne le zaigrali

skladbe, ampak tudi zelo zanimivo in nazorno predstavili svoje instrumente. Ta glasbeni projekt je bil namreč namenjen predvsem otrokom, ki jih glasba veseli in bi se želeli naučiti igrati kakšen instrument iz sestava pihalnega orkestra. Po zaključku glasbenega programa so si otroci instrumente lahko prav od blizu ogledali, najpogumnejši pa so nanje tudi poskušali zaigrati.

Glasbeno dogajanje se je nadaljevalo tudi v prihodnjih tednih. Učenke Godbeniške šole Vogrsko so 25. aprila nastopile v kulturnem domu v Bukovici ob podelitvi občinskih priznanj, v četrtek, 9. maja, pa so zaigrale na dogodku **Društva upokoencev Vogrsko**.

Razgibani ritmi bodo v tem šolskem letu v godbeniški šoli odmevali še nekaj časa, nakar bodo učenci in učiteljji odšli na zaslužene počitnice. A še pred tem bodo z veseljem medse sprejeli tiste otroke, ki se bodo na novo vpisali in s septembrom

postali del te velike godbeniške družine. Dragi starši, lepo vabljeni, da svoje otroke, ki jih glasba veseli, vpišete v glasbene urice (5 oz. 6 let stari otroci) ali v godbeniško šolo (otroci nad 7 let). •

 Valentina Gregorič Saksida
 Tina Saksida

Gregorjev nastop

Marca so se učenci višjih razredov **Godbeniške šole Vogrsko** predstavili na dveh spomladanskih nastopih, ki sta potekala 12. in 15. marca.

Na nastopih so iz povezovalnega teksta poslušalci izvedeli veliko zanimivosti o Gregorjevem prazniku, ki je zaznamoval ta marčevski teden. Učenci so zaigrali na različne instrumente, s katerimi pridno vadijo, se učijo novih znanj in pesmi. Poslušalci so prisluhnili točkam flaut, klarineta,

saksofonov, trobent in roga, manjkala pa niso niti melodična in ritmična tolkala. Učenci so nastopali v solo nastopu ali ob klavirski spremljavi **Valentine Gregorič Saksida**. •

 Katja Berdnik
 Tina Saksida

Tradicionalno prvomajsko srečanje

Pihalni orkester Vogrsko je 1. maja zaigral na tradicionalnem prvomajskem srečanju v Opatjem selu, katerega slavnostni govorec je bil **Ivo Boscarol**. Pod taktirko **Nejca Kovačiča** so godbeniki prvomajsko prireditev otvorili s

koračnico Zlatorog. Z gostujočima zboroma **Sotočje** in **Žensko vokalno skupino Danice** so zapeli **Internacionalo**, himno delavskega gibanja.

Pihalni orkester Vogrsko je na tej prireditvi premierno zaigral tudi skladbo

Exaltation. Gre za dramatično in močno uverturo avtorja J. Swearingena. Ob spremljavi orkestra pa sta zapela tudi priznana vokalista **Tina Debevec** in **David Čadež**. Tradicionalni poklon delu pa se je zaključil s primorsko himno Vstajenje Primorske. •

 Tina Saksida
 JRP Studio Jasmina Putnik

VS Lijak 1883 – Vogrsko

Pevci **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko** so leto začeli z uspešnim nastopom na reviji pevskih zborov v Desklah. V februarju so domačine razveselili s pustnim rajanjem na Vogrskem. Marca so nastopili na Primorska poje v zamejski Gropadi, ob dnevu žena pa na Koncertu ob dnevu žena v Ozeljanu. V aprilu so se udeležili občnega zbora Planinskega društva Nova Gorica, koncerta v kulturnem domu v Vrtojbi in mesec pevsko zaključili na tradicionalnem kresovanju na Vogrskem.

V soboto, 11. maja, je na POŠ Vogrsko potekal tradicionalni Gotardov koncert v organizaciji VS Lijak 1883 - Vogrsko in **KS**

Vogrsko. Vokalni skupini sta se pridružili še harmonikarica **Veronika Šuligoj** in pianistka **Larisa Štrukelj**. Pridružile so se tudi **VS Grlica** iz Budanj. ●

in Mojca Cej

Gostovanje župnijskega mešanega pevskega zbora iz Renč v Rojanu

Rojan je mestna četrt v Trstu, kjer živi tudi slovenska skupnost. Iz njihove cerkve, katere zavetnika sta prav tako kot v Renčah sv. Mohor in Fortunat, vsako nedeljo in ob praznikih ob 9. uri že 65 let neposredno prenašajo sveto mašo v slovenskem jeziku.

Tam je rojanski cerkveni pevski zbor več let vodil in mu orglal dirigent renškega župnijskega pevskega zbora profesor **Bogdan Kralj**. Enkrat mesečno gostijo pevski zbor iz drugih župnij. Tako so v nedeljo, 12. maja, pevci župnijskega mešanega pevskega zbora iz Renč pod njegovim vodstvom sodelovali pri sv. maši v Rojanu. Z ubranim petjem so renški pevci razveselili prisotne v cerkvi in poslušalce radia Trst A tako v zamejstvu kot v Sloveniji.

Po končani sveti maši so se sprehodili po Trstu, kjer jim je prof. Kralj predstavil nekatere znamenitosti mesta s poudarkom na slovenski prisotnosti in bogato dejavnostjo slovenske manjšine v tem mestu.

Prijetno so se imeli tudi na skupnem kosilu na bližnji domačiji nad Trstom, ki jo vodi mlada slovenska družina Ferfolja.

Dan so zaključili z obiskom stolnice sv. Justa, glavne katoliške verske stavbe v mestu, kjer je pridigal Primož Trubar in kjer so do začetka 20. stoletja delovali tudi slovenski in hrvaški škofje. ●

Bogdan Kralj in **Majda Rusjan**
 Gregor Kobal

V soboto, 23. marca, je v Renčah spet zadišalo po domačih šelamih

Društvo KUL-TU-RA Renče je v kulturni dvorani v Renčah letos že petnajstič organiziralo Šelamijado. Prireditev spodbuja in podpira pridelovalce salam, da običaj ohranijo in ga še izpopolnijo, s tem pa tudi pripomore k ohranjanju pomembnega dela naše kulinarčne in kulturne krajine.

Letos se je prijaviło 25 *šelamou* (od tega štiri divjačinski). Strokovna komisija, ki so jo sestavljali **Cvetko Dominko**, **Alen Hladnik** in **Adam Stibilj**, je imela zahtevno

delo, saj je bila kvaliteta *šelamou* zelo, zelo visoka in se po mnenju predsednika komisije Cvetka Dominka iz leta v leto še izboljšuje. Razlike v skupnem seštevku točk, ki so jih prejeli najboljši *šelami*, so bile zelo majhne.

Popoldne in zvečer so prišli na svoj račun tudi obiskovalci, ljubitelji *šelamou*, ki so poskusili predstavljene izdelke in opravili svoj lasten izbor.

Tekmovanje je potekalo v dveh krogih: sprva je strokovna žirija opravila svoj izbor, nato še občinstvo svojega. Vsak udeleženec je prejel priznanje in spominsko nagrado, ki jo podeljuje naše društvo. Izdelovalci najboljših ocenjenih *šelamou* so seveda prejeli še posebne nagrade.

Za uspešno izvedbo Šelamijade je nepogrešljiva pomoč tradicionalno prijaznih sponzorjev, ki se jim iskreno zahvaljujemo.

Zahvala velja tudi vsem članom in članicam društva, ki že tradicionalno pomagajo pri organizaciji prireditve. Celotno družabno dogajanje je potekalo v zelo sproščnem vzdušju in upamo, da se naslednje leto spet srečamo. ●

 Vesna Pahor
 Bogo Rusjan

Po dolgih letih zatišja ponovna aktivacija Društva Mladi Renče–Vogrsko – Lakeness 2024 bo

V aprilu je na rednem občnem zboru **Društva Mladi Renče-Vogrsko** zapihal nov veter, sestavil se je nov upravni odbor mladih, ki bodo skrbeli za kvaliteten in pester kulturni, športni in zabavni program v naši občini.

Upravni odbor sestavljajo: predsednik društva **Nikola Nikolov**, podpredsednik **Jan Šuligoj**, blagajnik **Gal Saksida**, tajnik **Gaja Stepančič** ter člani **Maks Furlan**, **Antonio Gocevski**, **Andrej Mitkov**, **Žiga Mozetič** in **Jakob Beltram**.

Smo ekipa mladih, zagnanih, izobraženih mladeničev in mladenk iz Občine Renče-Vogrsko. Letos smo vodstvo društva prevzeli prav mi, skupina, ki jo vidite na fotografiji. Prvi dogodek izpod naših rok je že za nami. Pomagali smo pri izvedbi

občinskega praznika na Vogrskem. Gostili smo **Čuke**, ki so poskrbeli za odlično in nepozabno kresovanje. Poskrbeli smo za celotno ponudbo pijače, priskrbeli redarje, uredili parkirnišča in skrbeli za celoten marketing. Veseli smo in lahko se pohvalimo, da je uspelo odlično.

Letos nameravamo Lakeness zopet postaviti na noge. Poleg otvoritve bara pri jezercu načrtujemo koncerte lokalnih in malce bolj znanih glasbenikov. Zagotovo pa tudi nekaj za otroke, saj to v naši občini starši kar pogrešajo (varstvo, otroške delavnice itd.).

Lakeness park zgledno urejen. Natančen program je v sklepni fazi priprav, spremljajte našo Facebook stran (Lakeness), kjer bomo objavljali aktualne dogodke in koncerte. Če pa imate kakšne predloge glede samega programa, nam, prosimo, pišite na: mladirence.vogrsko@gmail.com. Poleg tega v našo ekipo vabimo

tudi nove člane. Vabljeni prav vsi, ki bi si želeli z nami pisati to čudovito zgodbo. Saj veste, kako pravijo: več kot nas je, lepše je. Vabljeni.

Ne smemo pa pozabiti, da je letos točno 10 let od začetka in ustanovitve Lakenessa. Lahko smo ponosni na ekipo, ki je Lakeness postavila na noge in iz tega naredila nekaj velikega, kar ne bo šlo zlahka v pozabo. ●

 Gaja Stepančič
 arhiv Mladi Renče-Vogrsko

V planu je tudi kino večer na prostem in nekaj za vse generacije. Prav za vsakega se bo našlo nekaj, kar ga bo veselilo. Potrudili se bomo izpolniti čim več želj in predlogov, ki so bili izrečeni s strani prebivalcev naše občine. Zagotovo pa se bomo trudili tudi, da bo celoten

Prevzem novega gasilskega vozila PV-1

V oktobru 2023 smo prevzeli originalno vozilo Toyota Hilux, kar smo že objavili v decembrski številki *Občinskega lista*, 15. marca letos pa smo prevzeli vozilo, nadgrajeno v gasilsko vozilo PV-1, in ga predali v uporabo.

Sredstva so donirali občani, društva, nevladne in humanitarne organizacije, podjetniki, gospodarske družbe in njihovi kolektivi tako iz naše občine kot tudi iz ostalih krajev Slovenije ter zamejstva v času gašenja največjega požara v zgodovini Slovenije – Kras 2022. Vsem donatorjem se ponovno iskreno zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi družbi **Avto aktiv SLO d.o.o.**, **PE Nova Gorica** in **Suzani Mo-**

zetič za tehnično in komercialno podporo pri nabavi vozila. Dodatno pa je sredstva prispevala tudi država, saj smo vozilo nabavili s 5-% DDV skladno z Zakonom o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (ZIUOPZP). •

in Gasilske in gasilci
PGD Renče-Vogrsko

Letni redni zbor PGD Renče–Vogrsko

V soboto, 16. marca, smo opravili 7. redni zbor društva, na katerem smo izvolili novo vodstvo za naslednji petletni mandat in novega poveljnika društva **Tadeja Simčiča** ter se zahvalili dosedanjemu poveljniku **Vasji Mozetiču**.

Podelili smo tudi društvena priznanja zaslužnim članom, predstavniki **GZ Goriške** pa so podelili odlikovanja in napredovanja posameznim operativnim gasilcem. Vodstvu GZ Goriške, direktorju JZGRD – Gasilska enota Nova Gorica **Alešu Bajcu**, predstavnikom **CZ Občine Renče-Vogrsko** in predstavnikom gasilskih zvez in prostovoljnih gasilskih društev se iskreno zahvaljujemo za njihovo udeležbo na našem zboru.

Poleg opravljanja osnovne dejavnosti – opravljanja lokalne gasilske javne službe v Občini Renče-Vogrsko – in sodelovanja z GZ Goriške je društvo izvedlo naslednje glavne aktivnosti:

- odpravljanje posledic neurja s točo na območju Občine Renče-Vogrsko v juliju 2023 – zaščita in delna sanacija poškodovanih objektov;
- odpravljanje posledic največjih poplav

- v zgodovini Slovenije na Koroškem v avgustu 2023 (tri delovne akcije);
- odpravljanje posledic poplav na območju Občine Kanal ob Soči v oktobru 2023;
- v juniju 2023 smo organizirali gasilsko veselico z namenom promocije kraja in hkrati za pridobitev dodatnih finančnih sredstev za nabavo gasilske opreme;
- nabava vozila Toyota za namen predelave v gasilsko vozilo PV-1;
- nabava kritine za sanacijo strehe gasilskega doma;
- uskladitev idejnega projekta z Občino Renče-Vogrsko za izgradnjo Centra za zaščito in reševanje.

Društvo ima 90 članov, od tega 29 operativnih gasilcev. Tekom leta smo imeli skupno 92 intervencij, od tega 41 v primeru naravnih nesreč.

Veliko pozornosti smo posvetili tudi vzgoji mladih gasilcev, saj smo redno

izvajali izobraževanja v okviru gasilskega krožka in se redno udeleževali gasilskih tekmovanj v okviru GZS, naši člani pa so se udeleževali tudi rednih izobraževanj in tečajev pri GZS in pridobili različna znanja ali specialnosti.

V mesecu požarne varnosti smo izvedli vajo evakuacije v **Podružnični osnovni šoli Vogrsko**. Zaposlenim smo prikazali uporabo gasilnih aparatov in izvedli prikaz maščobne eksplozije.

Tekom leta smo skupaj s Civilno zaščito Občine Renče-Vogrsko in projektantom

zasnovali projekt novega intervencijskega centra v Renčah, kjer bi bili locirani gasilci in civilna zaščita.

Tekom leta smo večkrat imeli vaje v okviru društva in Gasilske zveze Goriške. Vaje smo imeli tudi skupaj z **Gasilsko enoto Nova Gorica**. Večkrat smo izvajali tudi požarne straže na prireditvah in nudili strokovno pomoč tako občanom kot tudi gospodarskim družbam. •

 in PGD Renče-Vogrsko

Intervencija – odstranitev nevarnega drevesa ob POŠ Bukovica

V torek, 9. aprila, smo gasilci **PGD Renče-Vogrsko** poskrbeli za varnost naših najmlajših v Bukovici.

Odstranili smo nevarno drevo, ki je ogrožalo učence in otroke na otroškem igrišču **POŠ Bukovica**. Za sodelovanje pri intervenciji se zahvaljujemo **Gasilski enoti Nova Gorica**, ki nam je priskočila na pomoč z avtodvigalom in s tem omogočila, da smo lahko izvedli tako zahtevno nalogo. •

 in PGD Renče-Vogrsko

Tekmovanje GZ Goriške v gasilski orientaciji

V nedeljo, 12. maja, je v Desklah potekalo tekmovanje GZ Goriške v gasilski orientaciji.

Udeležilo se ga je 24 ekip. Iz **PGD Renče-Vogrsko** se je tekmovanja udeležilo 15 otrok in mladincev. Celotna ekipa je

dosegla odlične rezultate:

- mladinci: prvo mesto
- mladinke: drugo mesto
- pionirji: peto in šesto mesto

Mladinke in mladinci se bodo 7. septembra udeležili regijskega tekmovanja v Cerknem.

Iskrene čestitke vsem udeležencem PGD Renče-Vogrsko na tekmovanju. Posebna zahvala in čestitke mentorjem za uspešno celoletno delo z mladimi. •

 in PGD Renče-Vogrsko

Dejavnosti DU Renče v prvih mesecih tega leta

V torek, 12. marca, smo v pisarni DU Renče organizirali meritve krvnega sladkorja, holesterola in krvnega tlaka. Vabilu se je odzvalo veliko število upokojencev. Da je delo hitreje potekalo, so meritve opravljale tri višje medicinske sestre, zaposlene v ZD Nova Gorica.

Naslednji dan, 13. marca, smo se udeležili sestanka koordinatorjev SzaS v Novi Gorici. Gostili smo **Tanjo Žorž**, strokovno delavko na CSD Nova Gorica. Predstavila nam je postopno izvajanje Zakona o dolgotrajni oskrbi in pravice, ki so že veljavi od 1. januarja.

V petek, 22. marca, smo imeli redni in volilni občni zbor **DU Renče**. Zbora se je udeležilo 93 članov. Vabilu so se odzvali tudi VIP gosti, in sicer **Martin Zlatko Marušič**, predsednik Severnoprimorske PZDO in župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** in predsednik KS Renče **Alan Čoha**. Predsednik DU Renče **Silvo Zorn** je v uvodu pozdravil vse prisotne in goste ter otvoril občni zbor. Predlagal je organe za vodenje zbora. Zbor je potekal po dnevnem redu. Predsednik DU Renče je podal poročilo o zadnjem štiriletnem obdobju. Ker je v letošnjem letu potekel štiriletni mandat članom UO in komisij, je dosednji predsednik predlagal sestavo novih organov, t. j. Upravnega odbora in komisij. S predlaganimi kandidati so se prisotni strinjali in z javnim glasovanjem potrdili novo sestavo UO in komisij. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Silvester Zorn, za podpredsednico pa **Silva Lasič**.

Nadalje je predstavil program dela in finančnih načrtov za leto 2024.

Prisotni so s predstavitvijo soglašali. Zatem je bila dana beseda Martinu Zlatku Marušiču. Na podlagi predloga UO DU Renče je za dolgoletno in požrtvovalno delo v programu Starejši za starejše pisno priznanje dobila

Ljuba Vičič. Za dolgoletno in požrtvovalno delo v DU Renče je pisno priznanje PZDU Nova Gorica prejel **Zdenko Zorn**. V nagovoru je pohvalil delo Društva upokojencev Renče in prostovoljce povabil na udeležbe na rednih predavanjih in delavnicah v organizaciji ZDUS. Zatem je prisotne pozdravil župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**. Tudi župan je pohvalil delo DU Renče. Obljubil je tudi dodatno finančno pomoč pri izvedbi raznih projektov društva. Kot zadnji je prisotne pozdravil predsednik KS Renče **Alan Čoha**. Društvu se je zahvalil za sodelovanje pri raznih prireditvah v KS Renče. Po zaključku zbora je sledilo druženje.

V četrtek, 25. aprila, je v prostoru DU Renče predavala **Helena Simčič**. Tema predavanja je bila Skrb za moje zdravje. Bilo je predavanje o zdravju in nasvetih o uporabi aloe vere za optimalne rezultate. Predavanja se je udeležilo večje število slušateljev.

Med drugim smo si ogledali tovarno v Anhovem – Alpacem, bivši Salonit. Med udeleženci iz raznih društev upokojencev smo si izmenjali tudi izkušnje, ki jih imamo pri svojem delu. Čeprav je bil dan deževen in hladen, smo bili s srečanjem zadovoljni.

V torek, 14. maja, smo v prostoru našega društva imeli izobraževanje prostovoljcev in to iz DU Nova Gorica in DU Renče. Predavala je **Irena Vidmar** na temo Odnosi in komunikacija, predstavitev CSD in potek uveljavitve zakona. •

 DU Renče
 arhiv DU Renče

V petek, 3. maja, smo se udeležili srečanja prostovoljcev severne primorske regije, ki je bilo v Kanalu. Kljub slabemu vremenu je bilo enkratno vzdušje. Srečanja sta se udeležila tudi predsednica ZDUS **Zdenka Jan** in podpredsednik **Stanko Kranvogel**.

Upokojenci DU Renče – vtisi z izleta po Srbiji

V zgodnji jutranjih urah smo se 17. aprila upokojenci iz Renč in bližnjih krajev odpravili na pot proti jugozahodni Srbiji. Pri renški šoli nas je pričakal avtobus. Po natovorjeni prtljagi in potujoči okrepčevalnici smo v deževnem jutru krenili na pot. Do meje s Hrvaško se nismo ustavljali. Vzdušje v avtobusu je bilo kljub turobnemu in deževnemu vremenu odlično. Potovanje smo si krajšali z glasbo, pripovedovanjem vicev in kratko pijačo. Mimo Zagreba smo hitro odbrzeli in se nekajkrat ustavili na počivališčih sredi panonske ravnice, ki ji ni bilo videti konca.

Okrepčani in dobre volje smo pot nadaljevali proti Beogradu. Ves čas je deževalo in tudi temni oblaki niso obetali nič dobrega. Pred Beogradom smo zavili na avtocesto Miloš Veliki in se usmerili proti jugu Srbije. Lokalna vodička nas je po telefonu obvestila, da na Zlatiboru sneži. Pozno popoldne smo prispeli v Užice, kjer nas je vodička tudi pričakala.

Z njenim vodstvom smo si ogledali Narodni muzej Užice s partizansko tovarno orožja, ki se nahaja v podzemnem zaklonišču. Med drugo svetovno vojno je bilo v širši okolici Užic osvobojeno ozemlje, imenovano Užička republika. Po ogledu muzeja smo se sprehodili do znamenite Jokanovičeve *kuče*, ki je v okviru etnografskega muzeja Užice. To je ena najstarejših hiš v Užicu, last bogate družine Jokanovič, ki se je v turških časih priselila iz Bosne. Ob strugi reke Đetinje smo se po lepi sprehajalni poti ustavili v stari elektrarni, ki naj bi bila po pripovedovanju vodičke druga najstarejša na svetu te vrste. Po ogledu mesta smo se odpeljali do planine Zlatibor, ki je bil cilj prvega dne naše turneje. Namestili smo se v lepo urejenem hotelu. Vreme je bilo precej hladno, saj smo bili na nadmorski višini 1010 metrov. Na okoliških vrhovih so bile zaplate snega. Drugi dan smo se zbudili v mrzlo jutro. Po zajtrku smo se odpeljali do lepega planinskega mesta Zlatibor. V njegovem okolišju se zelo veliko gradi v turistične namene. Zaradi višinskega čistega zraka se tam nahaja tudi poznana klinika za pljučne bolezni. Mimo umetnega jezera z

vodometi smo šli na *pijaco*, kjer ponujajo domače dobrote in volnene izdelke.

Po krajšem postanku na kavi smo odrinili proti Mokri gori, ki leži na meji z Bosno. Na železniški postaji smo vstopili na vlak, ki nas je zapeljal po znameniti Šarganski osmici. Ta odsek ozkotirne železnice je bil obnovljen v turistične namene. Vzpenja se kakih 400 metrov na razdalji 13,5 kilometra v obliki številke osem. Proga je slikovita s številnimi tuneli. Ob progi je znamenita postaja Golubiči, ki je bila zgrajena izrecno za potrebe filma Emirja Kusturice z naslovom *Život je čudo*. Po zanimivi vožnji s *čirrom* do izhodiščne postaje smo pot nadaljevali v Drven grad, ki ga je režiser Emir Kusturica postavil prav tako za omenjeni film. To je etno vasica lesenih tipičnih hiš tega kraja s pravoslavno cerkvijo svetega Save. Naselje ima več ulic, imenovanih po znamenitih

dal zgraditi cerkev z mavzolejem dinastije. Sama cerkev je čudovita grobnica z bogato okrašenimi zidovi, ikonami in mozaiki. Po krajšem postanku smo se zapeljali po čudoviti pokrajini Šumadije proti Beogradu. Srbi jo imenujejo srbska Toskana. Kmalu se je pokazalo tudi sonce in dopolnilo prijetno vzdušje. V zgodnjih večernih urah smo prispeli do našega hotela ob vznožju Avale v predmestju Beograda. Čakali so nas obilna večerja, živa glasba in ples. Zjutraj smo se zbudili v sončno sveže jutro, pozajtrkovali in se odpravili proti mestu.

Najprej smo šli skozi široke aleje z drevo-redi v elitnem delu Beograda in se ustavili na Dedinjah – domovanju nekdanjega predsednika Tita. V Hiši cvetja smo obiskali njegov grob in grob soproge Jovanke. V sklopu tega ogleda je tudi muzej Jugoslavije. Z Dedinj je bila lepo vidna pravoslavna

osebnostih. Glavna ulica je ulica Iva Andriča. Seveda ima režiser tudi lastno hišo, pod katero je kinodvorana. V njej smo si ogledali delček njegovega filma.

Zatem smo se vrnili v hotel v Zlatibor, kjer sta nas čakala večerja in počitek. Naslednje jutro smo se po zajtrku odpravili proti prvemu ogledu, in to do vasi Sirogono. Stari del vasi je etnografski muzej na prostem. Hiše in ostali objekti so leseni, v značilnem slogu te pokrajine. Kraj je poznan po pletiljah volnenih izdelkov, ki slovijo po celem svetu.

Nato nas je pot vodila po Ibarski magistrali proti Topoli sredi rodovitne Šumadije. V bližini je bil rojen Črni Jurij (Kara Đorđe), slavni vodja upora proti Turkom in začetnik kraljevske dinastije Karađorđević. Njegov vnuk Petar I. je na hribu Oplenac pri Topoli

cerkev sv. Save, ki je za moskovsko cerkvijo druga največja na svetu. Polni vtisov in spominov na nekdanjo skupno državo smo dospeli do središča Beograda. Sprehodili smo se do Kalemegdana, stare mestne trdnjave. Skozi lep park smo se povzpeli do vzpetine nad ustjem Donave in Save, nad katerim kraljuje 14 metrov visok bronast kip zmagovalca, delo kiparja Ivana Meštrovića. Obrnjen je v smeri Novega Beograda. V pisani množici turistov smo se vračali do *konobe* ob vznožju Kalemegdana, kjer nas je čakalo kosilo. Ko smo tudi s tem zaključili, smo se utrujeni, a zadovoljni odpravili proti domu, kamor smo prispeli v zgodnjih jutranjih urah 21. aprila. Sklenili smo, da se bomo še vračali na izlete, ki jih organizira naše društvo. •

 Zoran Vouk
 arhiv DU Renče

Občni zbor DU Bukovica–Volčja Draga

V petek, 15. marca, je imelo **Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga** v kulturnem domu v Bukovici občni zbor.

Predsednica DU **Cvetka Saksida** je najprej pozdravila vse prisotne, posebej pa še predsednika Pokrajinske zveze društev upokojencev Severne Primorske **Zlatka Martina Marušiča**, ki je bil tudi prisoten. Občni zbor je vodilo delovno predsedstvo v sestavi predsednika **Marjana Rutarja**, članov **Mirande Saksida** in **Silvana Košute** ter zapisničarke **Damjane Martinuč**. Poročilo o opravljenem delu društva v letu 2023 je predstavila Cvetka Saksida, finančno poročilo pa **Darinka Zorn**. Prisotne člane društva je pozdravil tudi predsednik PZDUSP Zlatko Martin Marušič. Pohvalil je delovanje društva v preteklem letu in izrazil prepričanje, da bodo člani tako aktivni še naprej. V nadaljevanju občnega zbora je bila za podpredsednico DU Bukovica-Volčja Draga izvoljena **Irena Gregorič**. Cvetka Saksida pa je predstavila še plan dela za leto 2024. Pri zadnji točki dnevnega reda se je razvila diskusija o

realizaciji Centra dnevnega varstva starejših. Občni zbor je sprejel sklep, da se na občinski svet pošlje zahtevo k realizaciji dnevnega centra starejših v naši krajevni skupnosti. Na koncu je predsednik delovnega predsedstva vse prisotne povabil, da se še zadržijo v prijetnem druženju. Za prijetno vzdušje pa so poskrbeli mladi pevci otroškega pevskega zbora **Kričači**, ki deluje pod vodstvom **Adrijane Černic Lazić** in **Katarine Tischer Gregorič**.

 in **Jože Ropoša**

Vaja bolničarjev iz sestava URSZR – Log 2024

V soboto, 18. maja, se je enota za prvo pomoč in intervencijo iz sestava **CZ Občine Renče-Vogrsko** udeležila vaje za bolničarje v Logu pri Brezovici.

Ekipa prve pomoči CZ je na takšni vaji v Logu, ki je pri njih tradicionalna, sodelovala že lansko leto, in sicer na podlagi

vzpostavljenih odličnih prijateljskih odnosov, ki so vzklili ob predstavitvi njihovega reševalnega vozila naši enoti.

Celotna vaja je zajela sklope tako prve pomoči kot tudi potrebe zaščite in reševanja ter gasilstva. Zajela je tri področja obravnave:

- padec in oskrba kolesarja;
- poškodba pri delu – huda krvavitev mesarja, ki se je urezal;

- požar osebnega avtomobila ter reševanje in prenos gibalno ovirane osebe iz gorečega vozila.

Vaja je veliko pripomogla k razjasnitvi nekaterih konkretnih okoliščin pri terenskemu delu, obenem pa udeležence pripravila tudi na postopke in

reševanje različnih udeleženi ranljivih skupin v nezgodah. Pri vaji so poleg CZ naše občine, sodelovale tudi enote občine gostiteljice in enote iz njenih sosednjih občin.

Ob zaključku sta udeležene nagovorila in se jim zahvalila župan in poveljnik tamkajšnje CZ **Miran Stanovnik** in njegov namestnik CZ **Pavel Remškar**.

Naslednje leto se bo vaja odvijala 17. maja in se že veselimo ponovne udeležbe. •

 in **Tai Žnidarčič** in **Milivoj Perkon**

Nekdanja cerkev v Britofu

Za vas Bukovica je znano in tudi z arheološkimi izkopavanji dokazano, da je zelo star kraj. To velja še posebej za zaselek Britof, ki je bil nekoč center vasi.

Zagotovo je bil poseljen že za časa Rimljanov, mogoče pa celo prej. Tu so naši predniki sezidali majhno cerkev sv. Lovrenca in prvi dokazan zapis o obstoju cerkve je iz leta 1523. Torej je bilo lani 500 let od njene prve pisne omembe. Kdaj oziroma koliko prej je bila cerkev zgrajena, pa žal zaenkrat še ni podatkov. So pa že v preteklosti na območju Bukovice odkrivali rimske ostanke. Tako je na primer časopis *Slovenski narod* v številki 26 dne 3. februarja 1887 zapisal: »V Bukovici, uro hoda od Gorice, naletel je neki kmet pri prekopavanji svoje njive tik vasi na lepo obzidan vodnjak. Iztrebil ga je osem metrov globoko in pri čiščenju izvil na dan mnogo vrčev iz časa Rimljanov, ploščo iz belega marmorja, kamen za ročni mlin, opeko z napisom, kosti, čeljusti in zobe od živali velikanske velikosti in druge starine. Vodnjak je poln čiste in dobre vode. V Bukovici bila je brez dvoma rimska postaja imenovana »ad furnulos«, tod je vodila rimska cesta iz Italije po Vipavski dolini do Ajdovščine čez Hrušico itd. Že v onem času bila je tedaj tam opekarnica, kakor je tudi

dandanes. Izvestno je, da bi se prišlo tam po natančnih preiskovanjih na sled še drugim zanimivim stvarjem iz časa Rimljanov.« Dr. **Karl Bonutti** v svoji spominski piše, da so ob cerkvi v Britofu našli ostanke rimskih grobov, razne predmete in rimske kovance. Nekaj celo po drugi svetovni vojni ob urejanju hiš in območja Britofa.

Vendar tedaj, na žalost, brez arheološkega nadzora. Med prvo svetovno vojno pa je bila cerkev v Britofu porušena. Ni moj namen, da bi predstavil zgodovino cerkve sv. Lovrenca v Britofu, to bom naredil v kateri izmed naslednjih števil *Občinskega lista*. So pa v naši sredi domačini, ki se še spominjajo ostankov nekdanje cerkve in dogodkov, povezanih z njo.

Zato sem obiskal **Marijo Ano (Marjanko) Žižmond, rojeno Bonutti**, ki je v mladosti živela v Britofu, pa tudi ko se je poročila, je še nekaj let živela tam. Rojena je bila po prvi svetovni vojni, leta 1932. Ve veliko zgodb, nekaj pa so ji jih povedali starši, predvsem oče. Marjanka, kakor jo imenujejo domačini, je začela: »Oče mi je pripovedoval, da je bila pred prvo svetovno vojno revščina, moški so delali v opekarni, kjer pa je bilo delo zelo naporno. Zato je tudi župnik pri maši rekel ženskam, naj tudi za post naredijo močno hrano, z ocvirki, da bodo lahko delali.« Nato je nadaljevala: »Se pa spominjam, da sta ob ostankih cerkve v Britofu rastle dve mogočni lipi, levo in desno od nekdanje cerkve. Ko sta zacveteli, so hodile ženske iz cele vasi in pobirale cvetove. Za nekdanjo cerkvijo so bili še ostanke nekdanjega pokopališča. Veliko grobov so prekopali in prenesli na novo (sedanje) pokopališče. Na območju pokopališča pa so si domačini naredili vrtove. Kakor mi je pripovedoval oče, je bil nekoč ob pokopališču samostan.« Isto v spominih omenja tudi njen pokojni brat Karl Bonutti.

Seveda je podatek zelo zanimiv za nadaljnje raziskave. Marija Ana pa je povedala še eno zanimivost: »Opekarna je bila tudi prostor, kjer so se družili vsi vaščani. Ženske so nesle hrano možem, ki so delali, zatem pa z otroki posedale v opekarniških prostorih. S seboj so vzele petrolejke, sveče ali karbidovke, kar je kdo imel za razsvetlavo. V prostorih opekarne je bilo toplo in svetlo. Tu so se pogovarjali o pridigi, ki jo je imel župnik pri maši, o vsakdanjih dogodkih in podobno. Med pogovori so šivale, popravljale obleke, pletle volnene izdelke. Otroci so se smukali okoli očetov, ki so takrat jedli, da so tudi njim dali malo hrane, čeprav še zanje pogosto ni bilo dovolj.« Ko sem jo vprašal, ali je bil kak posebež v vasi, pa mi je pritrdila in povedala: »Ja, bil je **Haine**, tako smo ga vsi imenovali. Doma je bil iz Lokvi in se je med drugo svetovno vojno potikal po naših krajih. Hodil je bos in čevlje nosil na rami. Ko je prišel v Bukovico, je vedno naredil mašo na stopnišču nekdanje cerkve v Britofu. Ko je maševal, so ga vsi prišli poslušat, tudi italijanski vojaki, ki so bili v vasi. Največ je govoril o ženskah, da so pobarvane, da imajo ustnice pobarvane, dolge nohte in kratka krila ter podobno. Zato se je jezil nanje, jih kregal, kričal. Imel je tudi dva strežnika, kakor župnik pri maši. Kričal je tudi na otroke, kot da bi jih bilo vse polno in bi nagajali. Prišel je v našo hišo, na polici smo imeli majhno skledo, ki jo je vzel in rekel strežnikom, da morajo od poslušalcev pobirati denar. Ker je bilo polno poslušalcev, tudi mimoidoči so se ustavili, je nabral precej denarja. Sicer je bil zelo trmast človek. Konca vojne ni dočakal, ker so ga ubili Nemci.« Gospa Marija Ana ve še mnogo zgodb, ki jih bom predstavil pa v kakšni naslednji številki. ●

✍ in 📷 Jože Ropoša

Kako smo hodili prodajat v Gorico

Ponovno sem obiskal **Elzo Kerševan - Imeldo** iz Oševljeka. Ob obisku mi je med drugim opisala tudi, kako so hodili prodajat v Gorico (Gorizio). Elza je pripovedovala:

»Po koncu prve svetovne vojne je bila v naših krajih revščina. Zato sta, da smo dobili kakšno liro, mama in tata hodila prodajat v Gorico. Kdaj pa kdaj sem se mami pridružila tudi sama. Moja mama je nosila košaro na glavi celo pot od Oševljeka pa do Gorice. Spominjam se, da je v njej največkrat nosila grozdje. Doma smo imeli zgodnje grozdje in smo vedno upali, da bo v redu dozorelo in ga ne bo prizadela kakšna vremenska nevšečnost, pozeba ali toča. Mi otroci smo jeseni nabirali tudi kostanj in tako pomagali staršem oziroma mami, ki ga je nosila prodajat. Seveda smo pomagali tudi pri ostalih domačih kmetijskih opravilih. Moj tata pa je hodil v Gorico prodajat mleko. Imel je osla in

majhen voziček, na katerem je sedel in nanj naložil tudi mleko. V začetku je moral osla usmerjati do mesta v Gorici, kjer je oddajal mleko. Ko pa se je osel navadil na pot, je sam šel do kraja oddaje mleka. In ko je bilo mleko razloženo, se je sam vrnil brez kakršnega koli ukaza domov. Mleko je tata vozil v Gorico zelo zgodaj, še pred jutrom, in je pogosto med vožnjo kar zaspal, saj je bil popolnoma brez skrbi. Osel ga je sam odpeljal in pripeljal nazaj domov. V

Gorico smo vozili prodajat tudi s kolesom. Spredaj na kolesu je tata dal dve rinkin in nanje obesil dve veliki košari. Običajno je tako peljal grozdje. In včasih sem tudi jaz šla z njim.« To, da so ženske nosile na glavi pridelke prodajat ali tudi prenašale tovore pri kmetijskih in domačih opravilih, se nam danes zdi eksotično. Kaj takega lahko vidimo le še ob obujanju starih običajev ali v manj razvitih afriških državah. Košare seveda niso dale direktno na glavo, temveč so si dale na glavo najprej svitek (običajno iz blaga), nanj pa košaro. Po domače so to imenovali **čestela**, kar je bila verjetno izpeljanka iz italijanske besede **cestello**.

 in Jože Ropoša

Gospa Ida je preživela taborišče Ravensbrück

Ravensbrück je mesto v Nemčiji, ki je postalo poznano po tem, da je bilo tam med drugo svetovno vojno prvo in največje žensko koncentracijsko taborišče.

Mesto leži približno 80 km severno od Berlina ob reki Havel. Tamkajšnje taborišče so zgradili v maju 1939, malo pred začetkom druge svetovne vojne. Pred nezačlenimi pogledi je bilo prikrito, saj je bilo omejeno z jezerom in gozdovi v okolici, pomembna pa je bila železniška povezava.

Železniška postaja Fürstenberg je bila od taborišča oddaljena dobra dva kilometra. O Ravensbrücku je, kakor tudi o ostalih koncentracijskih taboriščih, neposredno odločal državni vodja SS Heinrich Himmler. Prve štiri Slovenke so bile deportirane v to taborišče že septembra 1941. Po nemški zasedbi goriške pokrajine v septembru 1943 (kapitulacija Italije) pa je v oktobru 1943 nemška varnostna SS služba iz Gorice (Gorizia) že organizirala prvi transport za Dachau, v katerem so bili zaporniki iz goriških zaporov. Prvo skupino zapornic iz Gorice za Ravensbrück pa so Nemci depor-

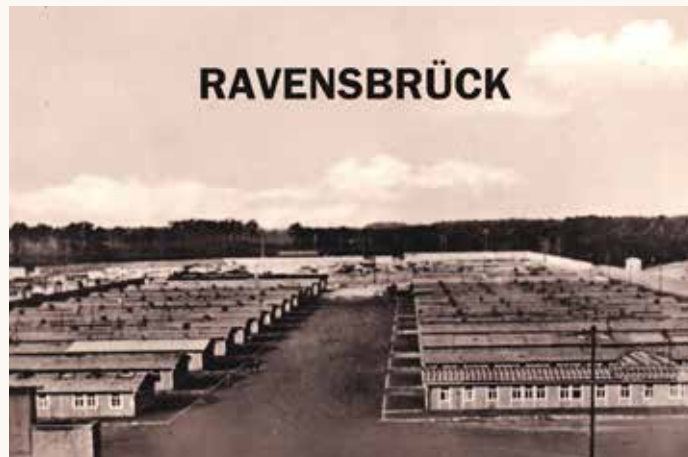
tirali 18. novembra 1944. Ti transporti so se nadaljevali v različna nemška taborišča do 28. februarja, ko je bil odpravljen zadnji transport za Dachau. Zadnji transport za Ravensbrück je bil odpravljen 12. januarja 1945, na njem pa je bila tudi Ida Furlan.

Na obisku pri **Idi Lah (roj. Furlan)** z Vogrskega, ki ga je organiziral **Aleš Furlan**, sem bil v sredo, 10. aprila. Bila je pripravljena, da mi pove svojo življenjsko zgodbo, kako je doživela in preživela taborišče smrti Ravensbrück. V času italijanske zasedbe naših krajev so Idi italijanske oblasti priimek

spremenile v Furlani. Že na začetku pa me je opozorila: »Ko se spominjam vseh teh dogodkov, mi kar zavre kri v glavi.« Res je, ko je Ida pripovedovala, je bila popolnoma rdeča v obraz. Pripoved pa je začela: »Že s šestnajstimi leti sem postala članica SKOJ. Bili smo zelo zavedna slovenska družina. Moj oče je skupaj s svojim bratom **Metodom** odšel v partizane, kjer je bil v Gradnikovi brigadi. Jaz pa sem z mamo in bratom **Alojzom**, ki je bil bolan, ostala doma. Vendar sem bila politično aktivna, nosila sem pošto, trosila letake in podobno. Ko sem tistega dne nesla pošto v Gorico, so me v Bazari ujeli. Ne vem, ali sem bila izdana ali sem bila aretirana slučajno, ker so ravno takrat Nemci skupaj z Italijani iskali **Živo Fornazarič**.« V septembru 1943, ko je Italija kapitulirala in so naše kraje zasedle nemške enote, so italijanske policijske sile, karabinjerji, fašistična Milica, agenti kvesture, X. MAS (decima MAS) in ostale kolaborantske enote še vedno aktivno sodelovale z Nemci. Iskale in aretirale so posameznike ter jih predajale agentom goriške zunanje sekcije *Sicherheitsdienst* (SD), varnostni službi SS in nemški vojaški policiji. Ida je nadaljevala: »Tistega dne v novembru 1944 sem s kolesom nesla pošto partizana, ki me je prosil, da jo predam njegovi sestri, ki je imela trgovino s čevlji v Gorici. Pošto sem skrila v *balanco* (krmilo). Z menoj je bila tudi **Vanda Gregorič** iz Prvačine. Na Bazari pred železniškim nadvozom so naju italijanski vojaki ustavili, pregledali in odpeljali v Bilje. Tam je bilo pod prisilo na nekem dvorišču zbranih že precej ljudi. Povedali so nam, da nas ne bodo izpustili, dokler ne najdejo Žive Fornazarič. Imeli so vojaško policijsko akcijo (*rastrellamento*) in so jo hoteli ujeti. Ker Žive niso dobili, so nas odpeljali v goriške zapore.« Ida je bila aretirana in prepeljana v goriški zapor s strani SD 29. novembra 1944, kjer je bila vpisana v evidenco pod zaporniško številko 3006. V času, ko je bila v zaporu, so jo tudi zasliševali, kar je opisala: »Zasliševalec me je vprašal, kje so partizani, jaz sem mu odgovorila: »Kaj jaz vem, pojdite jih iskat.« On pa mi je takoj dal dve zaušnici. V zaporu me niso mučili, so me pa večkrat zaslišali. Po dobrih dveh mesecih pa so mi povedali, da me bomo premestili drugam v taborišče. Mama mi je prinesla kovček z osebniimi stvarmi in obleko. Čez par dni so nas na goriški železniški postaji strpali v živinske vagonne in vlak odpravili za taborišče Ravensbrück.« Ida je bila deportirana 12. januarja 1945 iz goriških zaporov v Nemčijo s transportom številka 117, ki je bil zadnji transport iz Gorice za Ravensbrück. Nato je Ida nadaljevala: »Iz Gorice do Ravensbrück smo potovale štiri dni in noči. Zaprte smo bile v vagonu brez hrane, vode in

sanitarij. Če se je vlak ustavil na kakšni postaji in je bil stražar dobre volje, nam je zлил vedro vode po podu vagona. In mi smo lizale to vodo s tal, da smo dobile vsaj malo tekočine. Tiste, ki so bile pri kovinskih oknih, pa so zjutraj lizale slano s kovinskih okvirjev. Po štirih dneh smo prispele v taborišče in z Vando sva bili stalno skupaj. Najprej so nas namestili v neko dvorano pred taboriščem, kjer smo se posedle na kovinske kante in tu čakale. Začelo se je že mračiti, ko so nas spravili v taborišče. Ko smo vstopale, smo šle skozi velik *porton* (vhodna vrata). Tu sem videla žensko, ki je slonela ob ograji in je bila zelo suha, sama kost in koža. Žugala nam je z roko, kot bi hotela reči, boste že videle. Tega še sedaj ne morem pozabiti. Oddati smo morale vso osebno prtljago in obleko. Dali so nam jetniške plašče, ki so imeli narisan X na hrbtu. To je pomenilo, da smo ujetnice. Na plašču je bila tudi številka, moja je bila 97349. In od takrat naprej nas niso klicali več po imenu, temveč po številkah. Poleg plašča smo dobile še bluzo in cokle. Prve dni smo delale v taborišču, in sicer smo iz manjše vzpetine nosile sneg v dolino, naslednji dan pa iz doline nazaj na hribeček. Spale smo v barakah (spalnicah) na vojaških posteljah na pogradih. Za hrano sem dobila rdeč lonček, ki je imel luknje. Za zajtrk sta bili rezina kruha in voda. Z dlanjo sem držala lonček, da mi ni odtekla voda, in si vanjo zdrobila kruh. Tako sem imela vsaj občutek, da imam malo več za pojediti. Za kosilo so nam dali *Suppe* (nemški izraz za juho), tako so nam rekli. V začetku sem mislila, da bo to juha, ampak to je bila voda z olupki krompirja ali listi zelja. Druge hrane nismo dobile.«

V času, ko je bila Ida taboriščnica, je bil komandant tega taborišča SS stotnik Fritz Suhren, vodja urada za delo pa Hans Pflaum; v tem uradu so odločali o delovni sposobnosti taboriščnic, kar je dejansko pomenilo odločanje o njihovem življenju ali smrti. Nadpaznica Luise Brunner, ki so ji bile

paznice podrejene, je bila obenem tudi namestnica vodje jetniškega taborišča. Vodja jetniškega taborišča je bil Johann Schwarzhuber; znan je bil po svoji neusmiljenosti in je dnevno pri apelih izbiral za delo in hojo nesposobne jetnice ter jih pošiljal v plinsko celico in krematorij. Glavni taboriščni zdravnik pa je bil dr. Richard Hans Trommer. Za svoje zločine so bili po vojni vsi obsojeni na smrt, razen zdravnika Trommerja, ki naj bi naredil samomor, in Luise Brunner, ki je bila obsojena na zaporno kazen. Sklepa se, da je skozi to taborišče šlo okoli 132.000 jetnic. Po nekaterih ocenah jih je preživela le dobra tretjina, natančnih podatkov pa o tem ni. Že od začetka je v taborišču vladala vojaška disciplina. Obleka jetnic je mora biti zložena po predpisih, ravno tako posteljnina na postelji, vse je moralo biti natančno poravnano. Če so pri kontroli v spalnici ugotovili, da ni vse zloženo ali poravnano po predpisih, je sledila kazen. Kazni pa so bile zelo krute. Pri že tako pičlih obrokih hrane, pa so jih že za malenkosti kaznovali še z njihovim odvzemom. Pobeg iz taborišča je bil nemogoč; najprej je bila tu visoka žica, potem tuji nepoznani kraj in na koncu še SS-ovci z izurjenimi psi. Pretepanje jetnic je bilo na dnevnem redu, je pa že leta 1942 Himmler izdal odredbo, da naj taboriščnice pretepanje jetnic same. Zato so nekatere jetnice postale pomočnice paznic, delile pa so se na *blokovne* in *štubove* (*stube* je soba). *Blokovne* so bile starešine

blokov, *štubove*, kakor so jih imenovala jetnice, pa starešine sob. Ida pri tem pove: »Mi smo za *štubove* imele Poljakinje, zbuja le so nas ob 5. uri zjutraj in imele so kratek bič, ki je imel na koncu svinčeno kroglico. Udarci z njim so bili zelo boleči in so puščali poškodbe, to je udrtine. Videla sem te poškodbe na ujetnicah, ki so jim v naši ambulanti čistili rane, povzročene s temi biči, grozno.« Nekateri *blokovne* in *štubove* so bile še bolj neusmiljene od nemških paznic. V taboriščni bolnišnici pa so z jetnicami izvajali tudi medicinske poskuse. Najhujše obdobje je bilo od jeseni 1944 pa do pomladi 1945. Pri dolgih apelih so se vrstili izbori jetnic za krematorij. Ida je o teh apelih povedala: »Na apelih smo morale v mrazu stati v vrsti tudi po nekaj ur; tista, ki je bila onemogla ali bolna in je padla iz vrste, so jo odnesli in nismo je več videli.« Nesrečnica je običajno končala v krematoriju. V času, ko je bila Ida v taborišču, so iz Madžarske pripeljali ogromno Judinj, katerih večina je končala v plinskih celicah. Judovske jetnice so morale na zaporniških plaščih nositi še rumeno Davidovo zvezdo in so bile še bolj na udaru SS-esovcev in paznic. Ko sem Ido vprašal, ali in kaj so delali v taborišču, pa mi je povedala: »Prvih par dni smo prenašali sneg s hriba dol in drugi dan gor, potem pa so nas odpeljali v tovarno blizu taborišča. Tu sem na stroju brusila podložke, morala sem biti zelo natančna. Če bi kaj zgrešila, bi me zagotovo kaznovali, verjetno ubili. Pri delu sem si poškodovala prst. Stroj mi

je razklal noht in paznica me je peljala v revir (ambulanto), kjer so mi kar na živo izrili noht. Prst se mi je vnel in začel odmirati. Srečo sem imela, da je bilo to že proti koncu vojne in mi je po koncu taborišča ameriški zdravnik rešil prst.« V bližini taborišča Ravensbrück je bila tovarna (podružnica) Siemens-Halske, ki je bila znana predvsem po izdelavi telekomunikacijskih naprav, med drugim so v tovarni Siemens izdelali tudi radijsko upravljanje raket V-2. In v tej podružnični tovarni je delala tudi Ida.

O zadnjih dneh, preživetih v Ravensbrücku, pa je Ida povedala: »Taborišču so se približevale ruske enote, zato so nas Nemci iz taborišča spravili na železniški vagon, da bi nas vlak odpeljal proč. Tedaj se nas je enajst odločilo, da naj stane, kolikor hoče, a me bomo pobegnile. Skočile smo s tega vlaka, znašle smo se v jarku in se hitro umaknile. Vlak je medtem odpeljal, Nemci pa nas niso opazili. Hodile smo celo noč in nismo vedele, kam naj gremo.« Ida je bila 15. februarja 1945 v transportu za taborišče Abteroda, podružnico taborišča Buchenwald, kot politični deportiranec št.

52314. Ida je nadaljevala: »Na srečo smo prišle do neke kmetije, kjer nam je gospodar najprej skuhal lonec krompirja in tu smo pričakale tudi konec vojne. Na kmetijo so prišli tudi ameriški vojaki in nam naredili barako, kamor smo se lahko namestile. Tu smo si zašile obleke iz starih plaht in zato bile vse enako oblečene. Od tu so nas čez čas z vlaki prepeljali do Bolzana; domov sem se vrnila šele novembra 1945, še vedno oblečena v isto obleko iz plahte, ki sem si jo sama zašila.«

Na koncu bi se rad zahvalil gospe Ido in njeni hčerki **Liljani**, da sta bili pripravljene opisati te dogodke in tako podoživeti trpljenje, ki ga je Ida preživela v taborišču Ravensbrück. ●

in Jože Ropoša

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj sedem dni pred prevozom**.

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Dobrodelna predstava Osem črk, prva je L oplemenitila Šolski sklad OŠ Renče

Gledališka skupina KUD Šempeter je vsaj enkrat letno dobrodelna in v letu 2024 je svojo uspešno predstavo, duhovito in življenjsko poetično pripoved s srečnim koncem Osem črk, prva je L v režiji **Tamare Babić Nikiforov** podarila **Šolskemu skladu OŠ Lucijana**

Bratkoviča Bratuša Renče in s tem sklad oplemenitila za 165 evrov doniranih sredstev.

Občinstvo je uživalo v duhoviti zgodbi, v kateri je lahko prav vsak našel del sebe in se tako z lahkoto poistovetil z liki, ki so na izvorni in premišljeni sceni odlično odigrali izseke vsakdanjih življenj sodobnega časa.

Čestitke igralcem in celotni ekipi Gledališke skupine KUD Šempeter za nesebično gesto in prekrasno predstavo, ki nikoli nobene ne pušči hladnega. Hvala v imenu Šolskega sklada OŠ Renče in vseh tistih, ki jim bodo sredstva pomagala pri šolanju in izboljšanju šolskih pogojev. •

[in](#) [in](#) Tina Krog

Julki Gorjan iz naše male krajevne knjižnice

Spoštovane občanke in občani, v **Krajevni skupnosti Renče** se želimo iz srca zahvaliti **Julki Gorjan**, ki je od leta 1982 prostovoljno in z veliko predanostjo delala kot knjižničarka v naši mali krajevni knjižnici.

Gospa Julka je skozi leta postala nepogrešljiv del naše krajevne knjižnice. S svojim

delom je omogočila številnim generacijam dostop do bogatega sveta knjig, obenem pa je bila vedno pripravljena priskočiti na pomoč in svetovati pri izbiri literature. Njena strast do knjig in kulture je navdihnila mnoge in prispevala k širjenju bralne kulture med prebivalci našega kraja.

V znak naše hvaležnosti in spoštovanja bomo v naslednji izdaji občinskega glasila objavili obsežnejši članek, v katerem bomo

podrobneje predstavili njeno neprecenljivo delo in prispevek k naši skupnosti.

Hvala Julka, za vse, kar ste storili za našo skupnost. •

[in](#) [in](#) KS Renče

Sodelovanje podjetja Polident in bodočih zobotehnikov postaja že tradicionalno

Začetek maja so nas obiskali dijaki **Srednje šole za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo**, smer zobotehnik. Predstavili smo jim proizvodnjo zob in diskov in jih seznanili z izdelki in materiali, ki jih bodo lahko uporabljali pri svojem bodočem delu. Sodelavci so jim predstavili, kako v praksi izgleda poklic zobotehnika in razvojnega zobotehnika v našem podjetju.

Dijakom smo nadaljnje predstavili delo v našem zobotehničnem laboratoriju, kjer

se vrstijo raznovrstna zobotehnična opravila, ki od delavca zahtevajo natančnost, odgovornost in ustvarjalnost. Tako se lahko pri nas zaposlijo v proizvodnji ali v zobotehničnem laboratoriju, z nadgradnjo znanja pa tudi v razvojnem oddelku.

Obisk dijakov je bil zanje izjemno poučen in navdihujoč, verjamemo, da so mnogi med njimi začutili privlačnost tega poklica in si pridobili vpogled v njegovo pomembnost in kompleksnost. Dijake smo ob koncu obiska obdarili z vzorci in reklamnim materialom, česar so bili zelo veseli.

Dijakom in študentom ponujamo možnost opravljanja delovne prakse, ki je odlična

priložnost za pridobivanje praktičnih izkušenj in spoznavanje delovnega okolja. V šolskem letu 2024/2025 razpisujemo kadrovske študentske stipendije za diplomirane laboratorijskega zobnega protetika.

V podjetju **Polident** z veseljem in ponosom skupaj z različnimi šolami soustvarjamo prihodnost otrok in se skupaj odzivamo na potrebe trga dela. •

 kadrovska služba Polident
 arhiv Polident d.o.o.

Polident prejel posebno priznanje Razvoj HR-ja v družinskem podjetju

Na Slovenskem kadrovskem kongresu LoveHR Summit 2024, ki se je odvijal od 11. do 12. aprila v Portorožu, je **Polident d.o.o.** prejel posebno priznanje Razvoj HR-ja v družinskem podjetju ter Priznanje finalist izbora Kadrovska ekipa leta 2024 v kategoriji malih in srednjih podjetij.

Izborna komisija je svojo odločitev utemeljila takole: »Kadrovska služba v Polidentu

celovito podpira poslovanje družbe, ki je družinsko podjetje. Velik poudarek dajejo zaposlovanju, razvoju in zadovoljstvu zaposlenih, upravljanju odsotnosti z dela in fluktuaciji zaposlenih. V zadnjem obdobju so vpegljali projekte na

področju promocije zdravja ter nadgradili kadrovske procese in tako izboljšali delovne pogoje za vse zaposlene.»

Ob tej priložnosti je direktor podjetja **Dani Pečečnik** povedal: »Rezultati dela se čutijo v podjetju, kjer se klima in zadovoljstvo stalno izboljšujeta. Seveda je lepo videti, da nas pohvalijo tudi zunanji strokovni opazovalci.«

Vsekakor delo z ljudmi zahteva veliko mero srčnosti in hkrati potrpljenja, saj so

v določenih primerih rezultati vidni šele z zamikom. •

 kadrovska služba Polident
 arhiv Polident d.o.o.

Dobrodelna gledališka predstava

Lions klub Vogrsko in Občina Renče-Vogrsko sta v četrtek, 7. marca, izvedla dobrodelni kulturni dogodek, kjer so se povezale umetnost, dobrodelnost in skupnostna podpora mladim talentom.

Lions klub Vogrsko se je takrat odločil, da bo donacija iz gledališke predstave usmerjena bolj v dobrodelnost kot humanitarnost. Namen je bil podpreti mladega talentiranega glasbenika **Tinaija Marca Bašo**, učenca Godbeniške šole pri Pihalnem orkestru Vogrsko, pri uresničevanju njegovih sanj in ciljev, ki zahtevajo veliko časovnega in materialnega odrekanja tako s strani samega umetnika kot tudi njegove družine.

Po gledališki predstavi Tri sestre v izvedbi **GD Kontrada** so bila podeljena priznanja učencem osnovnih šol Branik in Dornberk, ki so sodelovali v natečaju Plakat miru. Natečaj spodbuja otroke po vsem

svetu, da izrazijo svoje zamisli o miru skozi risbe. V predverju dvorane je bila simbolično odprta razstava PLAKAT MIRU, na kateri so razstavljena dela otrok obeh šol. Na odru je bil vice guverner lionov **Vlado Gobec**, ki je podelil priznanja učencem, mentorjem in šolam.

Za finale večera je bil glasbeniku Tinaiju Marcu Baši izročen ček z donacijo. Tinai, star 12 let, je že pet let navdušen harmonikaš. S svojim talentom je dosegel dva odmevna mednarodna uspeha in si prislužil nastop na evropskem prvenstvu. Poleg harmonike se je učil igrati tudi pozavno in bil član Godbeniške šole pri Pihalnem orkestru Vogrsko.

Župan **Tarik Žigon** in predsednik LK Vogrsko **Kristjan Rijavec** sta na odru izročila donacijo Tinaiju Marcu Baši. Na koncu večera je Tinai odigral tri skladbe, pri čemer je prvo posebej posvetil vsem ženskam ob mednarodnem prazniku dnevu žena. •

 in **Vojko Fon**

Pobarvanka

Sudoku

1		6			9			
			3				1	
2	9					4		6
6		7		9	5	8	4	3
5	3	2		1	8	6	9	
	4			7	3			
		5	9			3		1
	2				6			
			5	4	7	6		

Shikaku

			6		
	2			3	2
	2	6			
	3		2		3
	6				
	4				
2			8		

Navodila: Številka v polju pove, koliko kvadratov ali pravokotnikov je potrebno narisati (obrisati), da dobimo pravilno rešitev. Noben kvadrater ne sme ostati prazen. Če je noter npr. št. 2, narišemo (obrišemo) dva kvadratka, če je 3, pa tri kvadratke. **Opozorilo:** rešitev je lahko kvadrat ali pa pravokotnik in ne črka L.

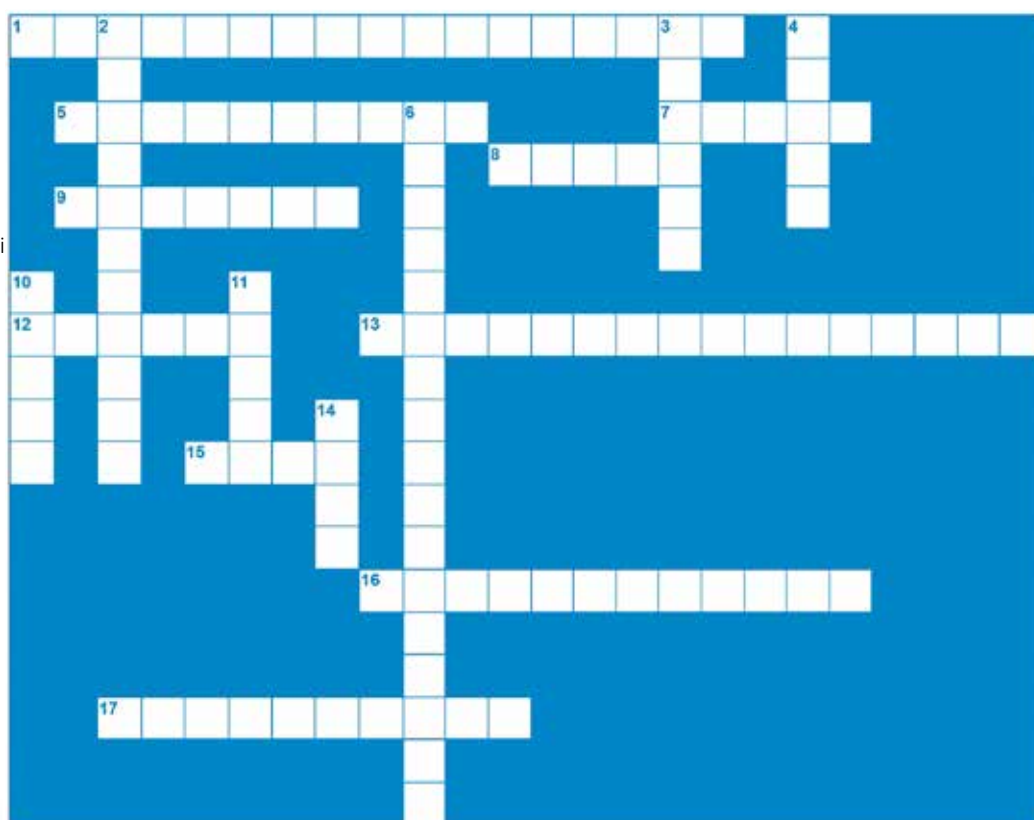
Križanka

Navpično:

2. Dobi jo zmagovalec.
3. Španska različica kolesarjenja.
4. Najtežji del v kolesarstvu.
6. Kolesarjenje po cesti.
10. Lažji del v kolesarstvu, veliko je tudi padcev zaradi povečane hitrosti.
11. Pogosti spremljevalci kolesarjev, predvsem ko je deževno vreme.
14. Francoska različica kolesarstva.

Vodoravno:

1. Vrsta kolesarstva proti vrhu gore, vzpetine.
5. Dobi jo najmlajši kolesar.
7. Del kolesarske poti.
8. Dvigne ga zmagovalec.
9. Del kolesarjenja (površina) brez napora.
12. Dobi okrepčilo med potjo.
13. Število km s časom (ali: seštevek največje in najmanjše hitrosti/2).
15. Italijanska različica kolesarstva.
16. Kolesarjenje s časovnim zamikom.
17. Kolesarjenje z merjenjem časa (posamično).

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:
obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 10. 9. 2024)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
T. 05 338 45 00
F. 05 338 45 10
info@rence-vogrsko.si
www.rence-vogrsko.si

Občinska uprava Občine Renče URNIK

Ponedeljek: 8:30-12:00
Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30
Petek: 8:30-12:00

TESTENINE S PRŠUTOM IN OLIVAMI

Potrebujemo:

- 400 g testenin
- 200 g češnjevenga paradižnika
- 120 g razkošičenih oliv
- 3 stroke česna
- 70 g sušenega pršuta
- 1 dl paradižnikove omake
- 6 žlic oljčnega olja
- 70 g sira
- baziliko, morsko sol, mleti poper

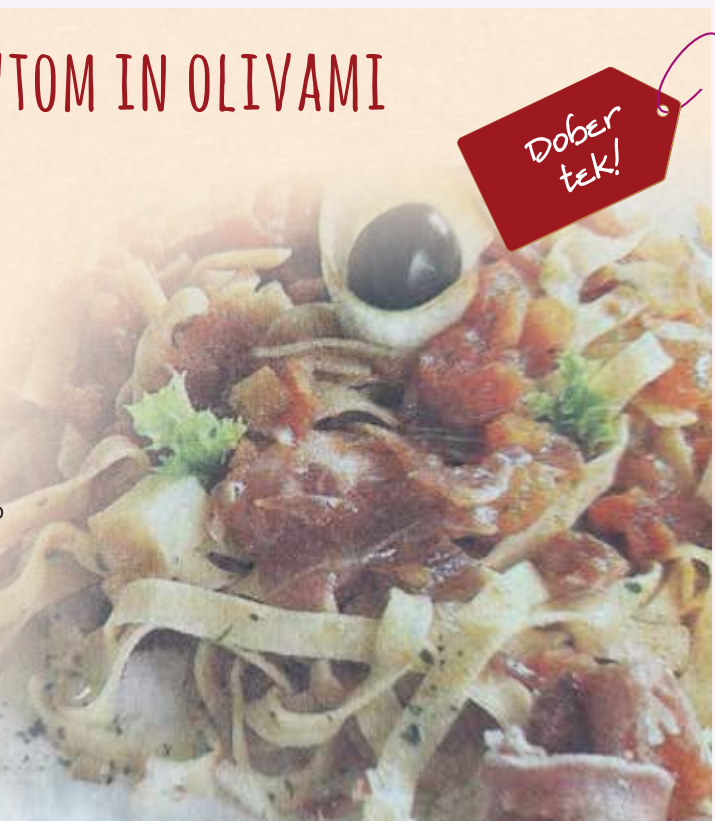
Priprava:

V večji ponvi na polovici olja opravimo prerezane paradižnike in narezane olive. Česen olupimo in drobno sesekljamo ter stresemo k paradižni-

kom v ponev. Med občasnim mešanjem pražimo dve minuti. Prilijemo nekaj žlic vode in paradižnikovo omako. Začini-
mo s soljo in počasi kuhamo, da se omaka zgosti. Testenine kuhamo al dente, jih odcedimo in zmešamo z omako. Jed razdelimo na segrete krožnike, dodamo na trakce narezan pršut in liste bazilike ter kako celo olivo. Pokapljamo s preostalim oljčnim oljem in posujemo z ostružki ali kockami sira.

Dober tek. ●

✍ Renata Tischer
📷 Roland Tischer

Kakurasu

Navodila:

- Sivi stolpci predstavljajo števila (tukaj od 1 do 4).
- Modra števila pa predstavljajo vsoto:
 - modra števila v stolpcu predstavljajo vsoto števil v STOLPCU (siva zgoraj)
 - modra števila v vrsticah predstavljajo vsoto števil v VRSTICI (siva levo)
- Kombinacijo vsot se označi s črno barvo (kar ostane pa lahko označimo z X).

	1	2	3	4	
1					4
2					3
3					6
4					6
	7	9	5	3	

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO
Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
Telefon: (05) 338 45 00
Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Vesna Pahor, Anja Ličen, Irena Rovar, Jasna Živec, Renata Tischer in Jože Ropoša
Lektoriranje: Anja Nikolavčič. Strokovni članki niso lektorirani.
Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak
Tisk: Grafika Soča d.o.o.
Datum izida glasila: 13. junij 2024

Ocenjevanje mlajev v Renčah

Zadnji dnevi aprila za naše sokrajane potekajo v znamenju iskanja najbolj postavnega borovca, katerega usoda nato postane krašenje skoraj slehernega zaselka v Renčah. Kljub temu da je iskanje po požaru izpred dveh let postalo velik izziv, je na predvečer prvega maja v Renčah ponosno stalo enajst mlajev.

Člani krajevne skupnosti smo sestavili žirijo in se odpravili na zahtevno pot ocenjevanja. Svojo pot smo pričeli na Trgu, kjer so prebivalci po večletnem premoru s svojim čudovito okrašenim mlajem lestvico postavili zelo visoko.

Naslednji je bil na vrsti v Renškem podkraju. Ta se je bohotil s svojo višino in simetrijo in smo ga kasneje zaradi skladne celostne podobe izbrali za zmagovalnega. Mlaj v Lukežičih nas je prepričal z lepo obeljenostjo in mogočnostjo. V Oševljeku so svojega domiselno okrasili s trakom, ki nakazuje dvajsetletno tradicijo tega običaja. Mlaj v Mohorinih ima posebno zgodbo, postavili so ga namreč na roke, kot nekoč. Zelenje in trakovi ga krasijo od podstavka pa vse do vrha. Nadaljevali smo v Arčonih, kjer so kljub zahtevnemu terenu uspeli dvigniti še enega lepota, krasita ga kar dva venca z barvnimi trakovi. V Turelih so bili izvirni z izborom borovca z ožganim deblom, izvirni spomin na nedavne dogodke, ki so pustili svoja znamenja povsod. Ustavili smo se tudi pri gasilcih, ki so kljub pestremu

večeru uspeli postaviti svoj mlaj. Pot nas je nato ponesla na najbolj oddaljen konec našega kraja, v Jerabišče, kjer nas je pričakal prisrčen sprejem in zelo simpatičen mlaj z občinsko in slovensko zastavo. Prav poseben je bil tudi mlaj v Žigonih, okrašen s trakovi v barvah vseh držav Evropske unije. Kljub temu da nas je že lovila tema, smo si kot zadnjega uspeli ogledati mlaj v Merljakih, okrašen s čudovitimi barvnimi cvetovi in trakovi.

Zmagovalci so bili v naših očeh čisto vsi, v vsakega od mlajev je bilo vložena veliko truda in zaživel je nič koliko idej. V veliko veselje je bilo videti, koliko ljudi vseh starosti je sodelovalo pri pripravah in nenazadnje druženju ob novo postavljenih mlajih. •

in Gaia Ožbot

Največja zastava v osmi republiki Lamovo

To, da smo Lamovarji prav posebni vaščani, smo pisali že v prejšnjem Občinskem listu.

Do sedaj smo bili ponosni na našo unikatno skulpturo, ki vas na začetku ulice veselo vabi k nam, klopco prijateljstva, ki stoji pod košato krošnja hrasta, na kateri se lahko spočijete in kakšno rečete. Po novem pa se lahko pohvalimo z največjo slovensko zastavo v naši občini, ki ponosno plapolja na Kalotovem. Lamovarji si bomo še naprej prizadevali, da bomo s skupnimi močmi pripomogli k razvoju in prepoznavnosti naše ulice oz. zaselka. •

in Tjaša Šuligoj Gregorič

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je

10. september 2024

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s pripisom: **ZA OBČINSKI LIST**